
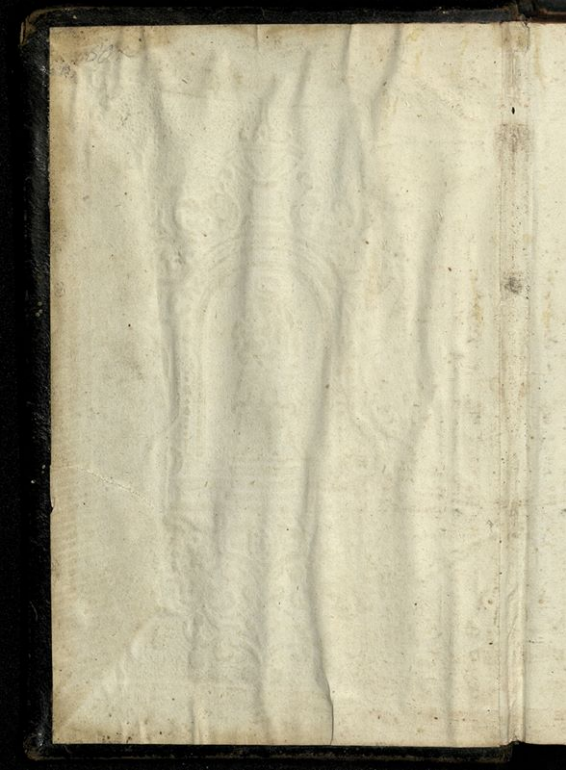

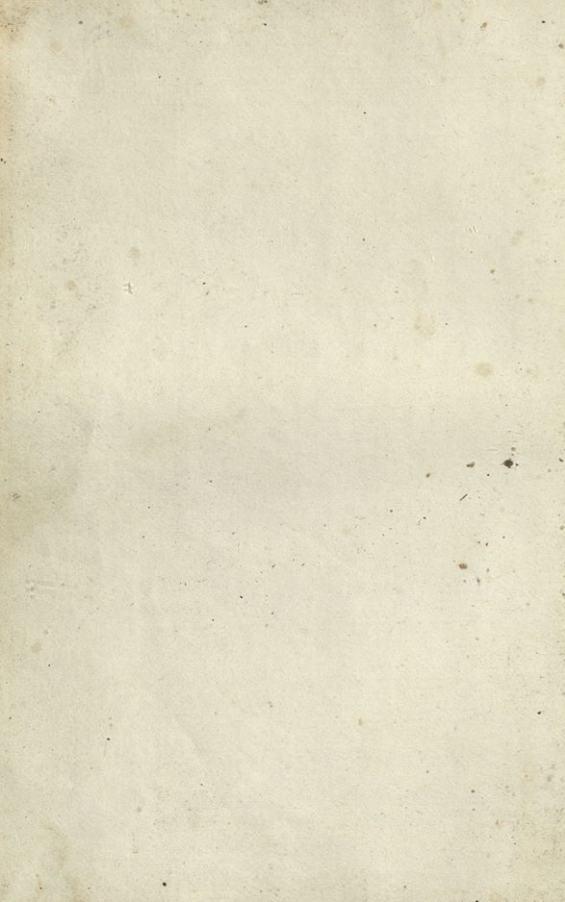
Narodna in univerzitetna knjižnica
▼ Ljubljani

94576

L. 1862.

Iest. sim. luzh. svetá. Jan. VIII, 12.

Daj nam danf nafh vfakdanji kruh!

ali

mnoge molitve,

v' ktéríh po

Jésufovim nauku

Ozhéta, ki je v' nebésíh, vřiga prófimo, kar
vfak dan sa duřho in teló potrebújemo.

Špířal

JOSHEF ROSMAN,

fajmařter v' Borovnici.

(*Drugi natif.*)

V' Ljubljani 1847.

V' salogi in na prodaj per *J. Klemensu*
bukvovesu na starim tergu. Nr. 155.

Natifnil Joshef Blasnik.

94576

innoce

V' natif téh bukev so milostlivi Firsh

GOŠPOD GOŠPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof,

30. kosaperfka 1834, dovolili.

94576

72944 / 1950

SJUTREJNE MOLITVE.

Ako hozhefh dan s' Bogam dokonzhati, ga s' Bogam sazhni. Berfh ko se sbudish in zhaf vstati pride, povsdigni svojo dusho k' Bogu in se prekrishaj. Kader se oblazhish, se spomni, de te boshje oko védno gléda. Sahvali Boga, de ti je spét nov dan sa svelizhanje fkerbéti dodélil. Misli na opravila in perloshnosti, v' ktérik vtégnefh danf Bogu flushiti, in prôfi ga sa gnado, de mu tudi oburi skufhnjave svést ostanefh.

V' iménu Boga Ozhéta †, ktéri me je stvaril; v' iménu svojiga krishaniga Gospoda Jésufa Kristufa †, ktéri me je f' svojo svéto réshnjo kervjó odréshil, in v' iménu svétiga Duha †; ktéri me je posvétil, hozhem vstati, kakor priden flushabnik k' délu svojiga Gospoda. Amen.

Desiravno sim prah in pepél, bom vender f' svojim Bogam govoril. Pridi

fvéti Duh, napolni ferza vérnih in ushgi v' njih ogenj svoje ljubésni.

Molitev.

O moj Bog! ki sim vprizho tebe, mólim te svojiga Štvarnika in Gospoda. Sahvalim te sa vse dobrote, ki sim jih od tebe na dufhi in teléfu prejél; poséбно pa, de si me odréshil po Jé-susu Kristufu svojim Šinu, h' kerfhan-fki véri poklizal, in de mi zhas delísh, fpokorití se svojih gréhov in vé-zhno shivljenje saflushiti.

Obúdi véro, upanje, ljubésen in grévengo, ter rezi:

Gospod! vse vérujem, kar katolfh-ka zérkev véruje; poterdi me v' moji véri. V' té postavim vse svoje saupa-nje, ne bom oframotèn. Ljubim te is vsiga ferza; is ljubésni do tebe sovra-shim in zhertim vse svoje gréhe in gna-do te profim, de me danafhnji dan v' noben gréh pasti ne pustísh.

Ponôvi oblubo f. kersta takó:

Odpovém fe hudizhu, njegovimu napuhu in vsimu djanju. Tebe famiga, o moj Bog! fe hozhem dershati, in shivéti shélím prav po kerfhanfko. Vse oblube, ki sim jih per sadnji spovedi in sadnjim f. obhajilu storil, sdaj ponovím. Prosim te sa gnado, k' novi spovedi in h' f. obhajilu fe prav perpraviti.

Molitev.

O Gospod, vfigamogozhni Bog! ki si nam dal danafhnji dan doshivéti, daj nam tudi mozh, de danf v' noben gréh ne pademo, temuzh de vse svoje govorjenje, misli in djanje po tvojih sapovdih in naukih ravnamo, in v' vsih rezhéh tvojo svéto voljo dopolnimo; po Jésufu Kristufu Gospodu nafhim, kateri f' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svétiga Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Bog! ktéri po neisrezheni pre-
vidnosti svoje svéte angele v' nashe
varstvo poshiljash: dodéli nam, te po-
nishno prófimo, de bomo po njih bram-
bi vselej ohranjeni in v' njih drushbi
se vézhno veselili.

Svéta Marija in vsi svetniki boshji!
prošite sa nas per Gospodu, de nam
pomaga in nas svelizha, ktéri shiví in
kraljuje vékomej.

Gospod nas poshégnaj in varuj
vsiga hudiga in perpelji v' vézhno
shivljenje, in vernih dushe naj pozhi-
vajo po milosti boshji v' miru. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesfena . . .
Vérujem . . .

VEZHERNE MOLITVE.

Nikoli ne hōdi v' posteljo, de bi se poprėj Bogu sa zhes dan prejéte dobrote ne sahvālil, ga savolj storjenih gréhov odpushenja ne profil in se njegovim varstvu ne perporozhil.

V' iménu Boga Ozhéta † in Šina † in svétiga † Duha. Amen.

Desiravno sim prah in pepél, bom vender f' svojim Bogam govoril. Pridi svéti Duh, napolni serza vérnih, in ushgi v' njih ogenj svoje ljubésni. Verujem, o moj Bog! de si prizhijozh takej in povšod; ponisham se pred teboj in molim tvojo narvikšhi svetlost, o Bog! ktéri si edin v' natoru, in trojin v' pershonah. Šposnam, de si tí nar višhi, nar mogožhnifhi Gospod in Bog, — jest pa sim prah in pepél. Torej se podvershem tvoji

boshji oblasti, ki jo imash do mojiga shivljenja; tí si mi ga dal, in tí ga bofh spét vsél, kader bo tvoja volja.

Sdaj premisli, ktére gnade si spet danf na du-
fhi in teléfu od Boga prejél; sahvali ga sa-
nje rekózh:

Moj Bog! ktéri me od mladiga vodish in shivish, nevréden sim tvoje milosti in tolikanj gnad, ki mi jih bres konza dajesh. Danashnji dan in vsi dnévi mojiga shivljenja mi to prizhajo. Is vsiga ferza te sa-nje sahvalim in prosim: bodí mi she sanapréj milostliv; daj mi vse tvoje gnade prav obrazhati, de bom vréden nar vézhi gnado smed vsih, to je, vézhno svelizhanje kdej sadobiti.

Vém, o moj **Bog!** de sim gréshen zhlovek, de sim te velikokrat in slo rasshalil; pa sam is sebe svojih gré-hov ne morem sposnati, ne obshalovati. Prosim te, raskrôpi temò moje dushe, de prav sposnam svoje gréhe, slasti tilte, ki sim jih danf storil, daj

mi jih refnizhno obshalovati, in fe jih v' prihodnje fkerbno varovati.

Sdaj fprafhuj svojo vést, zhe in f' ktérimi miflimi, sheljami in befédami, in f' ktérim djanjem ali opufhenjem svojih dolshnost fi zhes dan Boga rasshalil; poséбно premifli tiste gréhe, h' ktérim fi bolj nagnjen, in zhe fi dershal fklep, ktériga fi davi storil. Po tém obúdi grévengo takó:

O moj Bog! ali bom védno gréh na gréh nakladal in te vsak dan shalil? — Moj Bog in moj Ozhe! grefhil fim nébu in tebi; nizh vezh nisim vréden tvoj sin imenovan biti. Isferza fo mi shal vsi gréhi, ki fim jih danf in ves zhas svojiga shivljenja storil, ker fi tí rasshaljen nar vézhi, in vse ljubésni vrédna dobrota, ktéri gréh mémo vsiga fovrashifh. Prosim te, odpústi mi jih savolj Jésusa Kristusa, ktéri je sa naf na krishi umerl. Terdno fklénem, fkerbno fi persadéti, de svoje hudo nagnjenje premagam, in odflej svésto dershim tvoje sapovdi.

Daj mi svojo gnado, de ostanem stanoviten per tém fklépu, in de se prav resnizhno spokorím.

Ispovém se Bogu vsigamogozhni-
mu, svéti Marii, vselej devízi, sveti-
mu Mihaelu arhangelu, svétimu Jane-
su kerstniku, svétima apostelnama Pe-
tru in Pavlu in vsim svetnikam, de
sim velíko gresnil s' mislijo, besédo
in djanjem. Kriv sim, kriv sim, silo
sim kriv. Torej prosim svéto Marijo,
vselej devizo, svétiga Mihaela arhan-
gela, svétiga Janesa kerstnika, svéta
apostelna Petra in Pavla in vse svet-
nike, de naj molijo sa-me per Go-
spodu našim Bogu.

Usmíli se naš vsigamogozhni Bog,
odpušti nam naše gréhe in perpelji naš
v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odvésó in odpuštenje na-
ših gréhov nam daj vsigamogozhni in
usmiljeni Bog. Amen.

Molimo.

Prósimo, o Gospod! obišhi to prebivališhe, in delezh prozh odsheni is njega vse salesovanje fovrashnika; tvoji svéti angeli naj v' njem prebivajo, naš v' miru ohranijo, in tvoj shégen naj bo vselej per naš.

O Bog! usmíli se svoje svéte zérkve. Dodéli svojo gnado in pomozh našimu papeshu, shkofu in všim našim duhovškim in deshélškim gosposkam. Usmíli se tudi naših staršev, bratov, féster in blisbnjih.

Shégnaj in obvaruj naš vsigamogozhni in usmiljeni Gospod, Ozhe, Šin in svéti Duh. Amen.

Daj nam vsigamogozhni Gospod mirno nozh in frezhni konez. Amen.

Boshja pomozh ostani vselej per naš. Amen.

Ozhe naš . . . Zhefhena . . . Vérujem . . .

MOLITVE

per navadnih opravilih in perloshnostih zhes dan.

Ko se sbudíh.

V' iménu Ozhéta †, Šina † in fvétiga
† Duha.

Moj Bog! h' tebi se sbudím. Šerzama se ti sahvalim, de si me nozój milostlivo ohranil, in mi nov dan dal doshivéti. Daj mi ga tudi bres gréha dokonzhati.

Ko vstajash.

V' tvojim iménu, o Bog! vstanem, de pojdem na délo, ki mi ga sapovedujesh. Jésuf! ki si is groba vstal, réshí me od temè gréha, daj mi v' novim shivljenju hoditi, — daj mi

takó shivéti, kakor me tí s' befédo in
sglédam uzhih.

Ko se oblazhih.

Sdihováje in jokaje nad svojimi
grèhi féshem po obléki in se spom-
nim padza pervih staršhev. To teló,
ki sdaj toliko sa-nj fkerbim, se bo
po smerti v' prah raspadlo. Ne pústi,
o Bog! de bi v' svojih oblazhilih ne-
zhimernosti ifkal, svoji duhí pa tvo-
jih gnad kratil. O de bi pazh béle
obléke nedolshnosti, ki sim jo per f.
kerstu prejel, nikoli ne omadesheval!
— Oblézi na-me noviga zhlovéka, Jé-
sufa Kristufa; obdaruj me s' oroshjem
luzhi, postavi mi kapo upanja na gla-
vo, pokori me f' fhkitam vére in s'
oklepam pravize; opashi moje lédje
f' zhiftoftjo, daj mi mèzh tvoje be-
féde v' roko, in obuj moje noge f'
pokorshino do svétiga evangélija. Po-
flédnji dan pa — per vstajenji od mert-
vih — obdaj, o moj Bog! moje teló

namešt té flábe obléke, ki se vsak dan stara in terga, f' zhaštito neumerjznoštjo.

Pred délam.

Próximo te, o Gospod! daj nam svojo gnado per vsih nashih délih. Uzhi naf, kaj nam je storiti, in pomagaj nam, vse prav doštati, de bodo vse nashé beséde in déla od tebe sazhéte in od tebe konzhané, po Jé-sufu Kristufu Gospodu nashim.

Po délu.

Sahvalim se ti, o Bog! de si mi mozh in gnado dal, to délo storiti; prošim te pa tudi, odpústi mi, ako sim te per njem kaj rasshalil.

Pred jedjó.

V' té, o Gospod, se vsih ozhí osirajo, in tí jim dafh hrano pravi zhaf. Švojo roko odpresh, in vse, kar shi-

vi, s' veseljem napolnilih. — Shégnaj
naš in té darí, o Bog! ktére smo is
tvoje dobrotljive roke prejéli, de na-
šhimu teléfu v' zhašni, našhi dušhi pa
v' vézhni shivesh téknejo, po Jésufu
Kristufu našhim Gospodu. Amen.

Po jédi.

Gospod, nebéšhki Ozhe! ponishno
se ti sahalimo, de si našhe teléfa na-
štil f' svojimi darmí, in te prošimo,
napolni tudi našhe ferza f' svojo mi-
loštlivo pomozhjó, de v' vsih dobrih
délih obilno rafemo, in ne pridemo v'
framoto pred tvojim oblizhjem.

Kader ura bije.

Moj Bog! shé spét je ena ura
pretekla in nikoli vezh je nasaj ne
bo, — pa kakó sim jo preshivel?
Spét sim eno uro blishej smerti, bli-
shej vézhnosti! Kakšhina bi bila sa-
me, ko bi mi bila sdaj sadnja ura odbila? —
Jésuf! tebi hozhem shivéti in umréti.

Švéta Marija, mati boshja! profi sa-me ubosiga gréfhnika sdaj in ob moji smertni uri. Amen.

Kader sjutrej, opoldne in svezhér Angelfko Zhefhenje svoní.

1. Angel Gospodov je Marii o-snanil, in je spozhela od f. Duha. Zhefhena . . .

2. Lej, dekla Gospodova sim, sgôdi se mi po tvoji besédi. Zhefhena . . .

3. In Beséda je mesó postala, in med nami prebivala. Zhefhena . . .

Ob kaki skufhnjavi.

Kakó bi mogel soper tebe, o Bog! grefhiti in hudo storiti pred tvojim oblizhjem? Sej me vidish tí, ki me bofh enkrat fodil! — Kaj bom imel, zhe se gréhu vdam? Pazh bi se framovati mogel pred pametnimi

ljudmi, pred prijatli, in sam pred seboj! — Moj Bog! f' tvojo pomozh-jó upam premagati, zhe le refnizhno hozhem in se perloshnosti varujem. Ref hozhem, tí pa mi pomagaj!

Po storjenim grehu.

Oh! de sim shé spét ta gréh storil! Moj Bog, is ferza mi je shal! Kaj ko bi ga ne bil! Pa odflej nikoli vezh! — Moja flabošt mi ne smé ferzá podréti, ampak me bolj ponishniga in fkerbniga storiti. Odpústi mi, Ozhe, in pomagaj mi!

Kader v' zérkev pridefh.

Pokrôpi me s' isopam, o Gospod! in bom ozhifhen; operi me in bom bolj bél, kakor fnég. Pazh strafhen je ta kraj! Saréf hifha boshja je tu, pa vrata nebéfhke! — V' ta fvét kraj gredózh vse druge fkerbi sunej púftim. Nizh drusiga nozhem tukej premifhljevati, kakor tvojo pravizo,

o Gospod! samó f' teboj se shelim pogovarjati.

Préden is zérkve grésh.

Operi me, o Bog! zhedalje bolj od moje krivize, in ozhisti me od moje pregréhe. Ne pústi, de bi v' tolizih gréhih is tvoje hišhe domu fhel, kakor sim va-njo prifhel. Persanesi mi, de sim te f' tako majhno zhaštjó in f' tako flabim ajfram zhaštil, hvalil, in môlil. — Sdaj sapu fham tvoj svét tempel, tebe pa ne sapuštím, fej si mi, kodar bom hodil, vprizho. O de bi vúnder nikoli ne posabil, de je tvoje svéto oko védno nad menoj odperto, — de bi nikoli nizh ne storil, kar bi tvoj zhíft pogled shalilo. Sdaj grém tje, kamer me tvoja previdnost klizhe; vódi me tí na potu miru in perpelji me po smerti v' nebeshki tempel.

**Pred branjem f. pisma ali kakih
f. bukev.**

Gospod! kam hozhem iti? — **Tí** imash beséde vézhniga shivljenja. **Šré-** zhen, kteriga tí sam svojo postavo u-
zhísh. — **Sahvalim** te sa svéte bukve,
ki si nam jih k' poduzhenju in poto-
lashenju dodélil. **Tvoja** beséda je ref-
niza. **Daj** mi gnado, jo prav uméti,
ljubiti, ohraniti in spolniti.

Po branji.

Hvala ti bodi, o **Bog!** de si po
tém branji spét moj um rasfvetlil in
mojo voljo k' dóbrimu omézhil. **S'**
vfakterim ne ravnash tako ufmiljeno.
Blagor pa meni, de se tvojo voljo po-
snati uzhim! **Daj** mi tudi gnado, po
tvoji volji shivéti.

Kader se slazhísh.

Daj mi, o moj **Bog!** stariga zhlo-
véka f' všimi njegovimi deli flézhi, in

njegove ude: hude nagnjenja, lakomnost, jéso, nevohljivost, nezhistost, in druge gréhe v' sebi sadufhiti! Oblézi na-me noviga zhlovéka; oblézi me, kakor svoje ljube svóljene oblazhish, f' ferzhnim ufmiljenjem, f' krotkostjo, f' ponishnostjo, poterpeshljivostjo, framoshljivostjo, poséбно pa s' ljubésnijo, f' to vésjo vse popolnamosti. Naj Jésofov mir v' moji dushi kraljuje, njegova beséda naj v' frédi mene obilno prebiva in me f' pravo modrostjo napolnuje.

Kader se v' posteljo uléshefh.

Kakor se sdaj v' posteljo ulégam, tako bo kdej moje trohливо teló v' grob djano. Varuj me tedaj, o Bog! dél temè — gréha; rasvétli me in vnemi v' meni svojo ljubésen, de se bo moje ferzé tudi v' spanji h' tvoji zhafti gibalo.

Préden saspísh.

Pod tvojim varstvam, moj Bog in Gospod! v' ktériga vse svoje saupanje stavim, hozhem sdaj saspati in v' miru pozhivati. Španje je podoba smerti. Ker tedaj ne vém, ali se bom is téga spanja s'he kdej v' tém shivljenji predramil, se odpovém na enkrat vsimu, kar bi me ob smerti strafhilo. Sakaj kakó bi mogel mirno saspati, ko bi bil s'he smertniga gréha kriv in tvoj sovrasnik? Odpústi mi tedaj, ufmiljeni Ozhe! vse moje gréhe, in daj mi kdej smerti pravizhniga umréti. Ozhe! v' tvoje roké srozhím svojo dus'ho. Jésuf! tvoj sim v' shivljenji in smerti. Švéta Marija! perporozhím se ti sdaj in ob svoji sadnji uri. Amen.

Kader kdo umíra.

Vsígamogozhni Bog! poterdi véro téga, ki sdaj umíra, de v' té véruje, kakor bi te vidil; podpri njegovo upanje, de popolnoma v' te saupa, ka-

kor bi te flifhal; vnemi njegovo ljubésen,
de ga nizh ne bo moglo od tebe lozhiti,
dokler te ne ushiva. **O Jésuf!** tudi tí
si nékdej v' smertnih teshavah na semlji
bil in véfh, kaj zhlovek umiraje terpi.
Poshlji tému umirajozhému pomozh is
nebéf, de se stanovitno vojfkuje in
frézhno premaga; tí si na krishi dokon-
zhal, bodi sdaj per njem, de bo tudi
on vézhno per tebi! — Merlifhki svon
pa tudi mene spomni, de bom umerl.
Smert je gotova, ura pa nesnana. **Do-**
déli mi, o **Bog!** svojo gnado, de sdaj
tako shivim, kakor bom ob smertni uri
shelel, de bi bil shivel, de smiram v'
tvoji prijasnosti ostanem. **Amen.**

SVETA MASHA.

Sveta masha je nekervava daritev noviga testamenta, védni spomin kervave daritve, ktéro je Jésuf Kristuf na krishi opravil. Kakor se je Jésuf tam svojimu Ozhetu daroval, tako se mu per vsaki f. mashi daruje f' famim tém raslozhkam, de je Jésuf na f. krishi svojo kri prelil, per f. mashi pa se kri ne preлива.

Jésuf je daritev f. mashe per sadnji vezhérji postavil. Vsél je krùh in kélh s' vinam; oboje je poshégnal in rékel nad kruham: **To je moje teló; in nad kélham: To je kélh moje kervi.** Dal je oboje prizhijozhim apostelnam savshiti in je sapovédal: **To delajte k' mojemu spominu.**

Daritev f. mashe je postavil sa to, de je svoji zérkvi prav in refnizhen dar sapustil, de ga Bogu daruje do konza svetá; de véden spomin kervaviga na krishi opravljeniga darú v' njegovi zerkvi ostane, in de nam je poséбно

snaminje in saftavo svoje neisrezhene ljubésni do nas sapustil.

Per f. mashi se nevidno Jésuf Kristuf sam daruje sa nas svojimu nebéshkimu Ozhétu; vidno pa maschnik to daritev opravlja. Maschnik déla per f. mashi ravno to, kar je Jésuf per sadnji vezhérji storil: Prime kruh in kelh s' vinam; oboje posveti in nad njima ravno té besede isrezhe, f' ktérimi je bil Jésuf per sadnji vezhérji kruh in vino v' svoje teló in v' svojo krí spreménil; oboje savshije sam in delí od téga v' podobi kruha tudi vernim, ktéri h' svetim obhajilu perstopijo.

Maschnik opravlja daritev f. mashe, de sposná nar vikshi gospostvo boshje in nar vézhi oblast, ki jo ima Bog zhes vse stvari; de Boga sahváli sa vse njegove dobrote; de od njega ódpuštenje gréhov in vse potrebne pomozhi in gnade sebi in drugim sprosi in sadobi.

Daritev f. mashe se daruje in se smé darovati le samimu Bogu. Darujemo szer tudi h' zhashti in spominu svetníkov, pa svetnikam ne, temuzh samimu Bogu. H' zhashti svetnikov darujemo sa to, de Boga sa gnado in milosti, ki jih je svetnikam dal, sahválimo; de svetnike profimo, de naj s' nasho molitevjo svojo profhnjo sklenejo in sa nas Boga profijo; in de se spomnimo njih lépih zhédnost in se obudujemo jih posnémati.

Mafhnik opravlja daritev f. mafhe sa shive in mertve.

Bodi per f. mafhi, nar vishim opravilu nafhe svéte vére, zhe te kaj posébniga ne odvra- zha, vsak dan, slasti pa ob nedéljah in pras- nikih samerkljivo, zhaftitljivo in s' andohtjo. Pasi na shtiri imenitnifhi déla f. mafhe; ni- kar se med njo ne osiraj, ne posmehúj in ne pogovarjaj; ne bodi radovoljno rasmifhjen temuzh bodi v' Bogu sbran per nji; môli Bo- ga f' ponishnostjo, sahvali ga sa prejéte do- brote, prôsi ga novih gnad, serzhno se kfaj svojih g'éhov in fklêni se refnizhno pobolj- fhati. Ko bi bil na gori Kalvarji sam Jésu- fa na krishi umirati vidil, kaj bi bil obzhu- til? Ali bi ne bil na svoje perfi terkal in rékel: Sa réf, ta je bil Şin Boshji! Misli si, kader si per f. mafhi, de pod Jesusovim kervavim krishem stojish.

Nar imenitnifhi déli f. mafhe so: Evangéli, darovanje, povsdigovanje, in obha- jilo. — Per evangélii vštani in se prekrishaj, ter misli, de je dolshnost vfaziga kristjana, evangélski nauk posnati in po njem shivéti. — Per darovanji svojo misel s' mafhnikovo mislijo fkleni, in sam sebe Bogu daruj; oblubi mu namrezh vse svoje teléfne in dufhne mozhi k' dobrimu obrazhati, sa kar so ti dodeljene. — Per povsdigovanji se globoko vkloni in môli

Jésufa Kristufa pod podobo kruha in vina, povdarjaj na svoje perfi, in sposnaj, de so tudi tvoji gréhi Jesufove smerti krivi; obshajuj jih tedaj, in obúdi véro, upanje in ljubésen. — Per mafnikovim obhajilu, zhe k' obhajilu ne grésh, stóri to v' duhu; to je, iméj sheljé, teló Jésufa Kristufa vredno pre-jéti, in terdni sklèp stóri vfaziga greha skerbno se varovati, in le v' Jesufu shiveti.

MOLITVE

per svéti mafhi.

Perpravljjanje.

⓪ Jésuf, moj Bog in Svelizhar! s' vfo ponishnostjo pridem pred tvoj altar k' svéti mafhi, k' fkrivnosti polni daritvi tvoje ljubésni in mojiga odreshenja. Verujem de je sveta mafha in tvoje darovanje na krishi ena in ravno tista daritev. Verujem, de si ti tu, kakor na gôri kalvarji, oboje sam — dar

in narvikfhi mafhnik. Vêrujem, de fe ravno tifti dar, ktériga fi tí f' svojo smertjo sa naf gréfhnike opravil, fpet nekervavo ponoví, kader mafhnik v' tvojim presvétim iménu fkrivnoftne beféde isrezhe: To je moje teló; to je moja kri. — **O** moj **O**drefhenik! daj mi f' tako shivo véro, f' tako gorézho andohtjo per tém nar svetéjfhim daru biti, de bo sa-me po tvojim naménu saréf dar svelizhanja.

Vfigamogozhni **B**og! darujem ti to svéto mafho v' tvojo boshjo zhast, kér fi tí fam moj **B**og in nar vífhi **G**ospod; v' odpufhenje svojih bresfhtevilnih gréhov in gréhov vsih ljudi; v' dolshno sahvalo sa vse od tebe pre-jéte gnade; in v' sadobljenje novih gnad, ki jih vse fkosi potrebujem. — **D**arujem tudi to f. mafho sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, ki fim poféбно dolshán sa-nje moliti; sa svoje ftarfhe, brate, festre in forodnike, sa oblastnike in prédnike, sa vse svoje dobrotnike, prijatle in neprijatle,

sa vse, ktére sim morde kaj pohujšhal in sa vse vérne dufhe v' vizah. — Naj ti, o moj Bog! ta moj dober namén dopade, — in naj se ti famiga febe takó popolnoma darujem, kakor se ti je Jésuf, našh Odrefhenik, sa naf darovál.

Sazhetik f. mafhe.

V' iménu Ozhéta † in Šina † in ívé-tiga † Duha. Amen.

Pfalm, ktériga mafhnik pred spodnjo fhtablo móli, je isrék dufhe, ki vfa po Bogu koperni in va-nj saupa.

Gospod! moji gréhi, ki jih tóliko nad feboj imam, me fzer nevrédniga délajo, k' tvojimu altarju se blišhati; tode na tvoje nefkonzhno ufmiljenje se terdno sanefem; kerva-va smert tvojiga Šina, ki se ti sdaj

spét na altarji daruje, naf je f' teboj
fpravila.

*Mashnik se globoko perpogne in o-
zhitno spoved móli.*

Spomni se s' shalostjo svojih gréhov in prósi
Boga ponishno odpushenja.

Vfigamogozhni Bog! pred semljo
in nébam sposnam, de sim te veliko-
krat in hudo rasshalil s' mislijo, be-
fédo in djanjem. Is ferza mi je to
shal, kér sim tebe vfo svetost in samo
svéto dobroto, ki si neskonzhno popol-
nama in vse ljubésni vréden, rasshalil.
Terdno fklénem, vsih gréhov se varo-
vati. Podpéraj me f' svojo gnado, kér
bres njé nizh ne samorem.

Mashnik gré spét k' altarju.

Boshji frédnik! daj mi to obzhu-
titi, kar fo tvoji ljubi prijatli obzhu-
tili, ko fo te na krishi terpéti in u-
mirati vidili. O de bi pazh jest sdaj

nad svojimi gréhi takó shalovàl, kakor so tvoja svéta mati, in tvoji dragi prijatli pod tvojim krishem nad tvojimi bolezhinami shalovali!

Kirije elejson, ali Gospod: usmili se nas.

Vpí vezhkrat f' ferzhno grévengo k' miloslivimu Bogu sa potrèbno pomozh in usmiljenje.

Usmili se, Ozhe! svojiga sgreva-niga otroka. Preljubesnjeni Svelizhar! persanesi moji flaboſti. Šveti Duh! ponôvi v' mojim oferzhji praviga duha. Nikar me f' svojo gnado ne sapúſti.

Gloria ali Zhaſt Bogu (kader jo maſhnik móli.

Gloria je požhaſtenje nebéſhkiga Ozhéta in Jé-sufa njegoviga boshjiga Šina. Sazhnè fe s' beſédami, ktére so angeli per Jefusovim rojſtvu péli: Zhaſt Bogu po viſhavah i. t. d. Poj tudi ti f' hvaleshnoſtjo, kar so angeli prepevali, — frézho, ki jo je Jéſuf f' svojim rojſtvam, ukam in terpljenjem na ſvét pernèfel. Vefeli se, móli, hvali, vfluſhaj in saupaj.

Zhaft Bogu po vishavah, in mir ljudém na semlji, ktéri so svéte volje. Hválimo te, zhaštímò te, mólimo te, povishujemo te, hvaléshni smo ti savolj tvoje velike zhaští. Gospod Bog, kralj nebéshki, vsigamogozhni Ozhe!

Gospod Jésuf Kristuf, edino rojeni Šin Ozhéta, pravi Bog! Jagnje boshje, ki odjemljesh gréhe svetá, usmili se nas, ki odjemljesh gréhe svetá, vsemi nasho prošnjo; ki sedísh na desnízi Ozhéta, usmili se nas! kér sam tí si svet, sam tí Gospod! tí sam nar vikshi Jésuf Kristuf! f. svetim Duham vred v' zhašti Boga Ozhéta. Amen.

*Mafshnik se proti ljudém oberne re-
kozsh: Gospod s' vami!*

Mafshnik se sdaj in vezhkrat proti ljudém oberne s' voshílam: Gospod bodi s' vami! in jih opominja, de naj s' njim molijo. Šlushabnik mu odgovori v' iménu ljudi: Gospod bodi tudi f' teboj!

O Gospod! bodi s' nami; poshlji nam svojiga dobriga Duha, de nas

hudiga varuje in nam mozh k' dobri-
mu deli.

Mafhnik móli na strani altarja.

Mafhnik sdaj shelje sbranih vérnih v' molitvi
k' Bogu poshilja in fkléne s' besédami: Po
Jésufu Kristufu, nafhim Gospodu; kér nam
je on, boshji uzhenik, v' svojem iménu mo-
liti sapovédal.

Predobrotljivi Ozhe! dodéli nam
ubogim gréfhnikam vse tiste gnade,
in dobrote, ki te jih tvoj flushabnik,
mafhnik febi in nam prósi. S' njim ti
darujem tudi jest svojo molitev sa-
fe in sa vse tiste, sa ktére sim dolshan
moliti. Daj nam vsm mozh v' svétofti
in pravizhnosti pred teboj hoditi, in
kdej po tvoji obljudi v' vezhno shiv-
ljenje priti. Téga te prósimo po Jé-
sufu Kristufu, Gospodu nafhim, ktéri
f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti
svétiga Duha, Bog od vékomaj do
vékomaj. Amen.

Mafhnik bere list.

Per vfaki mafhi se bere kak dél is listov apof-
stelnov, ali pa is stariga testamta. Pre-
misli med tém téle nauke f. Pavla:

Ljubésen je poterpeshljiva in do-
brotljiva; ni nevošhljiva, se ne napi-
huje; ni zhaſti lakomna; ne ishe svo-
jiga dobizhka; se ne da rasdrashiti,
ne misli hudiga; ne veselí se krivíze,
ampak refnize; vse preterpí, vse véru-
je, vse upa, vse preneſe. — Ko bi
zhlovéſhke in angelſke jeſíke govo-
ril, ljubésni pa bi ne imel, bi bil
ko buzhézh bron ali svonézh svonez.
Ko bi snal prerokovati, in védel vse
fkrivnoſti in imel vſo uzhenof, in ko
bi imel takó terdno véro; de bi goré
preſtavljjal, ljubésni pa bi ne imel;
nizh niſim. Ino ko bi rasdál ubogim
v' shiveſh vse ſvoje premoſhenje, in
ko bi ſvoje teló dal de bi ſgorelo, lju-
besni pa bi ne imel, mi nizh ne po-
maga.

Moj Bog! kakò se ti hozhem sadoſti ſahvaliti, de ſi mi ſmed tóliko drusih, ki fhe v' temi nevednoſti ſhive, ſvoje ſvéto voljo raſodèl? Š' zhaſtjo, s' veſeljem in is vſiga ferza ſprejemem nauke, ki ſi mi jih dal ſkos uſta apoſtelnov in prerokov. Dodèli mi véro ozhakov, gorézhnost prerokov, délavno in ſtanovitno ljubesen apoſtelnov.

Mafhnik bere evangéli.

Evangéli je veſélo oſnanilo ſhivljenja, terpljénja in ſmerti Jéſusove; per vſaki ſ. máſhi ſe ga nekóliko bere. Po ſ. evangélii morafh vérovati in ſhiveći; po njem boſh kdej ſojen. Premifli ſdaj té nauke ſ. evangélija.

Tiſti zhaſ je Jéſuf rékel: Jeſt ſim luzh ſvetá; kdor ſa menoſ hódi, ne tava po temi, ampak luzh reſnize ga raſſvetljuje in po pravim potu k' ſvetofti in ſvelizhanju vódi. — Zhe hozheſh v' ſhivljenje iti, derſhi ſapovdi: Ljubi Goſpoda ſvojiga Boga is vſiga ſvojiga ferza, is vſe ſvoje duſhe

in is vse svoje misli. Ta je nar vezhi in perva sapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojiga blisnjiga, kakor sam sebe. — Zhe svoj dar pernefeh na altar in se tam spomnih, de ima tvoj brat kaj soper tebe; pusti ondi svoj dar pred altarjem in pojdi poprej spraviti se s' svojim bratom, in tedej pridi in daruj svoj dar. — Ne spravljajte si sakladov na semlji, kjer jih rija in molj konzha, in kjer jih tatje iskopljejo; temuzh sbirajte si saklade v' nebesih, kjer jih ne konzha ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne iskopljejo in ne ukradejo.

Moj Bog! po svojim lastnim Sinu si nam govoril in sapovedal njega poslushati. O Jesus! vse verujem, kar si uzhil; verujem in sposnam, de so tvoje besede — besede vezhniga shivljenja. Tode kaj bi mi vera bres ljubésni pomagala? Vshgi v' meni tudi ljubésen in daj mi gnado po besedah svetiga evangélija shivéti, de bodo s' njimi isbrifane moje pregréhe.

Kader mafhnik Véro móli.

Vérujem v' eniga famiga Boga; v' Ozhéta vřigamogozhniga, ktéri je řtvaril vse rezhí; in v' Jésufa Kristu-fa, njegoviga edino rojeniga řinu, ktéri ře je savolj nař vzhlovézhil, ki je na krishi umerl, od mertvih vřtal in v' nebéřa řhel; in ki bo priřhel od ondod fodit řhive in mertve. Véru-jem tudi v' řvetiga Duha, nařhiga po-řvezhnika, ktéri řs Ozhéta in řina řs-haja. Vérujem eno, řvéto katolřhko zérkev, odpufhenje gréhov, vřtajeenje mertvih, in vézhno řhivljenje.

Vře té reřnize vérujem, o Bog! řato, kér ři řih ři řasodél řvoji zérkvi po Jésufu Kristufu. Ořhívi mojo vero, o Bog! in daj, de bojo tudi moje dęla po moji veri. Amen.

Darovanje.

Mafhnik daruje krúh in vino, ki bo v' preřvé-to teló in krí nařhiga Svelizharja řpremenje-no, ř' molitevjo in řahvalo Bogú, řazhétniku

všiga dobriga. Daruj se tudi tí Bogu s' voljno pokoršhino.

Mafshnik skledizo v' rokah deršhé kruh daruje. Vsemi sveti Ozhe, všigamogozhni vézhni Bog! ta prezhišti dar, kteràga ješt, tvoj nevrédni flushabnik, darujem tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu, sa svoje bresšhtevilne gréhe, samére in sanikernosti, in sa vse prizhejozhe, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vézhno shivljenje.

Mafshnik vino v' kélh vlija in nekoliko vode vméf kane. Bog, ktéri si zhlovéka s' imenitnimi šprédki zhudno štvaril, in ga, ko je grešhil, šhe bolj zhudno fkos svojiga Šina prenóvil: daj nam po njegovim vzhlovezhenji, kteràga ta sméf vode s' vinam poméni, de bomo f' hrepenenjem popolnamosti njegove boshje natore deleshni, kakor se je on ponishal, našho zhlovéšhko natoro na-se vséti; on, Jéšuf Kristuf tvoj Šin, našh Gospod, ktéri

f' teboj in fvetim Duham enaki Bog shiví in kraljuje vékomaj. Amen.

Mashnik kélh s' vinam daruje.
Darujemo ti, o Gospod! kélh svelizhanja in prófimo tvojo milost, de gré v' priyétni dar pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva sa nashe svelizhanje in sa svelizhanje vsíga fvetá.

V' duhu ponishnosti in f' poter-tim ferzam stojimò pred teboj, vsemi nash dar, o Gospod! in naj se pred tvojim oblizhjem takó danf nasha daritev godí, de ti bo priyétna, o Gospod Bog!

Pridi posvezhnik, vsígamogozhni, vézhni Bog, in posvéti ta dar, ki je tvojimu fvetimu iménu perpravljén.

Mashnik si perste umiva.

Omí me, o Bog! bolj in bolj, ozhísti me od vsíh mojih gréhov f' svojo gnado, — daj mi nedolshnost in sve-toft, ki jo neomadeshano jagnje, ki se bo sdaj na altarji darovalo, od mene térja.

Mafhnik v' fredí altarja perklonjen móli.

Vsemi, svéta Trojiza! to daritev, ktéro ti darujemo v' spomin terpljenja, vftajenja in vnebóhoda Jésufa Kristufa: k' zhafti svete Marije, vselej devize, in vsih svetnikov. Naj profijo v' nebésih sa naf, ki obhajamo njih spomin na semlji; po ravno tistim Kristufu, nashim Gospodu.

Mafhnik se proti ljudém oberne rekozh: Molite bratje.

Vsemi, Gospod! ta dar is rok mafhnika v' hvalo in zhaft svojiga iména, tudi k' pridu nashimu in vse svoje svéte zerkve. Amen.

Posvétí, o Bog! to daritev, in s' njo tudi nafhe ferzé, ktéro ti s' vsimi njegovimi nagnjenji in sheljami darujemo. Daj nam le to sheléti in storiti, kar je po tvoji volji, hudo nagnjenje pa vselej premagati. Ta fklep spolniti, te prófimo sa tvojo pomozh

po **Jesufu Kristufu** našim **Gospodu**.
Amen.

Prefazjon, in Šanktus.

Prefazjon je zhaftivna in flavna molitev, sa-
 hvala sa prejéte dobrote. Škleni se s' sve-
 lizhanimi duhovi in povsdigni tudi ti svoje
 ferzé k' Bogu, svojimu stvarniku.

Réf je spodóбно in dolshnost,
 prav in dobro, de ti hvalo dajemo
 vsak zhaš in po vsih krajih, svéti Go-
 spod! vfigamogozhni **Ozhe**, vézhni **Bog!**
 ktéri si is ljubésni do naš; svojiga
 lastniga **Sina** na svét poslal, naš od
 gréha réšhit in nam pot v' nebéfa
 pokasat. Po tém **Jesufu Kristufu**, na-
 šhim **Gospodu**, povelizhujejo angelfki
 kori tvoje presvéto imé in mu hvalo
 dajejo. Tudi mí povsdigujemo s' nji-
 mi svoj glaf in f' svéto zhaštjo pre-
 pévamo: **Švét, svét, svét** je **Gospod**
Bog, stvarnik nebéf in semlje! Ves
 svét je poln tvojiga velizhastva! Zhašt
 bodi **Narvishimu**, in tému, ki je pri-

shel v' iménu Gospoda, — našhimu Svelizharju!

Po Šankтусu do povsdigovanja.

O nebéshki, usmiljeni Ozhe! pred tvojim fédeshem popadamo na tla, in po Jésufu Kristufu te ponishno prófimo, de vsamesh in posvetish te ponudbe, te darí, te prezhitte, svéte daritve, ktére ti darujemo slasti sa tvojo svéto zérkev, sa papesha, sa našhiga fhkofa, sa druge duhovne pastirje, sa zesarja in sa vse gosposke; sa našhe staršhe, sa našho shlahto, sa našhe dobrotnike, prijatle, fovrashnike in sa vse, kar jih je tukej prizhejzhih in ti to daritev darujejo.

Naj ti bo vfhézh ta našha flushba, ktéro ti opravljamo fklénjeni f' presvéto devizo Marijo, in s' vsimi svétniki, ktéri kraljujejo f' teboj v' nebésh. Našhi bratje so in udje ravno tiftiga teléfa, ravno tifte zérkve. Ljubijo naš in ferzhno shelé, de nam dash pravo pokoro, milost in sveli-

zhanje. Naj naf tedaj njih ljubésen v' nafhi révfhini in nadlogi podpéra; in daj nam po njih profhnji povfod obzhutiti tvojo mogožno pomozh. Daj nam v' tvojim miru preshivéti svoje dni, réfhi naf od vézhniga pogubljenja, in pershitej naf kdej med tvoje ljube svoljene v' nebésih.

Daj, te prófimo, o Bog! de bo ta dar vef posvezhèn, vsét, poterjen, refnizhen in prijéten, de nam bo spreménjen v' teló in kri tvojiga preljubiga Šina, Gospoda nafhiga Jésufa Kristufa.

Povsdigovanje.

Mafhnik spremeni krùh in vino v' teló in kri Jésufovo in pokashe oboje ljudftvu, de naj ju móli. — Sdaj se godi, kar je Jésuf persadnji vezhérji ftoril in svojim uzhenzam delati sapovédal. Misli fi Jésufa na krishi, kakó je is ljubésni do naf svojo kri prelił. Takó je Bog svét ljubil! Takó se je njegov Šin sa nafhe svelizhanje daroval! In mí bi ne hotli ljubiti Boga in njegoviga Šina? Bi ne hotli njegove volje ftoriti, tudi, kader nam

je teshko? — bi ne hotli svojim sovrasnikam odpuštiti? —

Ta dan pred svojim terpljenjem je vsél Jesuf krúh v' svoje svéte in zhalite roké in je vsdignil ozhi proti nébu k' tebi, o Bog! svojim vfigamogozhnimu Ozhétu, te sahvalil, ga posvétil, raslomil, in dal svojim uzhénzam rekózh: Vsemite in jéjte vfi od téga, sakaj to je moje teló.

Per povsdigovanji f. reshnjiga teléfa: Zhesheho bodi presvéto réshnje teló, ki je bilo is Marije devize rojeno in na krishi sa naf umorjeno.

Med posvezhevanjem vina v' kélhu: Ravno takó je Jesuf po vezhérji tudi kélh prijél, posvétil in dal svojim uzhénzam rekózh: Pite vfi is njega, sakaj to je kélh moje kervi, ktéra bo sa vaf prelita.

Per povsdigovanji f. reshnje kervi: Zheshéna bodi f. réshnja kri! od

vših mojih gréhov me omí, in ozhisti me takó, de pridem kdej k' tebi v' nebó.

Po povsdigovanji.

Spomnimo se, o Gospod! Jésufa Kristufa, tvojiga Šina, nashiga Gospoda, njegoviga svelizhanskiga terpljenja, njegoviga od smerti vstajenja in vnebohoda, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhastvu od tvojih darov ta zhísti, svéti, bresmadeshni dar, svéti krúh vezhniga shivljenja, in kéh vezhniga svelizhanja.

Pogléj milostlivo na té darí s' potolashenim oblizhjem, in jih sprejmi kakor si sprejél darí svojiga hlapza, pravizhniga Abelna, in darítev nashiga Ozhaka Abrahama, in pa sve-to in bresmadeshno darítev ktéro ti je tvoj veliki duhoven Melkisedek daril.

Ponishno te prófimo, vsigamogozhni Bog! rezi perneſti te darí po

rokah svojiga svétiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhastvo, de bomo vsi, kar naš bo na tém altarji savshilo presvético teló in presvético kri tvojiga Šina, napolnjeni s' vso nebéshko dobroto in gnado. Po ravno tém Kristufu Gospodu našim. Amen.

Špomin sa mertve.

Ljubésni polni špomin sa mertve naj obudí v' tebi sheljé po tistim svelizhanji, kτέρiga jim vofhish, in kτέro je tudi tebi po Kristufu perpravljeno.

Špomni se tudi, o Gospod! svojih flushabnikov in flushabniz, ki so fhli pred nami s' snamnjem vére, in v' miru spé.

Takej imenuj mertve, kτέre hozhesh posebno usmiljenju boshjimu perporozhiti, de bojo smanjshane njih bolezhine, njih dushe s' Jésusovo kervjó ozhishene in savolj téga presvétiga darú is kraja svojiga terpljenja k' vézhnimu svelizhanju perpeljane.

Prósimo te o Bog! de té in vse, ktéri v' Kristufu pozhivajo, dénefh v' kraj hladú, luzhi in mirú. Po ravno tém Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Tudi nam gréfhnikam, svojim flushabnikam, ki v' tvoje veliko usmiljenje saupamo, daj delèsh in drushbo f' svojimi svétimi apostelni in marterniki in vsimi svetniki, ne po nashim saflushenji, ampak po svoji persanesli-vofti. Po Kristufu Gospodu nashim. Po ktérim tí, o Gospod! vselej te dobre vse stvarish, posvétish, blagoflovish in jih nam dodelish. Po njem, s' njim in v' njem, se tebi Bogu Ozhétu vsigamogozhnimu v' edinosti svétiga Duha vsa zhaft in hvala godí.

Ozhe nash.

Ozhe nash, ki se bo sdaj molil, ima ob kratkim vse v' sebi, zhéfar nam jo sheléti, profiti, in po zhimur nam je hrepenéti.

S' Svelizharjevo sapovdjo opominjani, in s' njegovim boshjim naukam

poduzheni, si upamo rézhi: Ozhe
nash i. t. d.

Prósimo te, o Bog! réfhi naf
od vsih slégov pretezhenih, sedanjih
in prihodnjih, in na prošnjo svéte,
zhaštite, vselej devize in boshje mate-
re Marije in vsih svetnikov, daj usmi-
ljeno mir v' nashih dnéh, de bomo
f' pomozhjó tvoje milosti podpérani vse-
lej bres gréha in smóte obvarovani.

Mashnik prelómi v' snamnje Jéusove filne smerti
svéto hostjo, in déne koszhik od njé v' kélh.

Prósimo te sa to gnado po Jésu-
fu Kristufu, tvojim Šinu, ktéri f' te-
boj shiví in kraljuje v' edinosti svéti-
ga Duha, Bog od vékomej do véko-
mej. Amen.

Mir Gospodov bodi védno s' na-
mi, in njegov dober duh naf spém-
ljaj po vsih nashih potih.

To sméfenje in posvezhenje tele-
fa in kervi Gospoda nashiga Jéusufa
Kristufa nam bodi, ki ga prejmemo,
v' vézhno shivljenje. Amen.

Jagnje boshje.

Jésuf je jagnje boshje imenován, kèr je nedolshno in krotko, kakor jagnje, terpel in svoje shivljenje daroval, is ljubésni do nas ljudi, nas od greha rešiti in nam pravi mir dufhe sadobiti. Kakó slo nas ta rešniza tolashi in k' saupanju obuduje.

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-jemljesh, usmili se nas!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-jemljesh, usmili se nas!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-jemljesh, daj nam mir!

Gospod Jésuf Kristuf, ktéri si rékel svojim apostelnam: Mir vam sapuftim, svoj mir vam dam, ne glej mojih gréhov, ampak svoje zérkve véro, in daj ji po svoji volji mir in edinost, ktéri shivish in kraljujesh, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Gospod Jésuf Kristuf, Šin shiviga Boga, ktéri si po Ozhétovi volji, f' svetim Duham vred svét f' svojo smertjo v' shivljenje obudil; réshi me

f' tém svojim presvetim teléfam, in f' svojo presvéto kervjó od vsih mojih gréhov in od vsih slégov. Daj, de se vselej tvojih sapoved dershim, in ne dopústi, de bi se kdej od tebe lozhil. Ktéri shivish in kraljujesh s' ravno tém Bogam Ozhétam v' edinosti fvetiga Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.

To molitev le takrat môli, kader gresh med masho k' f. obhajilu.

O Gospod Jésuf Kristuf! vshitek tvojiga teléfa, ktériga se jest nevrédni zhlovek predersnem prejéti, mi ne bodi v' sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in teléfa. Ktéri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhétam v' edinosti f. Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen. Krùh nebéfhki hozhem tedaj prejeti in klizati v' Gospodovo imé.

Mashnik udari, svojo nevrédnost sposnati, trikrat na persi, in rezhe f' stotnikam v'

evangelii: Gospod, nisim vréden i. t. d. Té beféde, ktére tudi tí sa njim govôri, naj te f' ponishnim saupanjem v' Jésufa navdajo.

Gospod! nisim vréden, de gréfh pod mojo strého, temuzh rezi le s' befédo in moja dusha bo osdravljena. (trikrat.)

Teló Gospoda nashiga Jésufa Kristufa ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Kader mashnik teló Gospodovo savshiva: **O** svéta vezherja, per kateri se Jésuf Kristuf prejéma, spomin njegoviga terpljenja in njegove smerti obhaja, dusha s' gnado napolnuje, in nam saštava vézhniga shivljenja daje. **O Bog!** poklizhi tudi mene k' téj vezhérji, in stóri me vrédniga, jo vshiti.

Kader mashnik Gospodovo kri pije: **O**peri me, o moj Jésuf! in ozhisti me; pokrôpi me f' svojo drago réfhno kervjó; ena fama kapljiza tvoje svéte kervi samore vsiga svéta gréhe odprati in isbrifati.

Po savshivanji.

Kaj bom povernil Bogu, svojimu Gospodu sa vse té gnade, ktere mi je fkasal? Neprenehama mu bom daroval, od veliziga veselja bo moje ferzé Gospodu hvalo pélo, in klizal bom s' saupanjem v' njegovo ime, kér me je s' dobrotami obful.

Mashnik móli na strani altarja.

Dodéli, o Bog! de bo tvoje véno ljudstvo po vrédnim vshitku teléfa in kervi tvojiga Šina, védno bolj in bolj od gréha ozhišeno, v' vsm dobrih vterjeno, kdej vézhniga svelizhanja deleshno. Téga te prófimo po nashim Gospodu Jésufu Kristufu, tvojim ljubim Šinu, ktéri f' teboj in f' fvetim Duham vred enak Bog shiví in kraljuje vékomej. Amen.

Mashnik na frédi perklonjen móli, se oberne proti ljudém in jih shégna.

Naj ti, o svéta Trojiza! opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo

daritev, ki sim jo nevrédni zhlovek pred ozhmí tvojiga velizhastva darovál, tebi prijétna, sa-me pa in sa vse ki sim jo sa-nje opravil, is milosti tvoje v' spravo in svelizhanje. Po Kriřtufu našim Gospodu. Amen.

Poshégnaj naš vsigamogozhni Bog † Ozhe, in † Šin in † svéti Duh.

Sadnji evangeli.

V' sazhétku je bila Beféda, in Beféda je bila per Bogu, in Bog je bila Beféda. Ta je bila v' sazhétku per Bogu. Vse rezhí fo po njej storjene . . . V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi . . . Prava luzh je bila, ki rasfvetli vfaziga zhlovéka, kateri pride na svét. Na svétu je bila, in svét je po njej storjén, pa svét je ni posnàl . . . In Beféda je mefo postala in med nami prebivala, in vidili smo njé velizhastvo, velizhastvo kakor edino rojeniga od Ozhéta, in Beféda je bila polna gnade in refnize.

Sahvalna molitev po f. mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebéfhki! Is fer-
za ti sahvalim sa to velíko gnado, de
sim bil sdaj per daritvi svete mashe,
v' ktéri se ti je sam tvoj ljubi Šin
Jésuf Kristuf darovál, — tebi v' zhaft,
nam v' svelizhanje. Desiravno sim té
posébné milosti ves nevreden, mi je
vender nisi odrékel; nisi me pahnil
od shenitnine nedolshniga jagnjeta, des-
lih nimam svatovfkiga oblazhila ne-
dolshnosti in svetoſti na febi. — **O**
Jésuf! ki si se svojemu Ozhétu sa-
naſ darovál, sahvali se mu tudi na-
meſt naſ. — **O** de bi bil pazh s' vézhi
zhaſtjo in poboshnoſtjo, ves od lju-
bésni do tebe vnét per tí preſvétí
daritvi vprizho, de bi bil bolj tvojiga
saflushenja deléshen! Pa proſim te,
Gospód! odpúſti mi moje rasmíhlje-
nje in mojo mersloto, ozhíſti me vſiga
ſtorjeniga gréha, in varuj me prihod-
njiga. Posabi vſih nerodnoſt moje mla-
doſti, in vſih mojih pregréh, ktére sbri-

fati si se sdaj na altarji svojemu nebéfhkimu Ozhétu daroval.

Nisim te, o Gospod! popréj od sebe spustil, de si mi svoj svéti shégen dal. Kér si pa mene, si tudi moje danafhnje déla poshégnal; ferzhno se jih hozhem prez lotiti. Škerbno se pa hozhem várovati, de danf nizh ne bom govoril, nizh storil, nizh shelel in nizh mislil, kar bi me utegnilo ob tvoj svéti shégen in ob sad svete mafhe perpraviti. — O Jésuf! ko si darte svete mafhe, per ktéri sim sdaj bil, per sadnji vezhérji postavil, si fhel na ravnost proti oljki gôri, se volji svoji-ga Ozheta popolnoma podvrézh. Daj tudi meni gnado, de se volji nebéfhki-ga Ozhéta v' všim vdam, karkoli se mi danf perméri, de v' všim po tvojim sglédu rezhem: Ozhe: ne môja, ampak tvoja volja se sgôdi!

KRAJŠHI MOLITVE.

per s. mashi.

Mashnik móli pred spodnjo shtablo altarja.

Pred tvoj altar, o moj Bog! sim se perblishal, darovát ti per sveti mashi tvojiga ljubiga Šina Jésusa Kristusa, in s' njim samiga sebe in vesoljno zerkev. Po njem te shelím moliti, zhaštiti in hvaliti; te profiti odpušhenja naših gréhov in sadobiti nam vsih potrebnih gnad. Šposnam, de nisim vréden per ti presvéti fkrivnosti pri-zhijozh biti; šposnam svoje bresfhtevilne gréhe, f' ktérimi sim te rasshalil, — sato le po tvojim usmiljenji sdihujem.

Šklenem svojo nevredno molitev f' svétim mashnikovim opravilam, ki sdaj per altarji namešt vézhniga mashnika Jésusa déla. — Daj mi, o Bog! per tim svétim opravilu s' nerasdelje-

nim ferzam biti; kér se véliki dar mojiga odrefhenja, ki je bil nékdaj na gôri Kalvarji v' kérvu opravljen, sdaj na altarji nekervavo pod podobo fpremenjeniga kruha in vina ponavlja. Ta dar me opomni tvoje neisrezhene ljubésni, nebefhki Ozhe! is ktére si svojiga ediniga Šina, naf grefhnike refhiti, dal; me opomni grosovite fmerti, ki jo je tvoj Šin Jéfuf is pokorfhine do tebe sa moje svelizhanje preftal. Opomni me pa fhe ta dar dolshnosti, de moram tvojo ljubésen, in pokorfhino svojiga Svelizharja pofnemati, vse ljudi, prijatle in fovrashnike, kakor tvoje otroke in svoje brate, in feftre ljubiti, in v' vfih rezhéh tvojim sapovdam pokoren biti.

Mafhnik gré fpét k' altarju.

O Bog! pofhli mi svojo luzh in refnizo, de me vódi in perpelje v' tvoje fvéto prebivalifhe. Sbrífi moje hudobije, de pridem f' zhiftim ferzam v' tvojo prefvéto fvetlobo. Po saflushenji

vših tvojih svetnikov, o Bog! slasti tistih, ki so njih svetinje v' t'ém altarji, te prosim, odpústi mi milostljivo vse moje gréhe. Po Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Kirije elejson, ali Gospod usmili se naš.

Gospod, usmili se naš! Krifte, usmili se naš! Gospod! usmili se naš! Osri se milostljivo na svoje véрно ljudstvo, ki upa v' tvojo dobroto, in prósi sa odpushtenje svojih grehov.

Gloria ali zhašt Bogu (kader se móli.)

Zhašt Bogu po vishavah in mir ljudém na semlji, ktéri so svéte volje. Hválimo te, zhaštimo te, mólimo te. Bodi nam milostljiv, o Gospod, Bog Ozhe, Šin in svéti Duh.

Mashnik móli na strani altarja.

Dodéli nam, o Gospod! vse, zhefar te zérkev tvoja prósi, po Jésufu

Kristufu, tvojim Šinu, našim Gospodu. Amen.

Berilo is lista f. Pavla aposteljna do Rimljanov v' 12. post.

Šovrashite hudo, in dershite se dobriga. Ljubite se s' bratovsko ljubésnijo med feboj; f' pozheshenjem pridite eden drusimu naproti. Ne bodite léni v' fkerbi. Bodite gorézhi v' duhu; flushite Gospodu. Bodite veséli v' upanji, v' nadlogah poterpeshljivi, v' molitvi stanovitni. Podelite svétim v' potrebah, ptuje radi pod strého jemljite. Dobro, ktéri vas preganjajo, jim vofhite; dobro vofhite in nikar ne kolnite. Veselite se s' vesélimi, in s' jokajozhimi jokaje.

Med listam in evangélizam: Od-pri, Gospod! moj um in daj mi sposnati tvojo besédo. Sapishti svojo postavo v' moje ferzé, in daj mi jo na tanjko spolniti. — Moj Bog, pelji me k' tvojimu Šinu Jésufu Kristufu; njega

ifhem, njega shelim posnati, flifhati in ubogati.

*Evangéli f. Matévsha is 5. postave
3. verste.*

Tifti zhaf je rékel Jéfus fvojim uzhénzam: Blagor ubogim v' duhu, kér njih je nebèfhko kraljéstvo. Blagor krotkim, kér oni bodo semljo posédli. Blagor shaloftnim, kér oni bodo oveseljeni. Blagor jim, ktéri so pravize lazhni in shejni, kér bodo nasiteni. Blagor usmiljenim, kér oni bodo usmiljenje dofégli. Blagor jim, ktéri so zhiftiga ferza, kér oni bodo Boga glédali. Blagor mirnim, kér bodo otrozi boshji imenovani. Blagor savolj pravize preganjanim, kér njih je nebèfhko kraljéstvo. Blagor vam, kader vas bodo kléli in preganjali, in vse húdo soper vas lashnjivo govorili savolj mene; veselite se in od veselja poskakujte, kér je vashe plazhilo obilno v' nebèsh.

Véra, kakor jo mafhnik móli:

Vérujem, o Bog! pa poterdi me v' moji véri. Vérujem vse, kar si rasodél; vse, kar so tvoji aposteljni osnovovali; vse, kar svéta katolfhka, apostolfka zérkev véruje in uzhi.

Darovanje.

Shgavni darovi, o Bog! ti nifo vfhézh, temuzh tebi prijétni dar je ponishen duh; potertiga in ponishaniga ferza ne bofh savergel, o Bog!

Nebéfhki Ozhe! darujemo ti po mafhnikovih rokah krùh in vino, ki bo de oboje spremenjeno v' teló in krí Jեսusa Kristufa, Šina tvojiga. Vsemi to daritev od naf, ki jo pred-te ponishno in svoje gréhe obshalovaje dénemo. Dopade naj ti.

Darujemo se ti s' njo vred famí. Ne saversi naf, desiravno fmo savolj svojih gréhov nevréden dar; temuzh stóri naf védne po daru, v' ktériga se ti je na krishi Jésuf dal; in ki

se ti sŕe sdaj po nashih altarjih va-nj daje. Po tém daru odpusthafh gréhe nam in vsim ljudém. Pridi, o vsigamogozhni Bog! in posvéti ta dar, ki je k' zhafti tvojiga iména perpravljen. Amen.

Mafhnik si perste umiva.

Op eri me, o Bog! od vsih tudi nar manjših gréhov, in daj mi gnado, de bodo vse moje d ela zhift, tebi dopadljiv dar.

Mafhnik m oli natihama nektére molitve.

Vsemi, o Gospod! is rok svojiga mafhnika ta dar v' hvalo in zhaft svojiga iména, tudi k' pridu nashimu in vse sfoje svéte zerkve, v' spomin terpljénja, od smerti vstajenja in vnebohoda nashiga Gospoda Jésufa Kristufa. Tudi ti ga darujemo, sahvaliti te sa vse gnade, ki si jih fkasal devizi Marii, in vsim svetnikam in sa-

hvaliti te sa zhaft, f' ktéro si kronal in povernil njih dobre déla, de, ko njih spomin na semlji obhajamo, per tebi v' nebésih sa naf prófijo, po Jésufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

Prefazjon in Šanktus.

Vsdigni, o Bog! k' febi nafhe ferza, de jih odtégnemo posemljifkim rezhém in fklénemo s' nebeshkimi duhovi, de te s' njimi vred mólimo, s' njimi vred hválimo, s' njimi vred zhaftimó po Jésufu Kristufu nafhim Gospodu, in glaf shenemo s' njimi vred: Švét, fvét, fvét je Gospod vfigamogozhni Bog; nebó in semlja je tvojiga velizhaftva polna; zhefhèn bo-di vékomej.

Po Šanktusu do povsdigovanja.

Ozhe vfiga ufmiljenja, darujemo ti sdaj po Jésufu Kristufu Šinu tvojim, sa vfo zérkev, papesha, sa svojiga fhkofa, sa svojiga zefarja in sa

vse tiste, ki so tukej prizhijozhi, in sa vse vérne kristjane.

Slasti pa ti jest darujem sa . . .
(tukej spomni tistih shivih, ki jih hozhefh boshjimu usmiljenju poséбно perporozhiti.)

Šklénemo svojo molitev s' molitevjo svetnikov, ki te shé v' nebéfh vshivajo, in ponishno prófimo: Daj nam po njih saflushenji in profhnji v' vsih rezhéh tvojo pomozh in brambo obzhutiti.

Vsemi milostljivo nafh dar, ki je tudi dar vefoljne zérkve; spreméni ga v' teló in kri Jésufa Kristufa.

Med povsdigovanjem s. reshnjiga teléfa.

Nebéfhki Ozhe! osri se na oblizhje svojiga Šina in usmili se naf! — Jésuf! v' té vérujem; Jésuf! v' té saupam; Jésuf ljubim te zhes vse; Jésuf! mólim te, svojiga Boga; Jésuf! bodi mi milostljiv.

Med povsdigovanjem f. réshnje kervi.

Jésuf, moj Gospod in moj Bog!
 Jésuf, Šin Davidov! ufmili se me.
 Jésuf! tébi shivim; Jésuf! tebi umer-
 jem; Jesuf! tvoj sim v' shivljenji in
 smerti. Oh, ne daj, ljubi Jésuf! de
 bi bilo tvoje terpljenje in tvoja smert
 nad menoj sglubljeno.

Po povsdigovanji.

Darujemo ti, o Bog, nebeshki
 Ozhe! ta presvéti dar, ki je na krishi
 bil darovan, v' spomin vsih fkrivnost,
 slahti smerti, vstajenja in vnebohoda
 tvojiga Šina Jesufa Kristusa, nashiga
 svelizharja. Dopadla ti je daritev pra-
 vizhniga Abelna, ozhaka Abrahama,
 in daritev Melkisedeka, vélikiga du-
 hovna; deflih je bila le podoba téga
 daru, ki ti ga sdaj v' refnizi per-
 nesemo. Naj ti bo tedaj vshézh nasha
 daritev in molitev; naj jo nese tvoj
 svét angel na tvoj altar pred tvoj
 zhaftiti sédesh v' nebésa, de bomo po

vshitim teléfu in piti kervi svojiga shelizharja, s' nebéfhkimi dobrotami in gnadami napolnjeni.

Spomin sa mertve.

Próximo te tudi, o Gospod! usmili se nashih bratov in séster, ki so v' vézhnost odfhli, in tam zhakajo re-fhenja; slasti pa . . . (tukej imenuj tiste, sa ktére si posebno dolshán moliti.) Daj jim is neskonzhne zéne téga darú vézhni mír in pokoj.

Tudi nam révnim gresnikam, ki samó v' tvojo milost svoje saupanje stavimo, daj gnado, de bomo v' drushbo tvojih svetnikov vséti, ne is svojiga saflushenja, temuzh po saflushenji Jé-susa Kristusa. Po njem samó upamo sadobiti, kar nam obétafh, kakor te po njem samó, in s' njim hválimo in zhaštimo na vekomej. Amen.

Ozhe nash.

Molimo s' mashnikam Gospodovo molitev in rezimo: Ozhe nash i. t. d.

Réfhi naf f' svojo miloftjo, o Gospod! in na prošnjo svéte vselej devize Marije in vsih svetnikov od vsiga sléga pretezheniga, sedanjiga in prihodnjiga. Réfhi naf od grehove fushnjosti in od fushnjosti nashiga spazheniga posheljenja, in daj nam mir, notranji in unanji, po Jésusu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Jagnje boshje.

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, usmili se naf, in daj nam mir. O Jésuf! ki si nam f' svojo smertjo na krishi saflushil gnado, milost in mir: ne gléj nashé nevrednosti, temuzh véro svoje zérkve, ktéra te prósi. Daj nam po tém svojim svétim sakramentu taki mir, kakorshniga svét ne more dati. Varuj naf vsiga gréha in sléga. Daj nam tvojih sapoved se stanovitno dershati, in se nikoli ne od tebe lozhiti.

*Mashnik vsame sveto réshnje teló v'
róke.*

O Bog, daj, de vselej ta nebéfhki
krùh vrédno vshijem, in klizhem v'
Gospodovo imé.

Na to se rezhe trikrat:

O Gospod! nisim vréden, de grésh
pod mojo strého, temuzh rezi le s' be-
fédo in moja dufha bo osdravljena.

Kader mashnik savshiva.

Moj Bog in Gospod! ktéri si pravi
kruh shivljenja, ki je is nebéf pri-
fhel, de tifti, ki ga vshivajo, ne umer-
jejo, temuzh vézhno shivljenje imajo:
bódi hrana in shivesh moji dufhi; daj,
de po mozhi tvojiga teléfa ostanem jest
v' tebi in tí v' meni; de sgubím ne-
rodno veselje nad posemljiskimi rezhmí,
in famimu tebi shivim, kakor si tí
svojimu nebéfhkimu **Ozhétu** famimu na
semlji shivel.

Napôji me, moj Svelizhar! f' svojo svéto kervjó, ki je bila na krishi same prelita, de pogasí v' meni shejo po stvaréh in sheljé vname, f' tebój fklenjenimu biti, f' tebój vékomej shivéti, in te bres konza hvaliti.

Mashnik móli na strani altarja.

Ne dopústi, o Bog! de bi oni, ki so sdaj takó svétih in zhistih fkrivnost fe udeléshili, spet kdej s' gréham svojo vést omádeshevali; temuzh dodéli nam milostljivo, de bomo vsi od gréhov védno bolj in bolj ozhifheni vredni po tém sakramentu vséti biti v' vézhno shivljenje, kjér te bomo vékomej gledali in vshivali. Prósimo te sa to gnado po Jésufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Mashnik v' fređi perklonjen móli.

Daj nam gnado, svéta Trojiza! de fad daritve doféshemo in obder-shimò, ki smo ti jo opravili, po Jésufu Kristufu. Amen.

Kader se mafhnik oberne in krish ftori, se prekrishaj in rezi: V' iménu Boga † Ozhéta i. t. d.

Per sadnjim evangélii.

Vézhna Beféda, edini Šin boshji, fvojimu Ozhétu v' všim enak, in Bog, kakor on, si se uzhlovézhil, de bi mi ljudjé samogli boshji otrozi biti. Oštani smiram per meni, in vódi me po svojih potah s' luzhjo svoje refnize in s' mozhjó svoje gnade.

Sahvala po sveti mafhi.

Sahvalim te, o moj dobrotljivi Svelizhar! sa gnado, ktéro si mi fkasal, de sim smel per tvoji presvéti daritvi biti. Sahvalim te tudi, de se hozhefh sa-me in sa všo svojo zérkev vsak dan na altarji darovati; in te prosim, naj bomo vši tvojiga presvétiga darú obilno deléshni!

MOLITVE

per f. mafhi po merlizhih ali per zherni mafhi.

Vse drugo móli per téj f. mafhi, kakor najdesh sgôrej, ali per prvi mafhi na 26 ali per drugi na 55 strani rasun molitev, berila, pésmi in evangélija, ki jih tukej najdesh.

Molitve pred berilam.

Nagni, o Gospod! svoje ushéfa k' nashim profhnjam, f' ktérimi tvojo milost klezhé prófimo, de dusho, svojiga flushabnika I. (svoje flushabnize I.) ki si ji is téga svetá iti ukasal, v' deshelo mirú in luzhi postavish, in svojim svetnikam perdrushish. Po Gospodu nashim i. t. d.

Bog! ki delish odpushtenje in ljubish zhlovekovo svelizhanje, prófimo tvojo milost, dodéli vsm nashim bratom, shlahtnikam in dobrotnikam, ktéri so se is téga svetá lozhili, po profhnjah Marije vselej devíze in vsih tvo-

jih svetnikov, priti v' vézhniga sveli-
zhanja drúshbo.

Bog! stvarnik in odrefhenik vsih
vérnih! dodéli dufham svojih flushab-
nikov in flushabniz odpufhenje vsih
gréhov, de milostljivo odpufhenje, kté-
riga so vselej sheléli, po bogabojé-
zhih profhnjah doféshejo. **Ktéri** shi-
visih i. t. d.

*Berilo is rasodenja s. Janesa apo-
stelná v' 14. post. 15. versti.*

Tiste dni sim flifhal glaf s' nebá,
ktéri mi je rekel: **Sapifhi: Blagor**
mertvim, ktéri v' Gospodu umerjejo!
Odflej, rezhe Duh, naj pozhivajo od
svojiga truda, sakaj njih déla gréjo
sa njimi.

Gospod daj vsm vérnim dufham
v' vizah vézhti mír in pokoj in ne-
béshka luzh naj jim svéti. **Pfalm 111.**
Pravizhniga spomin je vézhen, — ne
bojí se krivih sodbá.

Réfhi, o **Gospod!** dufhe vérnih
mertvih od vési njih gréhov in pridi

jim f' svojo gnado na pomozh, de bodo po persanesfheni fhtrafengi tvoje pravizhnosti, svelízhanja vézhne luzhi deléshni.

Poslédnji dan.

Ta pésem se móli v' dan smerti ali pokopa merlizheviga, osmi dan in v' dan oblétnize po mertvih.

1.

Strafhni dan bo dan plazhila
Šemlja bo se v' prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

2.

Grôsen strah bo fvet obdajal.
Kader bo fodnik perhajal,
K' ojstri fodbi zhlov'k vstajal.

3.

Jéla bo trobénta péti,
Mertvim po grobéh grométi,
K' fodbi priti jim veléti.

4.

Šmert, natora bo stermela,
Kader bode stvar osh'véla
K' boshjimu fodniku h'téla.

5.

Bukve bodo pernešene,
Déla bodešh bral storjene,
Dobre vse in nepošhtene.

6.

Bo sodnik tedaj se vředel,
Vse, karkol' je zhlov'k narédel,
Zéli svét bo tistkrat svédel.

7.

Révesh, kam se zhem podati?
Kjé perjatla tam iskati?
Komej dobrim bo obštati.

8.

Kralj nesmérne visokósti,
Rešhish svoje bres vrednósti,
Réfhi me v' mój' flabósti.

9.

Špomni se, o Jésuf mili!
De so sa-me te umorili;
Prosim, tisti dan se usmili!

10.

Truden hotel si hoditi,
Sa-me svojo kri preliti,
Daj k' svelizhanju to biti.

11.

Daj te iméti pomozhníka,
Svojih dušh odrefheníka,
Préden vid'mo te fodníka.

12.

De sim kriv to sam sprizhujem,
Sam pred fabo se framujem,
Pa sanesi, Bog! sdihujem.

13.

Rane grefhnizi sazélil,
Tolovaja si svefélil,
Meni upanje dodélil.

14.

Nisim vréden odpufhanja,
Vender Bog pomilovanja,
Varuj v' ogenj me jokanja.

15.

Med ovzé me dén' ovzhízo
Réfhi smed koslov frotízo,
In poklizhi na defnízo.

16.

Ko savershene prekléte,
Pahnil v' ogenj bošh ujéte,
Deni me takrat med svéte.

17.

Šliſhaj próſhnjo, **Bog!** pohlévno!
Duſho glej, pobito, révno,
Škerbi sa-me ſtvar nevkrévno.

18.

Dan jokanja, polen ſtraha;
Ko bo zhlovek ſhel is praha.

19.

Naj mu njega hudobíje
Miloſt tvoja, **Bog!** omíje.

20.

Daj jim, **Jéſuf,** naſh paſtir,
Vézhni pokoj ino mír.

*Evangéli ſ. Janesa is 5. poſt. 25-29.
verſte.*

Tiſti zhaſ je rékel **Jéſuf** Judov-
ſkim mnóſhizam: **Reſnizhno,** reſnizh-
no vam povém; de pride ura, in je
shé sdaj, de bodo mertvi ſliſhali glaſ
Šinu boſhjiga; in ktéri ga bodo ſli-
ſhali, bodo ſhivéli. **Kakor** ima nam-
rezh **Ozhe** ſhivljenje ſam v' ſebi, ta-
ko je tudi **Šinu** dal iméti ſhivljenje

famim v' febi. In mu je oblast dal, tudi sodbo délati, ker je Šin zhlovékov. Ne zhudite se tému, ker ura pride, ob ktéri bodo vsi, ki so v' grobéh, flifhali glaf Šinu boshjiga, in pojdejo is njih; ktéri so dobro délali v' vstajenje shivljenja; kteri so pa hudo délali, v' vstajenje obfojenja.

Hvala ti bodi, Jésuf Kristuf! sa tvoj boshji nauk; daj mi po njem hüdiga se varovati, in dobro storiti, de mi ne bo kdej smert in vstajenje k' vézhnimu pogubljenju, temuzh k' vézhnimu svelizhanju.

Molitve pred prefazjonam.

Dodéli, te prófimo, o Gospod, de dufhi tvojiga flushabnika I. (tvoje flushabnize I.) ta dar pomaga, f' ktérim si na krishi gréhe vsiga svetá sbrisal. Po Gospodu nashim i. t. d.

Bog! ktériga usmiljenje nima fhtevila, vsemi milostljivo nafhe ponishne profhnje, in dodéli dufham nashih bratov, shlahtnikov in dobrotnikov,

ktérim si dal tvoje imé fposnati, po tém daru nashiga svelizhanja odpufhe-
nje vsih njih gréhov.

Próximo te, o Gospod! osri se milostljivo na dar, ktériga ti sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz darimò; in kér si jim na tém svétu gnado kerfhanfke vére dodélil, daj jim tam vézhno plazhilo kerfhanstva. Po Gospodu nashim i. t. d.

Po mashnikovim savshivanji.

Vézhna luzh naj jim svéti v' drushbi tvojih svetnikov vékomej po tvoji dobroti.

Gospod daj jim vézhni mír in pokoj, in vézhna luzh naj jim svéti v' drushbi tvojih svetnikov vékomej po tvoji dobroti.

Molitve.

Réfhi, próximo, o Gospod! dushe svojiga flushabnika I. (svoje flushabnize I.) od vsih vesí gréhov, de se per

vstajenji med tvojimi svetniki in svoblenimi k' vézhni zhafti prebudi. Po Gospodu našim i. t. d.

Daj, prosimo, vsigamogozhni vézhni Bog! de dushe naših bratov, shlahtnikov in dobrotnikov, sa ktére smo ta sahvalni dar tvoji narvikshi svetlósti darovali, po mozhi téga sakramenta od vsih gréhov ozhifhene, po tvoji milosti svelizhanje vézhne luzhi dofeshejo.

Prósimo, o Gospod! naj pride naša ponishna molitev dusham tvojih flushabnikov in flushabniz na pomozh, de jih vsih njih gréhov ozhifstifh, in storifh deléshne tvojiga odrešhenja. Ktéri shivifh in kraljujesh i. t. d.

Bog nam daj svojiga dobriga duha, in vérnih dushe naj po milosti boshji pozhivajo v' míru. Amen.

Naj ti o svéta Trojiza! opravilo mafhnikovo dopade, in vsemi milostljivo daritev, ki smo jo pred ozhmi tvojiga velizhastva darovali, de bo nam in vsim, ki smo jo sa-nje opravili,

v' spravo in svelizhanje, po Kristufu
nashim Gospodu. Amen.

Sadnji evangèli in sahvala kakor sgorej na 69. str.

Premishljevanje

TERPLJENJA JÉSUŠOVIGA

per fveti mafhi.

Šveta mafha je od Jésufa v' spomin njegoviga terpljenja in njegove smerti postavljena. To delajte, je djal, k' mojimu spominu. Premishljúj ga tedaj med f. mafho s' shivo véro, terdnim saupanjem, in gorezho ljubesnijo in ferzhno shalostjo nad svojimi gréhi.

Mafhnik gré s' enim ali s' vezh flushabniki k' altarju. (Jésuf gré f' svojimi uzhénzi na oljko goro, v' terpljenje.) — Kako je bil Jésuf svojimu nebéshkimu Ozhetu pokoren! kakó je nas ljudi ljubil! Ali ne bom jest po njegovih kervavih stopinjah hodil? Ozhe! svojo daritev fklénem s' daritevjo tvojiga Šina. Po njem te shelim v' tém vélikim daru moliti, hvaliti,

odpušhenje svojih gréhov sprofiti, in sebi in vſim ſhivim in mertvim kristjanam miloſt ſadobiti.

Mafhnik ſazhne ſ. maſho in móli ozhitno ſpoved. (Jeſuf ſazhne na oljſki gôri terpéti, móli mnogikrat, je ſhaloſten, de mu je umréti, pade na ſvoj obras, in kri potí, poſebno ſavolj naſhlih gréhov.) Moliti hozhem tudi jeſt v' terpljénji, ktéro noſiti mi bo teſhko. Moj Ózhe! porezhem, ako ſe me ne more ogníti kélh terpljénja, de bi ga ne pil; ſgôdi ſe tvoja volja. O Ózhe! po ſmertnih teſhavah in kervavim potu tvojiga Šina te proſim, ozhiſti mojo duſho in ſtóri me deléſhniga neſkonzhne zéne njegoviga ſafluſhenja. Vſemi njegovo globoko poniſhanje v' ſadoſtilo mojiga napuha! —

Mafhnik próſi ſebi in drugim odpuſhenje gréhov s' molitevjo miſereatur. (Jeſufu ſe angel iſ nebél perkaſhe, ktéri ga potolaſhi in pokrepzhá.) Ózhe uſliſhi me vſelej, kader

te bom f' potertim ferzam pomozhi ino tolashbe profil.

Mafhnik rezhe: Molimo. (Kri-
stuf sbudi svoje uzhénze rekózh: Mo-
lite in zhujte, de v' fkušnjavo ne
padete. Vstanite, pojdimo! Glejte! per-
blishal se je, ktéri me bo isdal.) Tudi
jest sim perpravljén v' vfako fhe takó
hudu terpljenje iti, sakaj kjér si tí,
o Bog! per meni, kader tí, o Jesuf!
pred mano hodish, tam se nizhéfar ne
bojim.

*Mafhnik gré po shtablah in
kufhne altar.* (Jesuf gré svojim sov-
rashnikam naproti, je od Judesha
kufhevaje isdán in vjét.) Svojiga is-
dajavza Jésuf fhe prijatla imenuje, s'
ljubesnijo ga ifhe od pogubljenja otéti.
Takó me, boshji uzhenik! s' befédo
in s' sdravjem uzhih, zlo sovrashnike
ljubiti; — nikoli se nozhem nad njimi
smashevati. — Boshji Sin! rastergaj
vesí mojih gréhov, de se tvojimu flad-
kimu jarmu in tvoji lahki butari voljno
podvershem.

Mashnik gré na lévo stran altarja in bere nektére beséde, ki se jim Introit ali perstòp pravi. (Jésufa péljejo narprej k' Anatu, potlej k' vélikimu duhovnu Kajfeshu, ktéri ga sa volj uzhénzov in uka isprafhuje. Jésuf na ravnoft odgovarja in sa uho dóbi.) **Daj mi, o Bog!** de bom takó ferzhen in ftanoviten kakor je Jésuf bil, kadar se mi bo tréba sa tvojo zhaft, sa fvéto véro, ali sa frézho rassháljeniga blishnjiga potegníti, de raji saframovanje terpím, blagó in denár sgubim, kakor bi tvojim sapovdim nesvéft postál. — Šodnik shivih in mertvih, bódi mi milofljiv! —

Mashnik móli trikrat: Gospod, usmili se nas, Kriste usmili se nas, Gospod usmili se nas. (Péter trikrat Jésufa, ktérimu je svestobo do smerti obljudil, sataji.) To je svarílo sa-me o Bog, de ne smém svojimu ferzu in svojim fhe tako terdnim fklé pam upati; le f' tvojo gnado se samorem gréfhne perloshnosti in gréha obvaro-

vati, in sa-njo te is vsiga ferza po Jésufu profim.

Mafshnik se proti ljudém oberne in rezhe: Gospod s' vami! (Jesuf se je oserl in poglédal v' Petra; in Péter je is dvorisha fhel in britko jok-al.) Ako tudi jest is flaboſti kakor Péter padem, o pokashi mi takrat svoje miloſtljivo oblizhje, o Bog! podaj mi roko, de, kakor ta uzhénz, hitro vſtanem, svoje gréhe objokujem, se poboljšham, in s' nevtrúdeno pridnoſtjo v' ſpolnovanji svojih dolshnoſt ſtorjeni padez popravim.

Mafshnik móli na strani in bere list.) Jésufa k' Pilatushu péljejo, mnogotero obrékovajo in toshijo.) Kakó gerdó in krivizhno je obrékovanje! ſapovdi, blishnjiga ljubiti, je na ravnost naſproti. Kdor je s' reſnizo, govoríh o Jésuf! je tudi s' menój. Vérujem, de ſo tvoje beſéde zhiſta reſniza, daj mi pa mozh po njih shivéti in se svelízhati.

Mafhnik bere evangéli. (Jésufa péljejo od Pilatusha k' Herodeshu, k'téri ga kakor bedaka saframuje.) Ako me ljúdje savolj lépiga sadershanja sa norza imajo in saframujejo, tedaj mi, o Jésuf! tvoje saframovanje pred Herodesham pred ozhí postavi; daj mi sposnati, de je zhaft, tebi s' lépim shivljenjem dopasti, velíko vézhi, kakor fhkoda, od malopridnih safmehován biti. Daj mi gnado, nauk tvojiga evangélija, ki si ga f' svojo kervjó sapezhatil, in vfaziga tvojih prelépih sglédov do smerti spolnovati.

Mafhnik rezhe po evangélii: Gospod s' vami. (Jésufa k' Pilatushu nasaj perpéljejo. Pilatush se oberne k' Judam in jim rezhe: Glejte, jest ne najdem nobene krivize nad njim v' tém, zhefar ga tóshite.) Saréf lépo prizhevanje od Jésufove nedolshnosti in svetofti is uft nevérniga deshelniga poglavarja! — O Ozhe! poglej svojiga nedolshniga Šina in savolj njega mi odpústi moje pregréhe!

Mafhnik odkrije kélh in krúh in vino daruje. (Jésuf, ktéri se je svojimu nebéfhkimu Ozhétu, k' nje-govi zhafti in k' nashimu svelizhanju ves zhaf svojiga terpljenja darová, je sdaj oblazhila obropan, bizhan, f' ternjem kronan, in kakor lash-njiv kralj vnovizh saframovan.) O Go-spod! vsemi ta dar v' snamnje tvo-je nar vikfhi oblasti, ki jo imafh zhes vse stvarí, in dodéli mi gnado, de svoje hude navade sapustim in zher-tim vfo nezhistost. Operi mojo dusfo f' svojo kervjó, ki si jo is neisrezhene ljubésni toliko prelíl. Kader me bojo ljudjé stífkali in satérali, hozhem k' tebi svoje ozhí povsdigovati; sej vém, de mi bres tvojiga perpushenja nizh ne morejo.

Mafhnik si umiva perste. (Pila-tush si umije roké vprizho ljudstva rekózh: Jest sim nedolshen nad kervjó téga pravizhniga, in vender grefhí; kér sposnaniga nedolshniga obfódi v' krivizhno smert, de hudobnim Judam

dopade in se Zefarju ne saméri.) **Kakó** gerdó je, is strahú pred ljudmí ali is zhafniga dobizhka pravizo, in vést satajiti! — **O** moj **Bog!** daj mi tudi takrat moje dolshnosti svésto spolniti, kader se mi fhkoda kashe. Daj mi, ne ljudí, ki mi k' vézhim zhafno frézhó vséti samorejo, temuzh daj mi tebe se bati, ki mi samorefh dúsho in teló vézhno pogubiti.

Mafshnik rezhe: Molite bratje.

(Pilatush postavi Jesufa f' fhkerlatnim oblazhilam ogernjeniga, f' ternjevo krono na glavi, f' terstam v' desnizi pred ljudstvo, in pravi: Glejte, zhlovek! — Shé poprěj so vojaki préd-nj poklékovali in ga saframovali rekózh: Posdravljen bódi kralj Judovski! so va-nj pljuvali, mu jih sa uho dajali, terst jemali in ga po glavi tolkli.) Vézhni **Ozhe!** oberni svoje milostljivo oblizhje na svojiga tóliko terpézhiga **Sina**, in daj mi ga tóliko bolj ljubiti, kolikor vezh je sa-me prestal.

Mafhnik móli natihama nektére molitve : potlej glasnéji prefazjon. (Jésuf móli natihama k' fvojimu nebéshkimu Ozhétu; terpí notranje bolezhine savolj fvojih fovrashnikov in nafhíh gréhov; je od Pilatusha v' smert krisha isdán, in mora sam fvoj krish na goro Kalvarjo vlézhi.) O Jésuf! vabísh me, sa tebój hodíti. Kdor hozhe sa menoj hoditi, pravísh, naj sataji sam febe, fvoj krish na-fe vsame in hódí sa menój. — Tukej sim, Gospod! perpravljén sim k' tému. — Boshji pastir! tje grésh shivljenje dati sa fvoje ovzhize, o bódi tudi meni sgubljeni ovzhizi milostljiv! — Véliki mafhnik! ki se namest darov stariga testaménta darujesh, daj mi gnado, vse dufhne in teléfne mozhi v' tvojo flushbo obrazhati.

Mafhnik kufhne altar in storí tri krishe zhes krùh in vino. (Jésuf pade pod krishem in terpí velíko saméhovanje.) Ozhe! poglej is fvoje visokosti pravizhniga Isaka, ki teshak léf,

na ktérim bo v' dar saklán, nese in pod njim od flaboſti pade. Usmili ſe me, in po njegovim ſafluſhenji me varuj, de ſe nikoli vezh k' gréhu ne povernem.

Mafhnik ſtóri ſpomin ſa mertve. (Jésuf ſe oberne k' ſhenám, ki ga vſe ſolsne ſprémljajo, rekózh: Hzhére Jerusalemfke! ne jokajte nad menoſj, ampak nad ſebóſj in ſvojimi otrozi.) Sdi ſe mi, kakor bi tí, o Jésus! tudi meni djál, ne jokaj ſe nad menoſj, ampak nad ſebóſj in nad ſvojimi gréhi, in nikar vezh moje ljubésni s' nehvaleshnoſtjo ne povrazhúj, nikar ne godernjaj v' terplénſji, nikar ſe ne togóti nad ſovraſhniki, nikar jim ſa hudo hudiga ne ſtóri, ampak dobro. O de bi pazh téga tvojiga glaſú nikoli ne preſliſhal, de bi mi bila tvoja ſpravna ſmert v' svelizhanje, in ne v' pogubljenje.

Mafhnik derſhi roké nad darjenim kruham in vinam. (Ko Jésus na goro Kalvariſjo pride, ga vojaki

sgrabijo in f' filo obléko is njega sfergajo, ktéra se je s' neufmiljenim tepenjem zhés in zhés kervavijozhiga shivôta prijéla.) Kdo je kdej takó ljubil, terpel in molzhal, ko Jésuf! Naj se od tebe ljubiti, terpéti in molzhati uzhim!

Mafshnik stori vezh krishev nad darovanim kruham in vinam. (Jésufa med nesnanimi bolezhinami s' shebli na krish perbijajo.) O pazh nefkonzhno terpljenje per taki smerti, h' ktéri so le nar vézhi hudodélniki, obfojeni bili! Kakó fklézhe bolezhine je mogel vsak ud njegoviga shivota obzhutiti! Kakó velika je tvoja ljúbésen, o Jesuf! do mene! Kakó veliki morajo moji gréhi pred tebój biti! Ali ne bom s' svojim gréshnim teléfam pokore délal?

Mafshnik povsdigne svéto teló in kri Jésufa Kristusa. (Jésuf je na krishi vprizho ljudstva povsdignjen.) Presvéti Ozhe! pravizhni Bog! mólim te po Jésufu Kristufu, tvojim Sinu,

ktéri je svoje teló in svojo krí, ki je oboje tu na altarji refnizhno prizhijozhe, na krishi darová v' odpufhenje mojih gréhov in gréhov vesoljniga svetá. Bodi mi savolj njega milostljiv! Naj bo ta svéti dar — dar sprave sa-me! — Mólim te, o Jésuf, boshji dar ljubésni! Ne pústi, de bi bila draga zéna tvôje svéte kerví nad menój sgubljena! —

Mashnik stori nekóliko krishev zhes telo in krí Kristusovo. (Jésuf terpi, mémo svojih svétih ran, fhe druge grosovitno hude bolezhíne. Ne famo memogredo zhe ljudstvo, temuzh tudi véliki duhovni f' písmouki in starimi gasamehujejo in kolnejo.) Oframotísh me, o Jésuf! kér per takó bodézhim saframovanji molzhísh. Mene vsaka shala besédiza spezhe in raskazhi, in jest se smém tvojiga uzhénza imenovati? Oh! odpústi mi in úzhi me f' svojim boshjim sglédam — molzháti.

Mashnik spomni sa mertve. (Jésuf móli fhe na krishi sa svoje sovrash-

nike.) Sakaj bi se jest branil sa svoje fovrashnike moliti, in jih isgovarjati? Naj me fhe takó zhertijo, vùnder ne terpím tóliko in takó nedolshno, kakor si tí terpel, o Jesuf! odpústi jim; odpústi meni! Ne bil bi vréden, tvoj uzhénz biti, ko bi fvojiga blishnjiga fovrashil in mu hudo shelel.

Mashnik udari na persi in prósi Boga, se nas gréshnikov po Kristusu usmiliti. (Jésuf odpuští spokornimu rasbojniku na krishi.) — Tudi na krishi raspét, o Jésuf! si fhe poln ljubésni do gréshnikov. Vfaziga, ktéri te s' saupanjem prósi, uflifhifh. Tvoje usmiljenje je breskonzhno! Tvoje ferzé se dobro délati ne navelízha; tudi lastno terpljenje in nevrédnost potrebniga ti ga v' dobrih délih ne oflabí in ne sadershí. O podpéraj moje flabo ferzé f' svojo vfigamogozhno gnado, de tvoj sgléd posnémam.

Mashnik stori spét tri krishe nad svétim daram. (Jésuf terpí nove bolezhíne; terpí shéjo, in jesiha s' shol-

zhem mu ponujajo, terpi saframovanje, ker ga zlo eden rasbojnikov, ki sta s' njim vifela, preklinja; terpi snotranjo britkost in sapufhenje dushe.) — O! pazh neufmiljeno je, veseliti se bolezhin smertniga sovrashnika, in safmehovati terpijozhiga, ko bi bil ravno to fhtrafingo saflushil. Ako me kdo she tako po nedolshnim kolne in se mi posmehuje, hozhem na tvojo poterpeshljivost in tvoje molzhanje mifliti, o Jésuf! — in po tvojim sglédu délati.

Mashnik stori nekaj krishev s' svéto hostjo nad kélham, in povsdigne oboje nekóliko. (Jésuf je v' smertnih teshavah, in perpravljén, k' zhafti svojiga nebéfhkiga Ozhéta in sa nafhe svelizhanje terpéti.) — Jésuf terpi vezh ur; terpi vsako minuto; terpi snotrej in sunej, terpi ves v' voljo svojiga Ozhéta vdan. Kolika, nepremakljiva poterpeshljivost, de je ne velikost ne dolgost nesnanih bolezhin ne

smánfhate! Daj se mi je od tebe, boshji Svelizhar! nauzhiti.

Mashnik móli Ozhe nash. (Jésuf isrezhe fédem besedi na krishi: 1. Ozhe, odpusti jim, sej ne vedó, kaj délajo. 2. Špokornimu rasbojniku: Refnizhno ti povém, danf boh s' menoj v' raji. 3. Mariji svoji materi: Glej, tvoj sin! in Janesu: Glej, tvoja mati. 4. Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil. 5. Shéjin sim. 6. Dopólnjeno je. 7. Ozhe! v' tvoje roké srozhím svojo dufho.) — O Jésus! odpústi mojim fovrashnikam; daj mi ob moji smertni uri beséde flifhati, ktére si sgrévanimu rasbojniku na krishi rékel; bódi mi na profhnjo svoje matere, ki si ji tudi mene v' Janesu kakor otroka perporozhil, milostljiv; nikar me v' moji nar huji potrebi ne sapústi; daj mi shéjo pravizhnosti in vézhniga svelizhanja; daj mi moj ték frézhno dokonzhati, in vsemi konz mojiga shivljenja mojo dufho v' svoje roké!

Mafhnik odkrije kélh in rasdeli svéto hostjo. (Jésuf umerje; sagrinjalo v' tempelnu se preterga; semlja se tréfe; fkale pokajo; grôbi se odpé-
rajo in veliko fvetnikov od mertvih vftane.) Ispít je tedaj grenki kélh, ktériga je vézhni Ozhe fvojimu ljubimu Šinu v' odrefhilo zhloveshkiga rodú podál! — Jésuf je mertev! — Tudi sa-me je umerl! — O, preljubes-
njivi Odrefhenik! daj mi vse fvoje shive dní moje gréhe, ki so ti v' smert perpomogli, objokovati; pretréfi moje ferzé; poboljšhaj, posvéti me f' spo-
minam tvoje smerti! Daj mi všimu od-
mréti in le tebi famimu shivéti; usmili se me o moji smertni uri!

Mafhnik dène dél svéte hostje na altar; eniga dershi nad kélham. (Jesuf srozhi svojo dusho nebéshkimu Ozhetu, truplo pa fhe nékaj zhasa na krishi obvisí.) — Mólim te, Gospod Jésuf Kristuf in hvalim te; kér si f' svojo britko smertjo svét odréshil. Tvoj krish je perbeshálifhe gréshnikov, fé-

desh tvojiga ufmiljenja, prishniza, is
 ktére mi ljubesen in pokórfhino do
 nebéfhkiga Ozhéta, ljubésen do fo-
 vrashnikov in velikost gréha osnanujesh.
 Daj mi po tvojim sglédu shivéti, ter-
 péti in umréti.

*Mashnik odlómi kószhik od f.
 hostje in ga she verh kélha dershi.*
 (Po smerti odpró Jésufu f' fulizo nje-
 govo stran.) — Pogláj, Ozhe! is ne-
 béf svojiga Šina; — vfa krí mu is-
 tezhe. Ta do sadnje kaplje prelita krí
 vpije tudi sa-me k' tebi sa gnado;
 me navdaja f' ponishnim saupanjem
 v' tvoje ufmiljenje. O Jésuf! f' svojimi
 ranami sazéli rane mojiga ferzá in
 vnemi ga s' ognjem svoje ljubésni!

*Mashnik stori tri krishe f' kos-
 zhikam svéte hostje in ga v' kélh
 spusti.* (Jésuf stopi v' predpekel, od-
 réfhit stare ozhake, ki so ga sheljno
 zhakali.) — O kako hrepením tudi jest
 po tistim frézhnim vtrinku zhafa, ko
 se bofh tudi nad menoj Svelizharja
 pokasal, o Jésuf!

Mashnik rezhe trikrat: O Jagne boshje i. t. d. in ravno tolikokrat: Gospod, nisim vréden i. t. d. in se trikrat na persi udari. (Ko je Jé-suf svojo duhno isdihnil, jih sposná veliko f' stotnikam vred Jé-sufovo nedolshnost, fe s' shaloftjo domú vèrnejo in na svoje persi. terkajo.) — O Jagne boshje! vse stermí nad tvojo nepremenljivo krotkostjo, tvojo nepotekljivo poterpeshljivostjo, tvojo nepremágljivo stanovitnostjo, tvojim popolnim notranjim míram, in tvojo smirej enako duhno mozhjó per narstrafhnejfhih bolezhínah in nar grosovitnihi smerti. Tma sonza, potrèf semlje te povelizhujeta; strah, ki je vso natoro spreletil, permora Jude in nevérnike sposnati, de nedolshno terpisih, de si boshji Šin. Kakó mi je mozh, sa tvojo neisrezhenó ljubésente sahvaliti? O de bi me pazh tvoje presvéto teló, in tvoja draga krí, ki ju sdaj v' duhu prejéti shelím, po-

polnoma ozhítila, in védno s' menój sdrushena oftala!

Mashnik vshije svéti dar pod obéma podobama. (Jésuf je zhaftito pokopan, poprėj pa masiljen.) — Od poboshniga moshá, o Jésuf! si bil takó salo pokopan. Daj tudi meni zhisto ferzé, kader te per f. obhajilu prejemem.

Mashnik sakrije kéth. (Grob je s' velíkim kamnam savésnjen in f' pezhatam sapezhaten.) — Tukej se oddahne Jésufovo truplo od terpljénja, dokler se v' boljshi shivljenje s' boshjo svetlostjo obdano ne poverne. — O dobrotljivi Svelizhar! daj mi dolshnosti fvojiga stanú sveštó spolnovati, s' vesélim upanjem, de bom kdej novo shivljenje sazhél, kjér ne bo nobene bolezhíne in nobene britkosti vezh.

Mashnik móli na désnim kraji altarja. (Jésuf vftane tretji dan od smerti; nedolshni, kteriga je zhlovéfhka hudobija umorila, spét shiví; njegovo vftajenje is groba smed vsih

njegovih zhudeshev nar bolj sprizha, de je njegov nauk boshji nauk.) — Tvoje shivljenje, o Jésuf! je saštava mojiga prihodnjiga shivljenja, tvoja neumerjozhnost podoba moje neumerjozhnosti. Ti si vstal, tudi jest bom po tvoji oblubi vstal. Naj mi ta rešniza ferzhnost daje, sa Jésufa in njegov nauk se vojskovati, terpéti in umréti.

Mashnik se oberne proti ljudém rekózh: Gospod s' vami; in móli na strani altárja eno ali vezh molitev. (Jésuf se mnogim perkashe; hódi fhe f' svojimi uzhénzi 40 dní, in jih smirej raslozhnifhi poduzhuje.) — Marfktéro lépo délo, marfktéri dobrotljiv zhudesh, marfktéri koristen nauk Jésusov ni bil sapifan, temuzh se je le od uft do uft v' katolfski zérkvi ohranil. Daj mi pa, boshji uzheník! gna-do, de vse terdno vérujem, kar si ti uzhil in nam tvoja svéta katolfska zérkev verovati sapovduje, bódi si v' svétim písmu sapifano, ali ne; in de

po ti svoji véri svoje shivljenje rav-
nám.

*Mashnik rezhe sadnjikrat: Gos-
pod s' vami, izpušti ljudi s' besédami:
Idite, masha je minula, in jih shégna.*
(Jésuf se perkashe svojim uzhénzam
v' Galileji in jim rezhe: Dana mi je
vsa oblast v' nebésih in na semlji. Ka-
kor je Ozhe mene poslal, takó jest
vas poshljem. Torej pojdite in uzhí-
te vse narode, in kerfhujte jih v'
iménu Ozhéta, in Šina in svétiga
Duhá, uzhite jih dopolniti vse, kar
koli sim vam sapovédal. Ino glejte,
jest sim s' vami vse dni do konza
svetá. — Po tém jih shégna, in gré
vprizho njih zhaftit v' nebésa.) — Sa-
hvalim te, o Jésuf! sa tvojo nesmér-
no ljubésen. Daj mi gnádo vse tvoje
sapovdi in vse per mojim kerstu stor-
jene obljuje deršhati in ti f' tém svo-
jo ljubésen kasati. — Nar vikfhi mash-
nik! ki si sa vselej v' svoje svetíshe
shel, shégnaj vse moje opravila; in kjér
si ti sdaj, daj tudi meni vézhno biti.

Mafhnik bere sadnji evangéli.
(Jésuf poshlje svojiga Duha apostelnam; na enkrat govore mnoge jesike, tako de jih tudi ljudje is mnogih krajev uméjo; jih spreobernejo kmalo vezh tavshent, délajo velike zhudeshe, obhodijo per vsm sopervanji in preganjanji ves svét, Kristusov evangéli osnanovaje.) Kólike fo vunder délali in terpéli ti svéti moshje sa rasfhirjenje svétiga evangélija! O de bi se pazh tudi jest nobenim sopernoftim in teshavam ne dal od dóbriga odverniti! De bi pazh tudi mene boshji Duh rasfvetloval in podpéral! de bi le po njegovim navdihovanji shivel, de bi kdej k' Bogu prifhel, ga vshivat, ljubít, hvalít — vézhno! Poshegnaj me trojedini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! Amen.

MOLITVE

kader ne morefh k' ozhitni flushbi boshji iti.

Ako ne morefh sapovédane dni v' zerkev iti, môli Bogá domá; opravi molitve od f. maſhe; beri evangéli f' kakim islaganjem, ali káko pridigo; prôſi jih ktéri ſo per flushbi boshji bili, de naj ti pridige in nauka povedó; obshaluj pred Bogam ſvoje gréhe; obhajaj ſe v' duhu; in tolashi ſe f' zhlénam vére od gmajne ſvetnikov. Môli, poſtavim, takó:

Tí véſh, o moj Bog! kakó rad bi ſhel v' zérkev, te s' drugimi kriſtjani vred môlit in zhaſtít. Pa v' take okólſhine ſi me djal, de moram domá oſtati. Tvoja volja je tedaj, de te tukej ſam hvalim in zhaſtím; — tvoja volja ſe ſgôdi! — Tí me vidifh povſod, — flifhifh tudi tukej, kakor v' zérkvi mojo molitev in moje ſdihovanje. — K' tebi povſdigujem ſvoje ferzé, in te mólim, hvalim in zhaſtím s' vſi-

mi ljudmí in angelzi. — Danf szer nobene pridige ne flifhim; pa tvoji svéti Duh mi govori tudi po moji vésti k' ferzu; tvojo besédo in tvojo voljo tudi najdem, kader svéte bukve berem. — Danf ne morem biti per f. mashi; pa Jésusa vidim pred seboj na krishi; tudi takej se lahko spomnim njegoviga terpljenja in umiranja, — tudi takej lahko premislujem njegovo ljubésen, in njegovo daritev, — in se is ljubésni do njega Bogu darujem.

Oh! kolikrat sim hodil v' zérkev le is navade! kolikrat sim bil v' nji ves rasmisljen! Kolikrat sim shel is nje domú bres sadú od svoje molitve in od boshje beséde! Kolikrat sim bil per f. mashi, ko nizh mislil nisim, kaj se na altarji godi! Dobrotljivi Bog! možno se tega kfam in terdno ti obljubim, posihmal flushbo boshjo k' vézhnimu pridu si obrazhati; — takó hozhem per nji biti, de se bodo vsi

fo kristjani nad menój sgledovali in tvojí angeli vefelili. Amen.

SAKRAMENT

f. pokore.

Sakrament f. pokore je Jéfuf poftavil, ko je po fvojim vftajenji apoftelnam djál: Prejmíte fvétiga Dúha, ktérim bote gréhe odpúftili, fo jim odpufheni; in ktérim jih bote sadershali, fo jim sadershani. Ta sakrament je vřim potreben, ktéri po f. kerřtu hudó grefhé. De ga kdo vrédno prejme, mora po uku katolřhke zérkve petéro dopolniti: **1.** fvojo véřt fkerbno isprařhati; **2.** ferzhno grévengo zhes fvoje gréhe iméti; **3.** terden fklep řtoriti, fvoje řhivljenje pobolřřhati in ne vezh greřhiti; **4.** fe fvojih gréhov ponishno in zhiřto fpovédati, in **5.** sa-nje boshji pravizi sadořtiti. — Kdor vře to petéro dopolni, řme upati, de bo v' sakramentu f. pokore po mařhnikovi odvési sadobil: **1.** odpufhenje fvojih gréhov; **2.** odpufhenje vézhne řhtrařinge, **3.** gnado boshjo, in **4.** mír veřti.

Prejemaj vezhkrat ta f. sakrament, tode s' ajf-ram in vrédno perpravo. Zhe fi v' smerten gréh padel; se nikar nizh ne obotavljay, po njem se s' Bogam spraviti. Zheflih pa nifi smertniga gréha kriv, in se malih gréhov nifi spovedovati dolshán, kér te gnade boshje ne obropajo: ti vunder mali gréhi gnado boshjo pománjfhajo in pot k' vézhim gréham perpravljajo, — in le f' tém se jim bosh ubranil, zhe se v' sakramentu f. pokore tudi od manjih madeshev in nepopolnamost ozhiftih. Nikoli tedaj spovedi zhes ene kvatre ne odlafhaj; zhe ti je refniza po popolnamosti hrepénéti in sfer mogoze, jo opravi vsak méfez. Kólikokrat ofnashifh svojo hifho, svojo obléko! bosh ti sa svojo dúsho manj fkerbi imel? Bódi pokorn v' tém boshji gnadi in svétu svojiga modriga spovednika. — Ako je per tebi leshéze, spovednika si voliti, profi Boga v' tém sa rasfvetljénje; — in si nafhel poboshniga, modriga, tanziga, ljubésni polniga moshá, hvali Boga sa-nj; poslufhaj ga, kakor famiga Jésufa; in bres veliziga urshaha ga nikar ne sapústi. V' spovednikih kakor v' sdravnikih si v'feskosi prebirati, oboje je nevarno.

MOLITEV

pred isprafhevanjem vesti.

Usmíli se me, o moj Bog! kér sim gréshen zhlovek. Gréshil sim, in ko bi rékel, de ni gréha v' méni, bi bil lashnik. Pa, oh! kdo samore svoje gréhe in njih okólfhine sam sposnati, — bres tebe? — Tvoje ozhí me smiram glédajo; tí me posnáfh do dna ferzá; tí vésh vse, kaj, kakó in kólikrat sim grešil. Daj mi tedaj svoje gréhe takó sposnati, kakor jih tí sposnáfh. Odvsemi mi Ozhe! flepoto lastne ljubésni, ktéra me móti, in mi moje gréhe perkriva. Pomagaj mi f' svojo vsigamogozhno gnado, vést zhišto isprafhati; pôshlji mi svojiga svétiga Duhá, de me rasvetlí, in mi velikost in shtevilo mojih gréhov pokashe. Daj mi pa she gnado, de se svojih gréhov, ki jih svém, is ferza kšam, in réš fklénem, nikóli vezh nobeniga storiti. — O daj, Ozhe! daj

duhá pokore, refnizhne pokore, tiftiga dobriga fvétiga Duhá, ki si ga po fvojim Šinu všim obljudil, kteri te sa-nj prófijo. — Glej, Ozhe! lju-bi Ozhe! tukej ftegujem roké proti tebi, — in te prósim sa-nj; osri se v' mé in ushgi ogenj fvoje ljubésni v' mojim ferzu. — Velíko te shelím ljubiti, de mi bo tudi velíko gréhov odpufhenih. — Ne saversi, Ozhe! otroka, deflih je safhel, ki po tebi hrepení.

NAUK

sa isprashevanje veští.

Per isprashevanji veští si velíko persadeni, sazhaní se kake dni shé pred fpovedjo isprashevati. Ne preglej fvojih gréhov le po verhu, temuzh pojdi v' njih dno — do korenine; pred Bogam ne morefh nizh fkriti in nizh polepiti, kar je napzhniga; sódi se pred njim tako, kakor te bo on kdej sódil.

Ko si f. Duha na pomozh poklizal, se isprashuj po boshjih in zerkvénih sapovdih; po fedmih poglavitnih, fhtirih vnebovpjiozhnih, fhestih

gréhih soper f. Duha in devetih ptujih gréhih; po teléfnih in duhovnih délih ufmiljenja, zhe nifi njih ali kaj drujiga dobriga samudil, kar fi bil storiti dolshán, in po dolshnostih svojiga stanú, ali fi jih prav spolnil, ali ne. Isprašhúj se tudi, ali nifi v' mislih, v' sheljah, s' besédo ali zlo v' djanji grefhil. Per smertnih gréhih se morash tudi spomniti fhtevila in drusih okolifhin, ktére gréh ali povikfhajo ali pománjfhajo ali pa v' drugazhniga spremené; postavim vprizho kogá, kjé, kdaj fi grefhil, kaj je is gréha prifhlo, kóliko fhkode je storjene i. t. d.

ISPRAŠHEVANJE VEŠTI

po boshjih sapóvdih.

1. *Vérovaj v' eniga samiga Bogá.* — Ali vém vse, kar je katolfhkimu kristjanu véditi tréba? Ali fkerbím se smiram vezh téga pernauzhiti? Ali nimam kakih radovoljnih zvi-lov nad ktéro resnizo nashe svéte vére? Ali nimam kaj prasnih vér ali vrash? Ali ne vérujem sraven Boga fhe drugih gospodarjev svetá, ktéri bi mi samogli po svoji volji fhko-

dovati? Ali nisim bolésni, nefrezhe per shivini, ali drusih nadlóg, hude ure, tózhe in kar je vezh tazi-ga, perpifovál zopernii, tedaj hudizhu, in kjé drugód, kakor le per Bogu pomozhi ifkál? Ali nisim premalo saupal v' Bogá, kakor de bi mi Bog v' nadlogi ne mogel ali ne hotel pomagati; ali de mi je nemogozhe poboljšhati se in pokoro storiti; — de mi Bog v' to potrebne gnade dal ne bo? — Ali nisim predersno v' boshjo milost saupal, de mi bo Bog gréh odpustil, zhe se spokorím ali ne; de mi bo sdravje dal, zheflih sdravil ne rabim? i. t. d. Ali nisim sam sebe, svojiga premoshenja, kakiga zhlovéka ali kaj drusiga bolj ljubil, kakor Bogá, in savolj téga Bogá shalil? Ali sim molil vselej sjutrej, opoldne in svezhér, pred jedjó in po jédi? Ali sim obudil vezhkrat boshje zhédnosti, véro, upanje in ljubésen? t. t. d.

2. *Ne imenij po nemarnim boshjiga iména.* — Ali nisim presvétiga iména Bogá in Jésufa, ali iména Marije devize, ali ktériga drujiga svetnika bres potrebe ali bres zhafti isrekoval? Ali se nisim is boshje beféde fhalil, jo kasíl, napek obrazhal, krivo islagal? Ali nisim sanizhevál svétih rezhi, ali ktériga duhovna, ali bogabojézhih ljudi? Ali ne kolnem f' svétimi sakramenti? Ali ne isdajam febe ali blishnjiga, ali shivino hudizhu ali drugim peklénfskim prebivavzam? Ali se nisim nikoli saklél ali sarotil, ali perdushil, ali pervénil? Ali nisim kdej po krivim, ali bres potrebe perfege? Ali se nisim f' perfégo savésal k' rézhi, ki je pregréfhna, ali ki je nisim mislil storiti? Ali sim dopolnil, kar sim f' perfégo obljudbil? Ali sim se posvetováł f' svojim spovednikam, préden sim ktéro obljudbo storil? Ali sim Bogu storjene obljudbe dopolnil? i. t. d.

3. Posvezhuj prasnik. — Ali nisim nikoli ob nedéljah in sapovédanih prasnikih svete mafhe is nemarnosti opustil, ali nekoliko samudil? Kakó sim se sadershal per f. mafhi? Ali sim pasil na njéne fhtiri poglavitne déle? Ali nisim nikóli kerfhanfkiga nauka is lenobe opustil, — nikoli med pridigo is zérkve fhel? Ali nisim vzhafi per boshji besédi drémal, radovoljno rastresen bil, ali kaj nepotrebniiga govoril? Ali nisim nikoli is flabiga naména, druge viditi, ali od drugih viden biti v' zérkev fhel? Ali sim si kaj persadéval, nedélje in prasnike s' molitvijo, s' branjem f. bukev, ali s' déli kerfhanfke milosti posvezhevati? Ali sim svoje domazhe k' flushbi boshji in k' posvezhevanju prasnika perganzal? Ali nisim kogá od téga odvernil? Ali nisim ktérikrat svéte dní hlapzhovskih dél bres potrebe in bres vikfhiga pervoljenja opravljal, ali po nepotreb-

nih potah hodil, ktére fo me od flushbe boshje odvernile? Ali nisim nikoli nedéljam in prasníkam nezhafti storil s' lenobo, f' pijanzhevanjem, s' igro, ali f' ktérim drugim pregréšnim veseljem? i. t. d.

4. *Sposhtuj ozhéta in mater, de bosh dolgo shivel, in de ti bo dobro na semlji.* — Ali sim v' zhafti imel svoje starše; sim jih ubogal v' všim, kar ni soper boshjo sapoved? Ali sim jim v' dušnih in teléfnih potrebah pomagal; v' bolésni strégel; odrajtoval na tanjko, kar fo si v' písmu isgovorili? Ali sim mólil sanje? Ali jim nisim bil nepokoren; se jim nisim dostikrat ustavljal ali gerdó odgovarjal? Ali jih nisim fovrashil, — morebiti zlo sa tó fovrashil, kér fo me od gréha odvrazhevali? Ali jim nisim f' svojo nepokorfhino in rasujsdánostjo shivljenja grenil, ali zlo perkrajshal? Ali jih nisim sanizheval savolj njih starosti, révfhine? i. t. d. Ali nisim njih fla-

bošt drugod rasnafhal? Ali jih nisim smérjal, klél, ali zlo udaril; jim nisim smerti shelel? Ali sim dopolnil, kar so mi na smertni postelji ali v' testamentu narozhili? Ali spofhtujem in ubogam svojiga ozhma ali svojo mázheho ravno tako, kakor bi bila moj pravi ozhe, ali moja prava mati? i. t. d. Ali sim fkasovál svoji duhovfki in deshélfski gospofki in svojim naprejpostavljenim ljubésen, zhašt in pokórfhino? Ali nisim svojih naprejpostavljenih flabo fodil, nespofhtljivo od njih govoril? Ali nisim njih postav sanizhevál, jim pokorfhino odrékoval in fhe druge k' nepokorfhini napeljevál? Ali sim jim s' voljo in poshteno odrajtevál, kar jim gré? — Ali nisim starih in nedolshnih ljudi s' sanizhevanjem in nagajanjem shalil? i. t. d.

Starshi naj se po ti sapovdi she takó isprashujejo: Ali sim fkerbel sa sdravje svojih otrók? Ali jih ni-

sim fuvál in po shivinsko tépel? Kakó sim sa-nje v' bolésni fkerbel? Ali nisim bil prav nizh kriv, de je ktéri mojih otrók umerl, morebiti umerl fhe bres f. kersta? Ali sim fkerbel f' pridnostjo in varzhnostjo jim kaj perdobiti? Ali jim ne sa-pravljam premoshenja? — Ali jih uzhim kerfhanfski nauk, ali jih pofhiljam k' nauku? Ali jih perganjam k' molitvi, k' prejemanju f. sakramentov, k' flushbi boshji? Ali glédam, kakó se v' zérkvi sader-shé; ali jih isprafhujem domá; kaj fo se v' nji nauzhili? Ali nisim ktérimu svojih otrók flabiga sgléda dal, vprizho njega klél, kaj nespodobniga govoril ali storil, — mu nerodnosti svoje mladosti perpovedovál? Ali nisim svojih otrók preklinjal, jim hudo shelel, jih hudobnimu duhu isdajal? Ali nisim nobeniga v' kak stan filil? Ali nisim dovolil svojim otrokam prevsétno se nositi, s' drugim spolam se snániti, de bi loshej

v' kak stan prifhli? Ali jih nisim
pufhal na pléf, v' ofhtarije, flabe
tovarfhije? Ali sim zhul po nozhi
in po dnévi nad njimi? Šim fhtra-
fal po saflushênji njih nápzhenosti?
Ali sim molil sa-nje? i. t. d.

*Gospodarji in gospodinje naj se po
ti sapovdi takó isprashajo:* Ali
sim odrajtal poslam saflusheno pla-
zhilo? Jim ne nakladam preteshki-
ga déla, — ne dajem preflabe hrane?
Ali jih opominjam, flushbo boshjo
domá in v' zérkvi svéstó opravljati,
vezhkrat f' pravo andohtjo ívéte sa-
kramente prejémati; ali jim nisim
zhafa v' to kratil? Ali fkerbím sa-
dofti, de se po nôzhi in po dnévi
spofhteno sadershé? Ali sim jih sa-
volj ktérik nerodnost sadofti posva-
ril? Morebiti sim sadovoljin, de
mi posel le déla, zhe fhe takó po-
hufhljivo shivi? Kakó fkerbim sa-
posla v' bolésni ali ga ne tifhim
bersh od hifhe? i. t. d.

Posli naj se po ti sapovedi takó isprashajo: Ali sim bil svojim naprejpostavljenim v' pravizhnih rezhéh pokorn? Šim délal pridno tudi takrat, ko me vídili niso? Ali nisim déla mudil s' nepotrébni stanjem, in s'he drugih od déla odvrazheval f' prasnim pogovarjanjem? Ali nisim nizeh, kar mi je bilo isrozheniga, is sanikernoſti pohkodoval? Ali nisim kaj febi perhranil, ko sim kaj gospodarjeviga prodajal ali sa-nj kupoval? Ali nisim svojih naprejpostavljenih opravljaj, in drugod rasnashal, kar se v' hiſhi godí? Ali nisim svojih naprejpostavljenih smérjal, klél, jim sabavljal? Ali sim se sadershal do njih takó, kakor se sadershi dober otrók do svojih starshev? i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Ali nisim kdej febi ali blishnjimu na sdravji ali shivljenji is hudobije fhkodoval? Ali nisim nikoli svojiga shivljenja ali shivljenja svojiga blishnjiga bres si-

le v' nevarnost postavil? Ali se nisim prevsdignil ali pretégnil? — Ali nisim bil nesmérn per jédi in pijazhi? Ali nisim kogá v' nesmérnost sapeljal? — Ali sim kdej sam febi ali blishnjimu smert shelel? Ali nisim nizh pozhél, febi ali blishnjimu shivljenje perkrajshati? Ali si ga nisim perkrajshal f' presilno shalostjo, f' togoto, nevoshljivostjo, s' nezhistostjo? Ali nisim bil kriv smerti svojiga blishnjiga? Ali ne f' tepênjem, fuvanjem, ali pobjem; f' krégam, fovrashtvam, s' nepotrebnimi pravdami? — Ali sim v' svoji ali blishnjiga bolésni dosti fkerbel sa sdravje? — Ali nisim kogá na dufhi ubil v' smoto in gréh nape-ljaje s' umasanimi besédami, perlisnjenim jesikam, f' pohujshljivim sglédam? Ali ga nisim s' opravljaj-njem ali obrekovanjem ob dobro imé perpravil? — Ali se nisim sam dal na dufhi ubíti, v' gréh sape-ljati? Ali nisim gréshne perloshno-

fti sam ifkal? Ali sim si dovolj persadjal, vse, ktére sim kdej pohujfhal ali v' gréh sapeljal, na pravi pot spraviti in poboljšhati? i. t. d.

6. Ne presheshtovaj in 9. ne shéli svojiga blishnjiga shene. — Ali nisim rad kaj nespodobniga mislil ali shelel? Ali nisim gerdih besedi rad govoril ali poslushal? Ali nisim klarfkih pésem péel, jih s' veseljem poslushal ali she druge uzhl? Nisim kdej komú pregréfhnih rezhi narozhevál, ali take narozhíla prenashal, ali jih sam dobival? Ali sim vselej sam do sebe famoshljiv in imam Boga pred ozhmi, tudi kader sim sam? Ali nisim bil radoviden? Ali nisim prevsétniga ali nespodobniga oblazhíla nosil? Ali nisim shelel drugimu spolu dopasti? Ali ne shivim v' ktéri nevarni prijasnosti s' drugim spolam? Ali ne saham v' take drúshine, ali ne flushim v' takim kraji, kjér je moja nedolshnost in zhiftoft v' nevar-

nofti? Ali fim se kdej v' djanji pregréfhil? ali f' perfhono fvojiga ali uniga fpola, ali s' nedolshno ali s' she pohujfhano? ali s' nesarozhenó ali s' sakonfko? i. t. d.

Sakonfski naj se po tih sapovedih she takó isprafhajo: Ali shivím po fvojim ftanu sdershljivo, takó, kakor fe zhlovéku she bolj pa, kakor fe kristjanu fpodobi? Ali imam Bogá in zil in konz fvojiga svétiga ftanú vselej pred ozhmí? Ali fim se kdej savolj téga f' fvojim fpovednikam posvetovál? Ali dershim na tanjko sakonfko svestobo? i. t. d.

7. Ne kradi in 10. ne shéli fvojiga blishnjiga blagá. — Ali nisim nikomur nizh, kar je njegoviga, fkrivej, ali po sili vsél? Nisim nikoli goljfal, per kupzhíi, per méri, per vagi? Nisim flabiga blagá prehvalil in ga sa dobriga prodajal, ali sa flabo délo dobriga plazhila jemál? Ali fim delal zéli dan pridno, kakor fim bil najét? Ali nisim

nizh fkrivaj umikal staršem, shlahtnikam ali naprejpostavljenim? Ali nisim nikoli prefilniga dobizhka iskál per blishnjimu, kader sim vidil, de je v' potrebi in de si ne more drugazhi pomagati? Ali nisim jemál neufmiljenih obréft, tudi vézhih, kakor zefarfke postave perpufté? Ali sim ukradene, ali najdene, ali posojene rezhi vselej sveftó odrajtal, zhigar so bile? Nimam nizh krivizhniga blagá na svoji vésti? Ali pomislim, de mi gréh ne bo odpushén, dokler krivize po svoji mozhni ne povèrnem? Ali si persadévam dolgove plazhati? Ali nisim nobeniga sodníka podkupil, mi krivizhno pravdo dobiti? Ali odrajtujem spofhteno davke, desetino, zol? — Ali nisim komu fhkode storil sam; ali f' svojo drushíno ali shivino na polji, v' fnoshéti, v' hósti, na vertu, v' nogradu, per vodi, per pohifhtvu? Ali nisim nikogar is hudobije ob flushbo, ob krúh

perpravil? Ali ne spravljam sebe in svojih domazhih f' pijanostjo, s' lenobo, s' igro, f' stavo v' lotrijo, s' ofertjo v' uboshtvo? Ali dajem od svojiga premoshenja ubogajme? Ali ne shelim f' krivizo obogateti? i. t. d.

8. *Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.* — Ali nisim nikoli po krivim prizhal, postavim, de je kdo nedolshen, de si je hudoben; ali de je krivizhen, deflih je pravizhen? Ali se nisim rad, ali bres file, ali zlo po krivizi pravdal? Ali se kdej slashem is norzhije, ali v' sili, ali is navade, ali is dobizhka? — Ali nimam kaj hinavfkiga v' svojim sadershanji? Ali se rad perlisujem ljudem posebno bolj imenitnim in jih hvalim, zhe tudi niso hvale vredni? Ali nisim koga opravljal, njegovih refnizhnih napak in grehov bres potrebe rasglafoval? Ali nisim koga obrékel, od njega pravil kaj hudiga, kar sim

si pa morebiti sam smislil in per-
 stavil, in njegove beséde v' hudo
 obernal, ali ko vunder prav nisim
 védel, zhe je réf ali ne, kar sim
 od blishnjiga govoril? Ali nisim s'
 veseljem poslušhal opravljati in ob-
 rekovati? Ali sim povernil dobro
 imé svojimu blishnjimu; ali sim pre-
 klizal, kar sim od njega legál; ali
 sim isgovarjal, kar nisim prekli-
 zati mogel; ali sim tóliko bolj nje-
 gove lépe lastnosti rasglašoval? —
 Ali sim svojiga blishnjiga, ko so ga
 drugi opravljali, obrékovali in po
 krivim sodili, isgovarjal in se sa-nj
 potégoval? Ali sim vselej, kar je
 mogoche, lepó od njega mislil in
 govoril? — Ali sim fkerbel sa svo-
 je dobro imé in poshtenje f' tém,
 de sim si persadéval, po kerfhan-
 fko se vesti, in veliko lépih lastnost
 si perdobiti? Ali nisim iskal zhaftí
 v' prasnih rezhéh, v' nizhémerno-
 sti, prevsétnosti in ofhábnosti? Ali
 nisim nikogar podpihoval; mu ni-

sim téga fkrivej pravil, kar se je tu in tu hudiga od njega govorilo; ali nisim f' tém fovrashtva napravil? Ali nisim mi na vésti danih in saupanih fkrivnost bres posébné potrebe drugim rasodèl, ali drugih take fkrivnosti mi rasodéti prego-varjal? i. t. d.

Po zerkvénih sapóvdih.

1. *Posvezhuj sapovédane prasnike, in 2. Bódi ob nedéljah in sapovédanih prasnikih spodobno, v' Bogu sbran per f. mashi. (Te dvé zerkvéne sapovdi ste sapopadene v' trétji boshji.)*
3. *Pôsti se sapovédane postne dni, namrezh shtirdefetdanski post, kvaterne in druge sapovédane postne dni, o pétkih in sabotah se sdèrshi mesnih jedi. — Ali sim se postil shtirdefetdanski post ali kvaterne in druge sapovédane postne dni takó, de sim se le enkrat*

na dan do fitiga najédel, sunej zhe sim teshko délo imel, ali se savolj svoje starosti ali bolésni nisim takó postiti mogel? Ali sim kdej v' pétek ali saboto ali kak drugi sapovédan posten dan mesene jedí vshil bres veljavniga perpushenja duhovske gosposke, in bres nevarne bolésni ali kakiga drugiga pravizhniga úrshoha? Ali nisim kogá k' tazimu prelomljenju posta napeljal, ali mu take dni mesnih jedi dajal? Ali sim postne dni, ki so dnévi pokore, kaj vezh molil, manj spal, dalje zhul, manj govoril in se bolj gréha varoval? i. t. d.

4. *Spovéj se svojih gréhov postavljenimu spovedniku k' manjšimu enkrat v' létu, in o velikanozhnim zhasu prejmi svéto réshnje teló.* — Ali sim bil vfako letó o velikanozhnim zhasu per spovedi in per s. obhajilu? Ali prejémam ta svéta sakramenta tudi ktérikrat med létam, kakor je shelja zérkve? Ali ni bila

ktéra mojih spoved nepopolnoma in
 nevrédna, ali kér sim preflabo svo-
 jo vést isprafhevàl, ali kér nisim
 imel ferzhne grévenge nad svojimi
 gréhi, ali ne terdniga fklepa po-
 boljshati se, ali kér sim se bal ali
 framovàl, ktéri gréh ali njegovo
 okólfhino, ki ga poviksha, rasodé-
 ti? Ali se nisim ogibal domazhih
 spovednikov, de bi svarjèn in pod-
 uzhèn ne bil? Ali nisim ifkàl na-
 lafh manj uzhenih in mehkih spo-
 vednikov, de sim jih loshej golj-
 fal? Ali nisim fhel k' f. obhajilu,
 deflih sim smerten gréh nad sebój
 imel? Ali sim opravil nalosheno po-
 koro vselej takó, kakor mi je bila
 od spovednika naloshena? Šim po-
 vernil, kar mi je spovednik pover-
 niti ukasal? Šim fhkode in pohuj-
 shanje popravil, kólikor mi je bi-
 lo mogožhe? Šim kraje ali per-
 loshnosti, ali perfhone sapustil, ka-
 kor mi je bilo per spovedi naro-
 zhenó? Šim rabil perpomozhke,

ki so mi bili v' poboljšhanje svétovani? — Ali sim ktérikrat, kar sim se spovedoval, ali kar sim sa pokoro dobil, komú pravil? Ali nisim nikoli svojiga spovednika opravljal in sanizheval? Ali se nisim kdej per spovednizi nespodobno sadershal; se pahál, fuvál, kregal, smérjal, smejal, ali po hinavsko glédal, kdo gré k' spovedi, kolikrat gré, in kakó dolgo se spoveduje, ali gré k' f. obhajilu ali ne? — Ali nisim fhel nikoli k' f. obhajilu, deslih mi je spovednik prepovédal? Še nisim nobenikrat per f. obhajilu nespodobno sadershal? i. t. d.

5. *Ne obhajaj shenitve o prepovédanih zhasih.* — Ali se nisim per shenitvah pregréfhil s' nesmernostjo v' jédi in pijazhi, f' klafarskim govorjenjem ali petjem, s' nafhemanjam, ali s' vselej nevarnim in vézhi dél pregréfhnim plésam? Ali nisim tudi od zérkve prepovédani zhas, ki je zhas molitve in f. premish-

ljevanja, to je, v' adventu in vélikim postu, bil v' hromézhim vesélli in shundru ali v' posvétnih norzhijah? i. t. d.

Po poglavitnih gréhih.

1. *Napùh.* — Ali se ne povsdigujem rad zhes druge savolj kakih lepih lastnost, ki jih mordè nad seboj imam? Ali ne perpisujem dobriga, kar je nad menój, sam febi, in ne Bogú? Ali se ne baham rad f' svojimi dobrimi déli ali lépimi lastnostmi? Ali ne flishim rad lastne hvale? Ali mi ne déne teshko, kader je kdo drugi hvaljen? Ali ne snishujem sató njegovih dobrih dél, ali jim ne podtikam nápszhinih naménov? Ali ne shelím povsod prvi biti, v' befédi, v' djanji, v' oblazhilu? Ali se ne nósim zhes svoj stan? Ali nisim f' svojo nizhémerno nosho she drugih pohujshal in v' napùh napeljal? i. t. d.

2. *Lakomnost.* — Ali nisim na pofvétno blagó nápszino nagnjen in prevezh navésan? Ali ne poshelim nesmérno premoshenja ali dnarja — mordè fhe krivizhniga? Ali nisim presfilno shaloften, kader mi Bog káko nefrezho pofhlje? Ali pomagam ubogim v' potrébi? Ali dam premoshenje rad od febe, kader praviza, ljubésen blishnjiga in zhaft boshja to od mene térjajo? Ali ne posabim is prevelike fkerbí sa zhafno, svoje neumerjozhe dushe? Ali ne samudujem sató molitve: flushbe boshje in prejémanja svétih sakramentov? Ali ne gónim febe ali svojih domazhih ob nedéljah in sapovédanih prasnikih k' hlapzhovfkimu délu is gole dobizhkaríje? i. t. d.

3. *Nezhiftoft.* (Isprashevanje po tém gréhu najdesih sprédej v' 6. in 9. boshji sapovedi.)

4. *Nevofshljivoft.* — Ali nisim shaloften, kader fe blishnjimu dobro,

in vesél, kader se mu hudo godí? Ali nisim sovrashil, preganjal, opravljajal nedolshniga blishnjiga, sató, kér je bil bolj bogabojèzh, bogat, zhaftèn, kakor jest? Ali nisim f' svojo nevoshljivoftjo svojimu sdravju fhkodoval? i. t. d.

5. Poshreshnost. — Ali ne jém in ne pijem vzhafi vezh kakor je shivljenje ohraniti tréba? Ali si nisim omishljeval jedí ali pijazhe, ki je zhes moj stan in moje premoshe-nje? Ali nisim kdej is kozhljivofti kaj taziga jédel ali pil, ki sim védel, de mi fhkodova? Ali nisim nikoli tóliko jédel ali pil, de bi mi tésho délalo? Ali ne sapravim dofti zhafa in dnarja v' oshtarijah v' fhkodo svoje domazhíje? Ali sim bil kdej pijàn, — morebiti zlo posten dan? Kaj sim v' pijanosti pozhél? i. t. d.

6. Jésa. — Ali se ne rastogotím per vsaki majhni stvari? Ali ne shivím f' kom v' sovrashtvu? Kakó dolgo

shé? Ali nisim v' jési koga preklijal ali pretépal? Ali mu nisim shel fhkodovati? Ali premagujem svoje hudo nagnjenje k' jési? Ali si persadévam f' sovrashnikam se spraviti? Ali mólim sa-nj? Ali nisim bil jésen zhes svoje krishe in nadloge, ali zhes svojo bolésen, ali zhes vreme? i. t. d.

7. *Lenoba.* — Ali opravljam vselej, svestó in na tanko, — s' veseljem dolshnosti kristjana? Ali hodim rad k' flushbi boshji; perstopim vezhkrat k' svétima sakramentama? Ali mislim pogosto na Boga in boshje rezhi? Ali sim vnét sa zhaft boshjo in vse dóbro? Ali premagujem svoje hudo nagnjenje? i. t. d.

Po vnebovpijozhjih gréhih.

1. *Radovoljni ubòj.* (Je v' 5. boshji sapovdi sapopaden.)
2. *Mutasti ali Šodovski gréh.* (Je sapopaden v' 6. boshji sapovdi.)

3. Satéranje uboshzov, vdov in firót.

— Ali sim kdej uboshze ali sapufhene vdove satéral in sanizhevàl? Ali sim jim rad po svoji premoshnosti pomagál? Ali sim govoril sa-nje per drusih ljudéh, de fo jim pomagali? Ali sim sapufhenim revnim otrokam rad kaj pomagál? Ali sim fkerbel sa-nje v' dufhnih in zhafnih rezhéh, kakor dober ozhe; — poséбно zhe fo bili od gosposke moji fkerbi srozheni? Ali sim obrazilhal vse v' njih prid, in se potégnil sa-nje v' sili? Ali nisim kaj v' njih fhkodo prodati ali konz vféti pustil? Ali nisim njih premoshe-nja k' febi vlékel? i. t. d.

4. Délavzam in najémnikam saflushik sadershevati ali utergovati. —

Ali sim délavzam in najémnikam njih saflushik vselej svestó in pravi zhaf odrajtal? Ali jim ga nisim udershevàl ali zlo utergál? Ali jih nisim smérjal in klél, ko fo ga imé-

ti hotli? Ali me niso per gosposki savolj njega toshevati mógli? i. t. d.

Po gréhih v' svétiga Duhá.

1. *Predèrsno v' boshjo milost grešhiti.* — Ali nisim vzhafi grešhíl ali v' gréhu ostal, sató, kér sim mislil: Šej je Bog usmiljen, mi bo shé odpuštil; — se bom pa spovédal? i. t. d.
2. *Nad boshjo milostjo obupati.* — Ali nisim vzhafi mislil: Prevèzh je mojih gréhov in preveliki so; Bog mi jih ne more odpuštit; ako se sše takó poboljšham in spokorím? — Ali nisim kdež mislil, de mi je nemogozhe, pravo pokoro storiti, hudo navado in gréshno perloshnost sapuštiti; Bog mi ne bo gnade dal in jest moram pogubljen biti? Ali saupam sadošti v' nefkonzhno saflushenje Jésufa Kristufa? i. t. d.
3. *Šposnani kershanski resnizi vstavljati se.* — Ali nisim kdež is hu-

dobije drugazhi véroval, govoril ali uzhíl, kakor je Bog rasodél, in mati katolfska zérkev vérovati sá-poveduje? Ali sim si sveštó persá-déval refnize f. vére, in dolshno-fti fvojiga stanú sadofti sposnati? Ali sim shivel po tem sposnanji? i. t. d.

4. *Svojimu blishnjimu savolj boshje gnade nevofhljiv biti.* — Ali mi ni teshko djalo, kader sim vidil, kakó lepó moj blishnji shiví; kakó poboshno móli, kakó véрно boshjo befédo poflufha, f' kóliko zhastjó fvé-ta sakramenta prejema, kakó se zlo fénze gréha varuje, kakó si s' dobri-mi déli nebéfa flushi? Ali ga nifim sa téga voljo, nameft ga pofnémati, sanizhevál, fovrashil, njegove dobre déla napak raslagal, ga shelel od dobriga odverniti, smotiti in sá-peljati? Ali sim odganjal take nevofhljive misli od febe? i. t. d.

5. *Do lépiga opominjevanja oterp-njeno ferzé iméti.* — Ali sim kaj maral, ko fo me starfbi, prijatli, prid-

gani in spovedniki lepó opominjevali in svarili? Ali jih nisim savolj téga fhe foverashil in preganjal, fe jih ogibal, jim nalafh kljubal in nasproti ravnál? i. t. d.

6. V nespokornosti terdovratno oflati.

— Ali ne shivím fhe sdaj v' fmertnim gréhu? Ali fhe nozhem sapuftiti fvojih gréfhnih navad in slabih perloshnost? Ali mislim pokoro na ftare dní odlafhati, ki ne vém, ali jih doshivím? Kdo mi je prizha, de mi bo Bog takrat potreéno gnado dal, bres ktére fe fhe nihzhè poboljshal in fpokoril ni? Ali fe mi ni bati, de mi bo Bog takrat is pravizhne fhtrafenge fvojo gnado odrékel, kér jo sdaj samétjem? Ali ne shuga tudi meni Jéfuf, kakor nékdej terdovratnim Judam: Pojdem od vas, ifkali me bote, pa ne najdli, — v' fvojih gréhih bote umerli? Ali hozhem fvojo edino, neumerjozho dufho v' tako ftrafhno nevarnost ftaviti? i. t. d.

Po ptujih gréhih.

- 1. V' gréh svetovati.** — Ali nisim komú svétoval, de naj se slashe, svojiga blishnjiga goljfa, poshkoduje, se nad njim snofi; ali kakó ga sná v' gréh sapeljati; ali kakó naj staršham ali napréj postavljenim nagaja, odgovarja, kaj ukrade? i. t. d.
- 2. Greshiti veljevati.** — Ali nisim kdej svojim podloshnim velil krafiti, blishnjim kako fhkodo storiti? Ali jim nisim nikoli sapovédal njih nedolshnosti nevarnih dél in opravil? i. t. d.
- 3. V' drusih gréh pervoliti.** — Ali nisim rad ubogal, svojih slabih tovaršhev, kader so me v' gréh ravnali? Ali nisim ktérikrat otrokam svojim is norške ljubésni, svojim pošlam is zhasniga dobizhka kaj pregréfhniga pervolil, kader so me profili? i. t. d.
- 4. V' gréh napeljevati.** — Ali nisim bil vzhafi jest kriv, de je kdo sa-

zhél kvantati, opravljati, kléti, f' kom v' sovrashstvu shivéti? Ali nisim kogá v' nezhist gréh napeljevál ali pregovarjal? Ali nisim kogá k' nesvestobi, pijanzhevanju, pregréshni igri, k' pléfu, nepokórfhini do naprej postavljenih, ali h' ktérimu drujimu grehu napeljal ali filil ali mu perloshnost dal? i. t. d.

5. *Drusih gréh hvaliti.* — Ali nisim kogá savolj pregréshnih rezhí hvallil; ga savolj njegoviga rasujsdaniga shivljenja rad imel, in mu rékel, de prav storí, de takó shiví, takó govori i. t. d. deflih sim védel, de ni prav? Ali ga nisim f' tém v' njegovih gréhih poterdil, de jih sheadaj déla? Ali ga faj sdaj kej svarim in od gréha odvrazhujem? Ali sim se kdej sam f' svojimi gréhi bahal, kakó sim to in to storil? Ali nisim f' tém kogá pohujfhal, de me je posnémati sazhél? i. t. d.

6. *K' gréhu molzhati.* — Ali svarim gréshnika, kader je moja dolshnost

fvarít? Ali fvarim svoje otroke ali podloshne, kader kako nápzhinost per njih vidim? Ali zhujem po nôzhi in po dnévi nad njimi, in si kej persadévam njih nápzhinost svéditi? Ali se ne hudujem nad tistim, ki mi kaj flabiga od njih pové? Ali pomislím, de se bom mogel kdej ne le od svojih otrók, temuzh tudi od vsih podloshnih in vsih, ktéri per meni stanjujejo, pred Bogam odgovoriti, sa ta zhaf, kar fo per meni? Ali sim povédal starsham in napréj postavljenim, kader sim vidil ali svédel, kakó se njih otrozi ali podloshni sadershé? kakó fo nesvésti, kakó kradejo in goljfajo, kakó malo in flabo délajo, kakó med sebój ali s' drugimi pershonami nespodobno shivé? i. t. d.

7. *Gréh preglédati.* — Ali nisim bil premehek in predober, kjér mi je bilo ojtro shtrafovati? Ali ni po tém veliko greha prishlo, ktériga bi bil jest s' modro ojtrostjo lahko

odvernili? Ali pomislil, kakó strašno je bil Heli v' starim testamentu od Boga shtrafan, kér je bil premehek in predober svojim otrókam? i. t. d.

8. *Gréha se vdéleshiti.* — Ali se nisim ktérikrat kakiga gréha deléshniga storil, postavim, opravljanja, sanizhevanja, sapeljevanja, tatvine, goljfijske, ali drusiga poshkodovanja svojiga blishnjiga? Ali sim to shkodo po svoji mózhi shé popravil? Ali sim kdej ukrádene rezhi kupoval ali hranoval? i. t. d.

9. *Gréh sagovarjati.* — Ali kdej gréhe sagovarjam in smanjshujem, de potlej gréshnik sa-nje svarjèn ali shtrafan ni? Ali dajem potuho kterimu otroku, in sakrivam njegove hudobije, de ga starshi ne shtrafajo? Ali ne sagovarjam hudobije svojiga lastniga otroka? Ali sposnám, de sim tako jest kriv, de se ne poboljsha: in de bom jest kriv njegoviga pogubljenja? i. t. d.

Po délih usmiljenja.

Ali nisim marfkaj dobriga opustil, kar bi bil lahko storil? Ali sim, kolikor mi je bilo mogoče, lazhne nasitil; shéjne napojil; popotnike prijasno sprejémal; ubogim ljudém, ki niso potrebne obléke iméli, kaj oblazhila dal? Ali sim rad bolnike obiskál, jim kaj dal in postrégel? Ali ni nobén zhlovek po moji saníkernosti ali po mojim sadolshenji v' jézho prifhel? Ali sim sa po nedolsbnim saperte profil in sa njih spofhtenost prizhal? Ali sim mertvim, kadar sim perloshnost imel, she sadnjo zhaft fkasal? Šim perpomogel, de so bili po svojim stanu pokopani? Ali sim vselej, kadar sim perloshnost imel, gréshnike posvaril, nevédne poduzhil, zvizblajozhim prav svétoval, shalofstne ljubesnivo tolashil? Šim terpel vselej voljnó krivizo, ki se mi je sgodila? Šim vsakimu, ki me je rassha-

lil, is ferza odpustil? Ali molim sa shive in mertve, slahti sa-nje, sa ktére sim fosébnó moliti dolshán? i. t. d.

Po dolshnostih svojiga stanú.

Ali si persadévam dolshnosti svojiga stanú prav fposnati? Kakó, in is kákosfniga naména jih spolnujem? Ali savolj Bogá, ali famo savolj ljudí in dobizhka? Ali sazhénjam svoje dela v' boshjim iménu? Ali mislim med délam vezhkrat na Bogá? Ali mu darujem vse svoje déla? Šim poterpeshljiv v' teshavah in sopernostih svojiga stanú? Ali sim sadovoljin f' svojim stanam? Ali nisim nikoli nad Bogam godernjal, de me je v' ta stan postavil? Ali se nisim sam v' kak stan posilil, sa ktériga potrebnih lastnost nimam? Ali nisim drugim savolj njih stanú nevosfhljiv? i. t. d.

MOLITEV

po isprafhevanji vésti.

Š' tvojo pomozhjó, o Bog! sim sdaj svojo vést isprafhal. — Pa, oh! kakó sim spét shivel! kakó gerdó sim spét svojo vést omadesheval, kakó globoko se spét v' gréhe pogrésnil! — Is globozhine, v' ktéri tizhím, k' tebi vpijem, o Gospod! — uflifhi moj glaf. Butara mojih gréhov me silno teshí; kader koli se jih smiflim, je moj duh ves nepokojin; — od strahú trepézhem savolj njih velíziga fhtevíla.

Tebe, o Gospod! sim rasshalil; nizhémernost in posvetna nápszhiost ste me smotile; nepokorn sim bil tvojim sapovdim; — tvojimu svétimu iménu sim nezháft storil; drago krí tvojiga ljubiga Šina, ki sim s' njo odréfhen bil, sim ofkrunil in sanizhevál; Duhá gnade, ki si mi ga dodelil sim shalil. — Zhe gledafh moje gréhe, o Gospod! me drujiga ne zha-

ka, kakor strafhna sodba in shgózh ogenj, ktéri bo vékomej tvoje foverash-nike perpékal. — Tode poln dobrote in usmiljenja si, o Bog! tvoja poter-peshljivoft in miloft je bres konza. Ti si moj Ozhe in moj Štvarnik; jest sim délo tvoje mogozhne roke. Šej vidifh, o Bog! moje shelje, in sdi-hovanje moje dushe ti ni skrito; ne oberni se od mene v' svojim ferdu; pogléj na-me ponishniga, potertiga révesha, ki se v' shalosti topim; pri-di mi f' svojo miloftjo na pomozh, o Bog! de ne bom na framoti, kér k' tebi perbeshim. Špomni se, kar si sam govoril, de ne shelifh gréfhnikove smerti, temuzh, de se gréfhnik spreoberne, svojo nápszino pot sapuftí in pa shiví. Vernem se spét k' tebi, o Bog! is zéliga ferza; sa vse grehe, karkoli sim jih storil, hozhem pokoro delati; spofhtovati hozhem tvo-jo svetóft in dershati tvoje sapovdi. Oblí me f' svojo gnado in ispéri vfo gnjufobo od mene. Daj mi zhifto ferze

in noviga duhá; odvsemi mi kamnitno serzé, in daj mi meféniga; daj mi po poti tvojih sapoved hodíti in famó sa-te shiveti. Daj to, o Bog! daj k' zhafti svojiga presvétiga iména. Tega te prosim fkos drago kri Jésusa Kristufa, tvojiga Šina, Gospóda nashiga, ki jo je v' odpuštenje nashih gréhov na léfu krisha prelil. Amen.

GRÉVENGA

savolj gréhov ali gujufenje nad njimi.

Nar bolj fkerbi sa pravo grevengo nad svojimi gréhi. Bres grévengé ni odpuhanja gréhov; f' popolnoma grévengo pa sadobi zhlovek odpuhanje, préden fhe sakrament f. pokore prejme; zhe ima refnizhne shelje, perloshnosti pa ne, ta f. sakrament prejéti. — Prôfi tedaj Bogá sa gnado, de svoje gréhe vse, male in velike, is ferza obshalujesh, — de se bolj kfafh, de si Bogá rasshalil, kakor ko bi bil vse na svetu sgubil. Kakó velik, kakó svét in pravizhen je Bog! In téga nar

vikfhiga, nar popolnifhi, téga nefkounzhne ljubésni vrédniga Bogá, fvojiga nar vézhiga dobrotnika si ti, ki si le prah pred njegovim oblizhjem, tólikrat, tako hudo, po tóliko storjenih lépih fklepih, savolj kake stvarí, kakiga dobizhka, kratkiga vefelja s' gréham rasshalil! —

Moj Bog! ljubim te is zéliga ferza; in sató fovrashim in zhertim vse svoje gréhe, kér sim tebe, svojiga preljubesnživiga Bogá, tebe vfo sve-toft in nefkounzhno dobroto s' njimi rasshalil. Sdaj zhutim in fposnám, kakó britko in hudo je tebe sapustiti. Tebe studenz vézhniga shivljenja sim sapustil; in sa nápzžno vefelje, sa kalne mlake mi je bilo bolj mar, kakor sa-te. Šam febe fe framujem, de sim te shalil; kfam fe, in ferzé mi od shalofti tlí. O de bi pazh jest svoje gréhe takó fovrashiti mogel, kakor jih tí fovrashifh. O de bi mi bilo pazh mozh, kar je storjeniga, nestorjeno stori! — Po tvojim usmiljenji, o Bog! sdihujem, in odpufhanja po Jésufu

Kristufu te proſim. Naj njegova dra-
ga takó obilno sa-me prelita kri to
nadoméſti, kar moji pokóri manjka.
— Bog! tí vidifh moje ferzé, pri-
zha in sazhétik ſi mojiga sdihovanja
in mojih fóls; vsemi obljudo, ki jo
ſtorím — nikdar vezh tebe raſſhaliti!
— in osrí ſe na-njo s' miloſtljivimi
ozhmí! —

ŠKLEP

fvoje ſhivljenje pobóljſhati.

Ko ſi ſe ſvojih gréhov iſ ljubefni do Boga ſgré-
val, terdno ſkleni, poſihmal raji vſe preter-
péti in ſgubiti, kakor ſhe kdeſ v' gréh ſe
poverniti. Béſhi pred vſako perloſhnoſtjo v'
gréh; premaguj fvoje hudo nagnjenje; daj,
kar tvojiga ni; naſaj; popravlaj s' lépim
ſglédam dano pohujſhanje, in poravnaj vſo
bliſhnjimu ſtorjeno ſhkodo, odpuſti vſim ſvo-
jim ſovráſhnikam; prôſi Boga ſa gnado, de
ſe pobóljſhaſh in dolſhnoſti fvojiga ſtanú ſve-
ſtó ſpolnujeſh.

Vnovizh se odpovém hudizhu, njegovimu napuhu in djanju, kakor sim se per f. kerstu po botrih odpovedal. Vsim gréham se odpovém. Milost shelim sadobiti v' sakramentu svete pokore, ki si ga tí, o moj Bog! v' odpušhanje gréhov postavil. Šklenil sim, f' tvojo gnado novo shivljenje sazhéti in vse svoje shive dní tvoje sapovedi na tanko spolnovati. Perpravljén sim pokoro délati in vse sa svoje grehe prestati. Raslí vso svojo jéso na-me, de mi le odpuštih. Vrédi fad refnizhne pokore hozhem obroditi. Darujem ti vse, kar je tvoj Šin, Jésuf Kristuf, savolj naših gréhov preterpel; rado-voljno hozhem na-se vséti vse terpljénje, krishe in nadloge, ki mi jih pošiljash, de bom takó Jesufoviga terpljénja deleshen in vréden njegoviga saflushenja. Amen.

MOLITEV**pred spóvedjo.**

Vsdignil se bom, k' svojemu Ozhé-
tu pojdem in mu porezhem: Ozhe!
greshil sim soper nebéfa in soper te-
be, vezh nisim vréden, tvoj sin imeno-
ván biti; nehvaléshen sim bil, in nisim
sposnàl tvoje ljubésni do mene. Glej,
ves sgrévan pridem nasaj in te pro-
sim: Ozhe! ljubi Ozhe! odpústi mi
vse moje gréhe, ki jih sposnám; od-
pústi mi tudi tiste, ki jih ne sposnám;
odpústi mi jih po tvojim nefkonzh-
nim usmiljenji in po saflushenji tvoji-
ga Šina Jésufa Kristufa. — Š' terd-
nim saupanjem, milost sadobiti, se
bom vergel sdaj pred tvojiga namést-
nika, odkritoferzhno mu hozhem spo-
snati, kakó in kólikokrat sim se so-
per tebe pregréhil. Daj mi tedaj,
o Bog! de tukej per sodnim stolu f'
tvojo kervjó opran svoje ferzé od vsih
madeshev hude vestí ozhistim; de gré-

lu popolnoma odmerjem, in shivim
tebi famimu in svoji pravizi. Amen.

MOLITEV

**preden pred mašnika k'
spovedi poklékneš.**

O Gospod! bódi mi v' ustitih in v'
serzu, de se tako odkritoferzhno, zhi-
sto in ponishno svojih gréhov spovém
tvojimu naméštniku, mašniku, kakor
bi ti sam tukej sedel in spovedovál;
in de odvéso, zhe je bom vréden,
od njega takó sprejmem, kakor bi jo
mi tí sam dal. — Tudi mašniku, ki
pred-nj grém, gospodári usta in ser-
zé, de napolnjen s' tvojim Duham, s'
Duham luzhi, modrosti in ljubésni,
sposná pravi stan moje dushe, de me
prav poduzhí, kaj naj storim; de prav
ravná s' menój po oblasti, ki si mu
jo dal, gréhe odpufhati ali pa per-
dershati; de mi rane dushe sazéli; de

me sa vse skufhnjave s' mozhnim orôshjem prevídi; de me k' pravimu spreobernenju perpélje, in de me po tvoji oblasti s' odvêso deléshniga stori odrefhenja, ktériga si tí, o Jesuf f' svojo kervavo smertjo na krishi sa naf opravil, — is ktériga vse odpušhenje isvira. Uflíhi me, o Gospod!

Švéta Marija, perbeshalífhe gréshnikov! prôsi sa-me, de to spoved takó opravim, kakor bi bila sadnja mojiga shivljenja. — Švéti angel varh! prôsi Bogá sa-me, de tako pokóro storim, de je bošh tí — s' vsimi svetimi angeli in vsimi nebéfshkimi prebivavzi vred vesél.

NAUK

sa spoved.

Kader na-te versta pride, poklékni ponishno k' spovednizi, ter rézi:

Prosim, duhovni ozhe! svéti shégen, de se svojih gréhov prav in zhišto spovém.

Po tem štóri f. krish in môli ozhitno spoved takóle :

Jeſt ubogi gréſhnik ſe ſpovém Bogú vſigamogozhnimu, Marii materi boſhji, vſim ljubim ſvetnikam, in njimi, zhaſtitljivimu maſhniku, boſhji-mu naméſtniku, de ſim po ſvoji ſadnji ſpovedi, ki ſim jo opravil . . . povej kdaj . . . velíkokrat in obilno gréſhil, v' míſlih in v' ſheljah, s' beſédami in djanjem, ſoſébnó ſe pa obtoſhim . . .

Sdaj povéj ali ſi per ſvoji ſadnji ſpovedi odveſo ſadobil, in ali ſi nalóſheno pokoro opravil ali ne. Potlej raſodeni ſpovedniku vſe ſvoje gréhe po njih ſhtevilu in okóljſhinah, ktere gréh povikſhajo ali pomanjſhajo ali v' drugázhniga ſpremené. Odkri mu tudi ſvoje zvice, zhe poſtavim dvomiſh, ali to in to ni gréh; kér je dvom ali zvice malokrat bres urſhoha. Nizh gréha ne lepſhaj, ne iſgo-varjaj in ne ſakrivaj; zhe ne véſh prav, ali ſi ga ſtoril ali ne, ſe tudi takó ſpovéj, de ne véſh prav. Zlovéka, ſ' ktérim ſi greſhil, ne imenuj in nizh ne pravi, kar bi zhaſti koga ſhkodovati utegnilo. — Ne tóſhi drusih, temuzh ſebe, in opuſti vſe nepotrebne

perstavke. — Ne framuj in ne boj se, vsih grehov se spovedati. Šej te jih je Bog délati vidil, in boljshi je natihama svojih grehov spovedniku se obtoshiti, kakor nepokojno vést iméti, v' gréhu shivéti, morebiti nefrézhno umreti in sódni dan pred zélim svétam framoto terpéti. — Spovednik, ker se sam svoje slabosti savé, bo tudi f' teboj usmiljenje imel, in pa pod smertnim gréham, pod zhafnimi in vezhnimi shtrafengami je, karkoli mu povésh, molzhati dolshán. — Zhe le en sam smerten gréh radovoljno samolzhis, tvoja spoved nizh ne veljá; in mogel bi se kdej vúnder téga gréha spovedati, poverh pa she vse druge po samolzhanim gréhu opravljene spovedi ponoviti, de bi odpufhenje sadobil. — Govôri per spovedi raslozhno, in, kar je mozh, f' poshtenimi in zhédnimi besédami in takó, de te sam spovednik flisli, drugi okoli pa ne.

Spoved fkléni takó:

Ti in vsi moji drugi gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa krív bil, de so jih druji storili, so mi is ferza shal, kér sim Bogá, njega samo svéto in preljubesnjivo dobroto s' njimi rasshalil. Tudi terdno fklénem nizh vezh ne

grefhiti, in vsih perloshnost v' gréh se varovati. Prosim jih, duhovni ozhe potrebniga nauka, svelizhavne pokore in svete odvése, zhe sim je vréden. —

Odgovarjaj na ravnost in po refnizi, kar te spovednik vprasha; poslušhaj nauke, ki ti jih daje, kakor bi ti jih sam Jésuf dajal, in podversi se ponishno njegovi sodbi. — Zhe ti odvésó is posébniga urshoha in gotovo k' tvojimu pridu odloshi: ga nikar po nji ne nadlégovaj, se nikar savolj téga nad njim ne ferdi; temuzh terdno fkléni vse si persadjati, f' pobóljfhanim shivljenjem in s' réfnizhno pokoro drugikrat se vrédniga storiti svéte odvése. — Kader ti pa mafhnik svéto odvésó daje, jo prejmi s' vfo ponishnostjo in svétim veseljem, in môli takó:

O moj Jésuf! rékel si svojim namestnikam: Karkoli bote na semlji odvesali, bo tudi v' nebéfih odvésano; ponishno te tedaj prosim, po tvojih svétih kervavih ranah, po saflushenji zhaftite vselej devize Marije in vsih svetnikov, daj mi gnado, de bom sdaj ravno takó v' nebesih od vsih

fvojih gréhov odvéšan, kakor me tukej
tvoj namestnik odvéshe.

Sdaj pojdi pozhasi, s' v' tla obernjenimi ozhmí
od spovednize, poklékni in sahvali Bogá sa
njegovo usmiljenje, in opravi pokoro, ki ti
jo je mafhnik v' sadoftílo sa spovédane gré-
he naloshil, de popravísh nekoliko nezhaft,
ki si jo Bogú s' gréham storil, de f' pokoro
gréh sam nad feboj tepefsh in se ga v' pri-
hodnje bolj fkerbno varjesh, f' ponishnim fer-
zam, sveftó, kakor ti je naloshena in bres
odlafhanja, bersh ko je mogozhe. — De po
Jésusovi sapovedi vréden sad pokore obro-
difsh, si poverh té fhe sam kako pokoro na-
lôshi; môli kaj vezh, odrezi si, kar te nar
bolj veseli; opravljaj pridnifhi dela milofhi;
nôfi vsak krish v' duhu pokore. Kakó ojstre
fo bile pokoritve perve zhase kerfhanftva! —
Premifli pa tudi spovednikove nauke in spol-
nuj jih; povrazhuj, popravljaj, kar ti je na-
rozhil. — Persadévaj si tudi, odpustikov zér-
kve se deléshniga storiti. — O kakó se ve-
felé angelzi nad gréfhnikam, ki se po refnizh-
ni pokori k' Bogu, fvojimu Ozhétu vérne!

MOLITEV

po sadobljeni odvési.

Ako nisi svéte odvése prejel, móli namešt té molitve psalme od pokore.

Hvali Gospóda, moja dušha! in povíshuj svojiga Svelizharja, ki ti je vse tvoje gréhe odpuštil, vse tvoje rane sazeli in ti tóliko usmiljenje fka-sal. — **O** moj **Bog!** dobrotljiv si in tvoja milost je bres kónza; nisi mi povernil, takó, kakor so moji gréhi saflushili; nisi me fhtrafal po velikosti moje hudobíje. Kakor se usmili dóber ozhe svojiga otróka, takó si se me ti usmilil. Švoje gréhe sim pred teboj sposnal, in odpuštil si mi jih. Vézhna hvala ti bódi sa to! — Nikar mi tudi posihmal svoje milosti ne odrezi, in naj ti ta moja ponishna sa-hvala dopade, ki ti jo dajem po **Je-sufu Kristufu**, tvojim **Šinu**, **Gospodu** nashim, de si mi dal mozh, moje dušhne fovrashnike premagati, in she-

ljé v' meni vnémash, tvoje usmiljenje vékomej f' hvaléshnim ferzam prepévati.

O moj Jésuf! ki si me takó ljubil in vsih gréhov f' svojo kervjó opral, po tebi so mi odperte vrata k' Bogu, tvojimu Ozhétu; po tebi sim odpušhenje svojih gréhov sadobil. Vershem se sdaj pred tvoje nogé, in sahvalim se ti s' evangélskim gobovim, kér si me od gerde góbe mojih gréhov ozhistil. — Mólim te f' spreobertjenim Tomasham, tebe, svojiga Gospóda in Bogá. — Perféshem ti f' spokornim in savolj svojiga gréha vsim potertim Petram, de te ljubim. Predersem se zlo, tebe, ki mi v' dno ferza vidish, na prizho vséti svoje refnizhne pokore, hvaléshnosti in ljúbésni. —

Kolikor vézhi so gnáde, ki si mi jih, o Bog! fkasal, tóliko gershi se mi sdé moji gréhi, — toliko bolj me pekó. Desiravno so mi odpušheni, sim vúnder savolj njih v' védnim stra-

hu in nepokoji, — neprenehama fo mi pred ozhmi. — Odpufhenje, ki sim bil takó frezhen ga prejeti, povikfhuje ljubésen v' mojim ferzu, ki sim jo perfégel, — povsdiguje pa tudi shalost in kfanje, de sim tebe tóliko dobriga Bogá, tóliko prijasniga Gospóda, in vse ljubésni vredniga Ozhéta rasshalil! Torej te fhe enkrat prosim po Jésufu Kriftufu, tvojim ljubim Šinu: Posabi vsih mojih gréhov, in daj mi gnado, nikdar vezh nobeniga ftoriti! —

Terдно je fklénjeno per meni, in sdaj prez bom sazhél. Ti, dobrotljivi Bog! si me takó spreménil; daj mi tudi v' djanji spolniti lépe fklépe, ki si jih v' mé dal. Kdo me bo posihmal lozhil od tebe? Kdo ugafnil ljubésen, ki sim ti jo sdaj perfégel? Tvoj sim, o Bog! in nikoli vezh ne posabim tvoje svéte postave. Š' tvojo pomozhjo fe bom terдно dershal tvojih sapoved in jih fkerbno premifh-ljevál. Zhertil bom gréh, in kakor

pred modrasam béshal pred njim; tudi vsih nevarnost in gréfhnih perloshnost se hozhem ogibati. Zlo fénze gréha se bom varoval. — Tebi samimu bom shivel; in is hvaléshnosti in shive ljubesni do tebe, ki sim je sdaj poln, hozhem sovrashiti vse, in vse savrézhi, kar tebi ne dopade. Tebe samiga hozhem ifkati, tvojo svéto voljo v' vsih rezheh dopolniti, in le potém hrepeneti, kar tebi dopade. —

Podpéraj in ohrani me, o Bog! per tém fklepu. Vôdi me po poti svojih sapoved, in nikar ne dopusti nobeni krivizi v' meni gospodovati. Doflej sim se hotel sam vodíti, sató sim pravo pot sgréfhil; in dobro vém, de bom spét safhel, in se v' vézhni bresen pogrésnil, zhe me tí sapustifh. Nizh ne samorem bres tebe, tudi narmanjshi rezhi ne; vse svoje saupanje le v' té postavim, o Bog! — Nikar mi ne pústi v' stare gréhe se poverniti, de ne bo moj poslédnji stan hujshi, kakor je pervi bil. — Nikar

naj ne bo tvoja gnada saſtonj v' meni!
Dokonzhaj, o Bog! nad menoj, kar
 ſi perzhél. **Daj mi ſvéto ſhaloſt ſkos**
 vſe moje ſhivljenje, de do ſmerti ne-
 prenéhama pokoro délam, in takó vézh-
 no ſhivljenje doféſhem. — **Preſvéta**
 mati boſhja, moj ſvéti angel varh,
 moj ſvéti patron, vſi ſvéti ſpokórniki!
 ſproſite mi od **Boga** gnado ſtanovitnoſti
 v' dobrim. **Amen.**

SEDEM PſALMOV

od pokore.

I. Pſalm. (6.)

Kér David pred ſvojimi ſovraſhniki nikjer ni bil
 varin, je letá pſalm ſloſhil in môlil. Ta ſvéti
 moſh ſe je bal, de bi ſe **Bog** ne bil zheſ-
 nj rasferdil, ſató s' ſgrevanim ſerzam k' **Bogu** ſdi-
 huje in ſa uſmiljenje próſi. — Ta pſalm je
 fléhernimu v' nauk, kakó ima nadloge terpeti,
 ſam ſebe tolaſhiti in ſvoje gréhe obſhalovati.

Goſpod! nikar me ne ſhtrafaj v' ſvo-
 jim ſerdu, in ne tepi me v' ſvoji jéſi.

Usmili se me, o Gospod! sakaj flab sim; osdravi me, o Gospod! sakaj moje kostí se tréfejo od strahú.

In moja dusha je filno omámljena; ali kakó dolgo, o Gospod! (bofh odlafhal pomagati?)

Gospod! oberni se, (k' meni) in réfhi mojo dusho, pomagaj mi sa tvoje milofli voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na té; v' grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim od sdihovanja, vse nozhí se na svoji póstelji filno jokam, in svojo pósteljo f' folsami mozhim.

Od filne notranje shálofti fo moje ozhí otemnéle; med vsimi svojimi fovrashniki sim se postaral.

Beshite od mene vsi, ktéri hudo-bijo dopernáshate, sakaj Gospod je glaf mojiga jokanja uflifhal.

Gospod je mojo profhnjo uflifhal, Gospod je mojo molitev sprejél.

Vsi moji fovrashniki se imajo framovati in filno prestráshiti; verniti se imajo, in sdajzi se framovati.

Zhaft bódi Bogu Ozhétu, in Šinu in fvetimu Duhu; kakor je bila od sazhétka sdaj in vfelej, in na vse vézhne zhafe. Amen.

II. Pfalm. (31.)

David sposná v' velízih nadlogah svojo hudobíjo, jo obshaluje, shtrafengo sa pokoro vsame, in odpuhenje sadobí. — V tém pfalmu uzhi David f' svojim sglédam vse greshnike, kakó pokoro délati.

Blagor jim, ktérim so pregréhe odpuhene, in kterih grehi so sakriti.

Blagor zhlovéku, ktérimu ni Gospod gréha sarajtal, in v' ktériga ferzu ni nobene goljfiye.

Sato, kér sim molzhal, so moje kosti od vsakdajnega vekanja oflabéle.

Kér je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni, sim se v' svoji teshavi semtertje obrazhal, kér me je tern bodel.

(Tedaj) sim ti svojo pregrého sposnàl in svoje nepravize nisim sakrival.

Rekel sim: Hozhem soper famiga febe svojo krivizo pred Gospodam sposnati; in tí si mi hudobíjo mojiga gréha odpuštil.

Sato bo flehern poboshen o pravim zhafu k' tebi môlil; de povódenj velikih vodá blis njega ne pride.

Tí si moje perbeshalifhe v' britkosti, ktéra me je obdala; o tí moje veselje, réfhi me od njih, kteri so me obfuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) saštopnošt dati, in te poduzhiti na poti, po ktéri bosh hodil; védno hozhem na-te glédati.

Nikar ne bodite, kakór konj in meseg, ktéra pámeti nimata.

Ukrôti, (o Bog) s' ujsdo in bèrsdami zbeljusti njih, ktéri se k' tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko fhib; njega pa, ktéri v' Gospoda upa, bo usmiljenje obdalo.

Veselite se v' Gospodu pravizhni,
od veselja poskakujte in rasglafujte
svoje veselje vsi, ktéri ste dobriga ferzá.
Zhaft bódi Bogu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v' velikih nadlogah bil, je popí-
fal ostudnost svoje pregréhe v' podobi hude
in velike bolésni; on vsame vse nadloge sa
pokoro, nozh in dan zhes svoje gréhe sha-
luje in sa odpushtenje prósi. — Letá psalm
je posébnó koristna molitev sa vse refnizhne
spokórnike.

Gospod! ne fhtrafuj me v' svojim
ferdu, in ne tepi me v' svoji jési.

Kér tvoje pshize v' meni tizhé, in
tvoja roka je teshka nad menoj.

Savolj tvoje jése ni sdravja na
mojim méfu; moje kosti nimajo pokoja
savolj gréhov.

Sakaj moje hudobíje so mi glavo
prerasle; in me tlazhijo, kakor teshka
butara.

Moje rane so gnjiti in smerdéli
sazhéle savolj moje neumnofti.

Réven fim in vef pobít; zel dan
shaloſten okoli hodim.

Kér moje lédje je polno smotnjáv;
in na mojim méſu ni nizh sdraviga.

Šilno fim flab in ponishan; rjovem
od bolezhine ſvojiga ferzá.

Pred teboj, o Goſpod! ſo vſe mo-
je ſhelje; in moje jezhanje pred teboj
ni fkrito.

Moje ferzé je ſháloſtno, moja
mozh me je ſapuſtíla; zlo moje ozhi
ſo otemnéle.

Moji prijatli in bliſhnji ſe mi na-
ſproti perbliſhujejo in ſoper mene ſtoje;
in ktéri ſo ſzer okoli mene bili, od
délezh ſtoje.

In, ktéri me umoriti iſhejo, ſilo
délajo. In ktéri mi hudo ſhelé, ni-
zhémerno govoré, in zel dan goljſije
iſmiſhljujejo.

Jeſt, kakor gluſhiz ne ſliſhim;
ſim kakor mutez, ktéri ſvojih uſt ne
odprè.

Postal sim kakor zhlovek, ktéri ne flifhi; in ktéri nima odgovora v' svojih ustih.

Ali v' tebe, o Gospod! sim saúpal; tí Gospod moj Bog! me bofh uflifhal.

Sakaj rékel sim: Ne perpušti, de bi se kdej sovrashniki nad menoj vese-
lili; ko so se moje nogé spodtikovale,
so možno soper mene govorili.

Šej sim k' tepenju perpravljén; in moja bolezhína mi je védno pred ozhmí.

Kér svojo hudobíjo ozhitno spos-
nám: in sim savolj svojiga gréha v'
fkerbi.

Moji sovrashniki pa (dobro) shi-
vé; in so možnéjshi, kakor jest; in
ktéri me po krivim sovráshijo, se (vsak
dan) mnóshijo.

Ktéri dobro f' hudim povrazhu-
jejo, me opravljajo, kér se dobriga
dershim.

Ne sapúšti me, o Gospod, moj
Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog,
moj Svelizhar.

Zhaft bódi Bogu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Nátana savolj présheshtva in ubijanja posvarjèn, sposná svojo hudobíjo, shaluje is zeliga ferzá, ishe usmiljenje per Bogu dosézhi, prófi sa novo ferzé in sa noviga duhá, in mu obljudi sgrévano ferze v' dar pernefti. Tudi prófi, de bi mu pregréha shégna ne odvernila, ktériga je Bog Šionu in Jerusalemu obljudil. — Lépa molitev sa vse gréfhnike, ktéri pokoro délajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In isbrifhi po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobíjo.

Opéri me zhedalje bolj od moje krivize; in ozhifti me od moje pregréhe.

Kér sposnám svojo pregrého, in moj gréh mi je védno pred ozhmí.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj hudo storil: (usmili se) de bošh v' svojih besedah refnizhen sposnan, in premagash, kader si sojen.

Sakaj glej! v' hudobii sim spozhét; in v' gréhih me je moja mati spozhéla.

Glej refnizo ljubish; nesnane skrivnosti svoje modrosti si mi rasodél.

Pokrôpi me s' isopam, in bom ozhifhen; opêri me, in bom bolj bél, kakor snég.

Daj mi vesélo in prijétno besédo slifhati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obras od mojih gréhov; in sbrifhi vse moje krivize.

Štvari v' méni, o Bog, zhifto serzé; in ponôvi v' mojim oferzhji praviga duhá.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; in ne odvsemi mi svojiga svetiga duhá.

Daj mi spét veselje svojiga svelizhanja; in poterdi me s' imenitnim duham.

Uzhił bom hudobne tvoje poti;
in grešniki se bodo k' tebi spreober-
nili.

Réšhi me od dolgá kervi, o Bog!
Bog moj Svelizhar! in moj jesik bo
tvojo pravizo s' veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje shnable! in
moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi tí dar hotel, bi tí
ga bil rad dal; ali nad shgavnimi dar-
mi nimash dopadajenja.

Bogú dopadljiv dar je shalofti poln
duh; potertiga in ponishniga ferza, o
Bog! ne bofh sanizhevál.

Štóri dobro, o Gospod! po svoji
dobrotljivi volji (gori) Šionu; de bodo
Jerusalemfki sidovi spét fosidani.

Tedàj ti bodo ofri pravize, da-
rovi in shgavni ofri dopadli; tedaj ti
bodo na altar teléta pokladali.

Zhaft bódi Bogú Ozhétu i. t. d.

V. Psalm. (101.)

V' tém psalmu obshaluje David svoje velike pregréhe, in prosi sa odpushtenje. Naj ga vsak gréshnik po Davidovim duhu moli.

Gospod uflifhi mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj; nagni mi svoje uhó, kaderkoli bom v' nadlogi.

Uflifhi me hitro, kaderkoli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnévi so sginili, kakor dim; in moje kosti so se kakor glavnja posufhile.

Moje serzé je pobito in fuho, kakor fenó, ker sim svoj krùh jésti posabil.

Od velíziga sdihovanja me ni drusiga, kakor kost in kosha.

Enak sim pelikanu v' puhavi; kakor sova v' starim osídji.

Zhujem, de sim kakor samoten vrabez na stréhi.

Zél dán me saframujejo moji sov-
rashniki; in tí, ktéri fo me fzer hva-
lili, fo se soper mene sarotili.

Pepél namrezh kakor krùh jém,
in svojo pijazho f' folsami mešham.

Pred tvojo jéso in (tvojim) fer-
dam; sakaj povsdignil si me in na tla
vergel.

Moji dnévi fo se nagnili, kakor
féntza in kakor trava sim ufahnil.

Tí pa, o Gospod! ostanesh véko-
mej; in tvoj spomin od róda do róda.

Tí bofh vřtal, in se Šiona ufmi-
lil, sakaj zhař je, de se ga ufmilish,
zhař (tvojiga ufmiljenja) je priřhel.

Tvoji hlapzi imajo zlo njegove
kamne sa ljubo; in zlo s' njegovim
praham imajo ufmiljenje.

Nevérniki se bodo tvojiga imena,
in vři kralji semlje tvoje zhařti bali.

Kader bo Gospod Šion řpet řosi-
dal; in se v' svojim velizhařtvu per-
kasal.

On se osira na molitev réveshev;
in njih prořhnje ne sanizhuje.

Letó bódi sa poslednji rod pifano; sakaj ljudstvo, ko bo stvarjeno, bo hvalilo Gospoda.

Kér on is višhave svojiga svétiga fédesha dóli ozhi oberne; (kér) Gospod is nebéf na semljo gléda.

De je flifhal jezhanje jetnikov, in rešhil k' smerti obfojene.

De bi imé Gospodovo na (gori) Šiona; in njegovo hvalo v' Jerusalemu osnаноvali.

Kader se bodo ljudstva in kralji sbrali, flushiti Gospodu.

Kader je she per mózhi bil, mu je rékel: **Povéj** mi majhno fhtevilo mojih dní.

Ne vsemi me v' fredí mojih dní; tvoje léta so od róda do róda.

Ti, o Gospod! si nékdaj semljo uterdil; in nebó je délo tvojih rók.

Minílo bo, tí pa ostanesh; kakor oblazhilo se bo postaralo.

Tí ga bošh kakor ogrinjalo premenil, in bo premenjeno.

Ti pa ostanesh ravno tisti, in tvojih lét ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo stanovanje iméli, in njih sarod bo pred tabo uterjen vékomej.

Zhašt bódi Bogu Ozhetu i. t. d.

VI. Pfalm. (129.)

Letá pfalm uzhi, de fo vsi ljudjé gresniki, de si fami ne morejo pomagati; de naj, ako hohzejo pravizhni postati, v' boshjo milost saupajo, v' svelizharja verujejo, sa odpushtenje prósijo in pokoro délajo.

Is globozhine vpijem k' tebi, o Gospod! Gospod, uflisli moj glaf.

Naj se nagnejo tvoje ushéfa, na glaf moje profhnje.

Gospod! ako bosh savolj pregréh rajtengo tirjal; o Gospod; kdo bo obstal?

Moja dusha zhaka (spolnjenja) njegove beséde; moja dusha v' Gospóda saupa.

Od jutranjiga zhuvanja noter do nozhí naj Israel v' Gospóda upa.

Sakaj per Gospódu je usmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israel od vsih njegovih hudobij refhil.

Zhaft bódi Bogu Ozhétu i. t. d.

VII. Psalm. (142.)

Kér David pred svojim finam Abfolonam beshé tudi v' pushavi ni varin bil, je môlil ta psalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregréhah, temuzh de bi ga is té velike nadloge hitro refhil. Ta psalm naf uzhi, kakó ima sgrévan gréshnik po Davidovim sglédu Bogá sa odpušhenje gréhov in sa odvernjenje saflushene shtrafinge profiti.

Gospod! uflifhi mojo molitev; poslushaj mojo prošnjo savolj svoje svetóbe; uflifhi me po svoji pravizi.

Ne ravnaj sodbe í' svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben shiv zhlovek pravizhen obstál.

Sakaj sovrashnik mi preganja dušho; moje shivljenje je do tla poterl.

V' temôto me je pofadil, kakor nekdanje merlizhe.

Špomnujem se starih zhafov, spremišljujem vse tvoje déla; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v' meni medlí, in moje serzé je v' meni prestrásheno.

Proti tebi stegujem svoje roké; moja dušha je kakor suha semlja pred teboj.

Uflifhi me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj, fzer bom tistim enak, kateri v' grob gredó.

Daj mi sjutrej svoje usmiljenje saflifhati; kér v' té saupam.

Štóri mi snano pot, po ktéri naj hodim; k' tebi povsdigujem svojo dušho.

Gospod! réfhi me od mojih sovrashnikov; k' tebi perbeshím.

Uzhi me tvojo voljo storiti; sakaj tí si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vódi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per shivljenji sa svojiga iména voljo; ispelji po svoji pravizi mojo dušho is nadlóg.

Pokonzhàj po svojim usmiljenji moje sovráshnike.

In pogúbi jih vse, ktéri moji dušhi nadlégo delajo; kér sim tvoj hlapez.

Zhašt bódi Bogu Ozhétu i. t. d.

MOLITEV

sa svete odpústike.

Zérkev ima od Jésusa Kristufa oblast, odpústike delíti. Odpústiki so nam prav korisni; sakaj po njih sadobimò odpufhenje zhasnih shtra-feng, ktere bi, po odpufhénim dolgu gréha, ali v' sidanjim shivljenji ali pa po smerti v' vizah terpéti mógli. Tode le resnizhni spokórniki sadobé odpústike, ako vse dopólnijo, kar zérkev, jih sadobiti, velí. — Obúdi tedaj préd to molitvijo vselej grevengo.

O Bog! pogléj s' ozhmí svoje nekonzhne milosti na svojo zérkev, ktéra

se tukej na semlji vojfkuje; rasfhiri jo po vřim řvétu; varuj, vishaj in ohrani jo v' edinosti; odverni vřako pohujfhanje in vse gréhe od njé; daj ji mozh soper sařramovanje nevernikov, in soper sovrášnike tvojiga iména; ne sapúřti ovaz řvoje zhéde, sa ktére je tvoj ljubi řin Jéřuf Kristuf řvéto kri pretil. řtori, nebéřhki Ozhe! de bodo vři ljudjé tebe in Jéřufa Kristufa, ktériga si pošlál, ř' řvétim Duham vred prav řposnali. Amen.

řVÉTO OBHAJÍLO.

řVéto obhajílo je řesuf per sadnji vezherji pošlavl v' řpomín řvojiga terpljénja in řvoje řmerti, in v' řhivesh řuřham véřnih sa vezhno řhivljenje. Kdor ta ř. sařrament véřno prejme, se 1. s' řesufam Kristufam na tanko řkléne, in se takó preljubesnjivo, řesnizhno in řřsveto s' řogam ředíni; je 2. s' vřimi boshjimi gnadami in dobrotami napolnjen; 3. se mu majhni gréhi isbrifhejo; 4. ř. obhajílo hudo nagnjenje in pošheljenje v' njem pošmanjšha in sadušhí; 5. ga varuje v' řrihodnje

skufhnjave, in tudi druge nefrèzhe; in 6. mu odprè vézhno shivljenje in da saštavo zhaštiga od smerti vštajenja.

Prejémaj ta nar svetejſhi ſakrament o velikanozhnim zhaſu; in vezhkrat ſkos léto; kér takó ſheli zérkev, kér ga k' nar manjſhimu vſaj enkrat v' létu prejéti ſapoveduje; kér ſo ga perve zhaſe kerſhanſtva vézni po nektérih krajih vſak dan prejemali, in kér ga tudi ti vezhkrat potrebujeſh. Jéſuf je krùh ſhivljenja; kdor ta krùh jé, bo vézhno ſhivel; kdor pa ne jé njegoviga meſá in ne pije njegove kerví, ne bo imel ſhivljenja v' febi. — Ravnaj tudi v' ti rézhi po uku ſvojiga ſpovednika.

Prejémaj ſ. obhajílo ſ' vſo mogoſho perpravo. Zhlovek naj ſam ſebe preſódi, piſhe ſ. Pavl; in takó naj jé od téga kruha in pije od téga kélha. Kdor namrezh nevredno jé in pije, ſi ſodbo jé in pije, kér Goſpodoviga teléſa (od drusih jedí) ne raſlozhi. — Š. obhajilo ti je tedaj lahko ſdravilo in ſvelizhanje, ali pa ſtrup in pogubljenje, — po tvoji perpravi. De ti nefrèzhi odideſh, in ſ. obhajilo vrédno prejmeſh, ozhiſti ſvojo véſt; preſódi ſe na tanko, ali ni nizh v' tvojim ſerzu, kar bi nar ſvetéjſhimu Jéſufu va-nj branilo; in ako ſe ſmertniga gréha kriviga najdeſh, ſe ga ſgrevaj, odkritoſerzhno ſpovéj, in ſhe le po ſadobljeni odveſi ſe podàj k' angelſki miſi.

Sa f. obhajilo se she popréj ta vezhér perpravljaj, s' molitvijo, premishljevanjem, svétim branjem in sdèrshi se tudi perpušheniga pòsvètniga veselja. Poséбно svét pa ti bódi dan f. obhajíla. Vstani takrat bolj sgodej in pred vsim gorézhe shelje obúdi, s' Jesufam na tanko in preljubesnjivo se fkleniti. Med potjo v' zérkev môli ali premishljaj, in svete sdiheleje k' Bogu poshiljaj. Predrag je ta zhal, de bi ga smel bres velike file na kaj drusiga obrazhati.

Prejmi f. obhajilo f' svéto zhashtjo; obúdi véro, upanje in ljubésin; môli ta presvéti sakrament altarja; sej je **Jesuf Kristuf**, pravi Bog in zhlovek tukej prizhijozh; spomni se ponishno njegove smerti in njegovih dobrot, kér je svéto réshnje teló v' spomin svoje smerti in svoje ljubésni postavil in vshivati sapovédal: iméj do **Jésusa** serzhno veselje in ognjéne shelje; vadi se v' ponishnosti in drusih keršhanskikh zhednostih, poséбно v' ljubésni do blishnjiga; ne bódi v' nobenim sovrashtvu. Verh téga bódi, ako nisi bolán, vsaj od polnozhi tésh, in v' zhédni in spodobni obléki perstopi s' nar vezhi andohtjo k' boshji misi. **Kader** se pred f. obhajilam ozhitna spoved móli, obúdi she enkrat grévengo nad svojimi gréhi. — **Kader** mafhnik f. hostjo kashe, jo ponishno môli, na persi terkaj in rezi: **Gospod!** nisim vréden (vrédna) de grésh pod mojo stré-

ho, ampak rezi le s' besédo in moja dušha bo osdrávljena. — Kader f. hóstjo prejémafš, ušta špodobno odprì, jesik na špodnji shnabel polôshi, pred-se bukvize ali pa bel pert podštavi, in ponishno jo savshí. Nikar pa je ne svezhi ali predolgo v' uštih ne imej; zhe se je ušt prijéla, jo s' jesikam, ne pa f' perštam odlozhi. Ko si jo savshil, rezi: Teló Gospoda našhiga Jésufa Kristufa ohrani mojo dušho sa vézhno shivljenje. Amen.

Po f. obhajilu sahvali Jésufa Kristufa sa tólikofhne dobrote, de se je ponishal k' tebi priti; ponishno ga v' sebi môli; popólnama se mu darúj; prôsi ga, de f' svojo švéto gna-do vedno v' tebi oštane; véro, upanje in lju-bésen obúdi, in ponôvi vse štorjene švéte šklepe in obljuje; potóshi mu vse dušhne in te-šéfne potrebe in sa pomozh ga prôsi. — Va-ruj se ta dan všiga poštopanja, dobre, švéte déla déljaj, švéte bukve bêri in iméj sbrane svoje mišli; pojdi, zhe je mogožhe, tudi po-poldne v' zérkev; bódi zel dan v' vezhi po-boshnosti, in ogibaj se kolikor je mogožhe, všiga hruma in pošvétniga veselja, de bošh f' f. Pavlam rezhi samogel: „Shivim, tode ne ješt, ampak Kristuf shiví v' meni.“ —

MOLITEV

pred f. obhajilam.

⓪ Jésuf, moj Gospod in moj Bog! k' tvoji svéti misi se sdaj blisham, in v' f. obhajilu te prejéti shelim. O kakó imenitno je opravilo, ki ga imam sdaj pred seboj! Ne zhlovéku, — temuzh Bogu perpravljam stanovanje, — in to stanovanje sim jest sam. — Dodéli mi tedaj svetóft, f' ktero mora tvoja hifha osálfhana biti. Ozhífti mojo dusho, rasdrôbi vesí, f' ktérimi bi bil fhe na kak gréh navésan. Poshgì v' meni ljubesen svetá, in vse, kar tebe sháli, mene pa nevrédniga déla, te prejéti. — O Jésuf! ki si shelje, prejéti te, v' mojim serzu obudil, daj mi tudi gnado te vrédno prejéti.

Gospod Jésuf! vérujem, — tode podpéraj mojo flabo véro. Vérujem, de si v' tém presvétim sakramentu refnizhno prizhijozh; ravno tifti pravi Bog in zhlovek, ktériga je Marija

svéta deviza, s' mózhjo svétiga Duhá spozhéla in rodila; ki je sa naf na krishi umerl, in sdaj kakor prihodnji sodnik shivih in mertvih na Ozhétovi defnizi sedí. Vérujem, de te bom prejél s' dufho in téléfam, f' kervjó in méfam po boshji in zhlovéshki nato-ri v' podobi béliga kruha. Poln té vére mólim sdaj, kar bom prejél; in vém, de svojiga Štvárnika, svojiga Odrefhenika, svojo nar vikshí dobro-to, svojiga Gospóda in Bogá mólim. — O Jésuf! vša zhašt in molitev ti gré; kér tí sam si velik, sam svét, sam Gospod vsih štvari. O de bi te pazh jest takó samogel moliti, kakor te je Marija, tvoja presvéta mati, kakor te je Joshef tvoj svéti redník, kakor so te pastirji in modri is Jutroviga molili, in kakor te vsi angeli in isvoljeni v' nebésih zhašté in molijo! S' njih molitvijo sklenem svojo flabo molitev.

Vérujem, o Jესuf! de dajesh v' ti svéti skrivnosti njim, ki te vrédno

vshijejo, vézhno shivljenje. Ravno to tudi gorezhe sheljé v' meni obuduje, te vshíti. Vérujem, de si tifti famí sodbo jedó in pijó, ki te nevrédno jedó in pijó; sato f' straham in trepétam k' tvoji sveti misi perstopim. Tode povikshaj mojo véro, Gospod, de tvoje teló od drujih jedí raslozhim, de ga f' zhiftim in takó poboshnim ferzam prejmem, de bo sa-me jed shivljenja, bramba soper gréh in sastava prihodnjiga, vézhniga velizhastva.

Gospod! nisim vréden, de grésh pod mojo strého. Na obrasu pred teboj leshé sposnám svojo nevrédnost, te savshiti. Kakó bi bil jest ubogi zhlovek, jest prah in pepél semlje, jest gréshnik — vréden, prejéti kralja nebéf in semlje, — tebe svojiga stvarnika in Bogá? Té tólike frézhe nisim nikoli vréden, kér sim takó velikrat in hudó greshil. Verujem szer, de si mi vse gréhe odpustil, ker se mozhno kfam, de sim ktériga storil in kér sim se jih tvojimu naméshniku

obtoshil, vùnder pa sim savolj njih v' velikim strahu, in na vse ufta spo- snám, de nisim vreden f' tvojimi lju- bimi otrózi per tvoji misi fedéti, — de she zlo vréden nisim, le kdo tvojih najémnikov biti. Tode bódi mi ubo- gimu gréshniku milostljiv, o Gospod! operi me od vsih tudi nar manjših mádeshev, in stóri me vrédniga, te takej prejéti, in tam vékomej glédati in vshivati.

Moj Gospod in moj Bog! ves hre- pením, f' teboj se skleniti per svetim obhajilu, — gorézhe shelím jest v' tebi biti, in tebe v' febi iméti. Kakor si tí ferzhno shelel jésti velikanozhno jag- nje f' svojimi uzhénzi, takó sheli po tebi moje ferzé. Pridi tedaj o Jésuf, moj pozhitek in moje svelizhanje. Bres tebe fahnem, kakor semlja bres deshja; per tebi pa najdem studenz shivlje- nja. — Ali bosh pa hotel tudi ti k' meni priti, obiskat mojo révno dufho? O neisrezhene ljubésni tvoje! She sam se k' meni vabish! Tvoji lju-

bésni ni bilo dovolj, de si sa-me zhlo-
 vek postal, tóliko délal, tóliko terpel
 in fhe — umerl sa-me, sdaj me ho-
 zhefh fhe f' svojim lastnim presvétim
 teléfam napasti, f' svojo lastno kervjo
 napojiti? Ali bi bil mogel svojo lju-
 bésen do mene lépsfhi rasodéti? Ali
 si me mogel bolj savésati, de naj
 tudi jest tebe ljubim? — Ja, moj
Svelizhar, moj **Jésuf!** moje vse! ho-
 zhem te ljubiti is vsiga svojiga ferzá,
 is vse svoje dushe in is vse svoje mo-
 zhi. — Sdí se mi, kakor bi tí danf
 is altarja tudi mene vprafhal, kakor
 nékdej **Petra**: Ali me ljubifh, ali me
 bolj ljubifh, kakor drugi, ki jih manj-
 krat per sebi imam? **O Gospod**, tí
 vesh vse; dno mojiga ferzá ti ni fkri-
 to; tí vesh, de te shelim ljubiti; in
 zhe te ne ljubim sadofti, stóri de te
 bom bolj ljubil. **O** de bi te bil pazh
 vselej ljubil, in te nikoli ne rassha-
 lil! **O** de sim te takó posno ljubiti
 sazhél! **O** kakó možhno fo mi shal
 vfi moji gréhi is ljubésni do tebe!

Terдно sim fklenil, raji svoje shiv-
ljenje, kakor tvojo ljubésen f' ktérim
gréham sgubiti. — Sdaj grém k' tvoji
misi, kakor si ti fhel v' svoje terpljé-
nje, de svét sposná, de svojiga Bogá
in svojiga Ozhéta ljubim, in to dopol-
nim, kar mi je on narozhil.

O Marija, mati mojiga Gospóda!
kakó zhisto je bilo tvoje ferzé, ko si
boshjiga Šina spozhela! sprôsi mi zhi-
sto, ponishno, vére, upanja in lju-
bésni polno ferzé, de tvoj ljubi Šin
vrédno stanovanje v' njem najde, in se
nikoli vezh od mene ne lózhi. — Svéti
angel varh! prôsi sa-me de angelfki
krúh f' spodobno andohtjo v' sve-
lizhanje svoje dushe prejmem. — Vsi
svéti duhovi in isvoljeni boshji! ki od
oblizhja do oblizhja tistiga glédate,
ki ga bom tukej pod podobo kruha
prejél, pomagajte mi s' svojo profhnjo,
de v' ti dolini sôls Jesufa vrédno
vshijem in v' njegovim vshitku vézhno
shivljenje najdem.

Darujem ti, o moj Bog! to svéto obhajilo k' povelizhanju tvoje narvikfhi svetlosti, k' spominu grenkiga terpljenja in bitke smerti svojiga Svelizharja, v' otrozhjo sahvalo meni in vefoljnimu svétu dodeljenih dobrót; v' odpufhenje svojih gréhov in s' njimi saflushenih fhtrafeng; v' svoje svelizhanje, in v' svelizhanje svojih starfhev, bratov, féfter, shlahtnikov in prijatlov, v' tolashbo in pomozh vfhv vérnih dufh v' vízah, slafti tiftih, ki fim posebno sa-nje moliti doshán. Nar bolj pa ti ga darujem, de bi mogel téga gréha (I.), v' kteriga velikrat sabredem, se varovati, in fi to zhédnoft (I.), ki je fhe nimam, — perdobiti, — takó v' kerfhanfki zhednofti, od dné do dné bolj rafti in f' tebój védno bolj se fkleniti. Daj se meni vfhiga fadu vdeléshiti, kteriga po tvojim ljubesnjivim naménu ta presvéti sakrament sa zhaf in vezhnoft v' dobrim ferzu obrodí. Amen.

MOLITEV

po svétim obhajilu.

Kaj bom povernil Gospódu sa vse dobrote, ktére mi je storil? Hvalni dar mu ponešem, in vse v' veselje samáknjeno mu bo moje serzé hvalne pésmi pélo! Šamiga sebe mi je dal vshiti! Angélski krúh sim jest révni zhlovek jédel! — Hvali Gospóda moja dusha; hvali njegovo svéto imé vse, kar je v' meni! Hvali Gospóda moja dusha, in nikar ne posabi njegovih dobrót! — Svéta deviza Marija! vsi nebéshki duhovi! vsi svoljeni boshji! hvalite Gospóda. Hvalite Gospóda vse njegove stvarí, kér je milost fkasal nad menoj.

O moj Jésuf! ko je Zahej v' svojo hišo te sprejéti frézho sadobil, ti je svojo hvaléshnost f' tem fkasal, de je fklenil, polovízo svojiga premoshenja med uboge rasdeliti, in zhve-tero vse poverniti, zhe je koga kaj ogoljfál. Takó ti shelim tudi jest svo-

jo hvaléshnost fkasati. Tukej vprizho tebe terdno fklénem svoje storjene gréhe f' tém popravljati, de bom po ravno njih nasprotnih zhédnostih hrepnil, in tóliko dobriga storil, kólikor mi bo mogozhe. Sato ponovim vnovizh vse obljuje, ki sim jih per f. kerstu in takrat storil, ko sim v' sakramentu f. pokore odpuštenje svojih gréhov sadobil. Nikoli ne bom posabil, de sim bil per tvoji misi f' tvojim svétim teléfam in tvojo svéto réfhngo kervjó nasiten; in vsiga se hozhem varovati, kar bi me v' prihodnje té posébné frézhe nevrédniga délati utegnílo. — Sdaj sim okupil, kakó fladak si, moj Svelízhar! in nizh me ne bo posihmal bolj veselílo, kakor vezhkrat tih fladkost vshiti; nizh pa bi me bolj ne ushálilo, kakor jih ne sméti prejéti. — S' gorézhimi sheljami, f' pogostno molitvijo, in f' svétim shivljenjem se bom perpravljaj, de te bom smel prav dostikrat prejéti. Shivel bom odflej, pa ne tóliko jest,

temuzh tí, o sladki Jésuf! bofh shivel v' meni.

Ufmiljeni Ozhe! takó si me lju-bil, de si svojiga edinorojeniga Šina nekdej v' odreshílo mojih gréhov, in sdaj zlo meni v' jéd dal. Darujem ti tega tvojiga preljubiga Šina in s' njim samiga sebe v' sahvalo, sa tóli-ke gnade, ki si mi jih danf dodélil. Naj ti bo vfhez h ta dar. Ta frédnik med teboj, o Bog! in nami grefhni-mi ljudmi, ni nikoli nobeniga gréha storil, je gréhe svetá odvsel, in naf f' svojimi ranami sazélil.

Tebi, o predobrotljivi Jésuf! se vřiga darujem, kér si se mi tudi tí vřiga dal savshiti. Nizh vezh ne bom febi, temuzh le tebi shivel, ki si sa-me umerl in od smerti vřtal. Osri se miloftljivo na ta moj dar. Darujem ti svoje teló, — nov, fvét, shiv dar je, kér si ga tí f' svojo prizhijózh-noftjo povvétil. Darujem ti svoje fer-zé, de sa naprej gréh sovrashi, se te-be bojí in po otrozhje ljubi. Daru-

jem ti svoj spomín, de se sa naprej
 velikrat tebe in tvojiga nefkonzhniga
 ufmiljenja spomni; — svoje ozhi, de
 bi bile védno proti tebi obrnjene,
 de bi nobene posvètne nizhemernosti
 ne glédale; — svoje ushása, de bojo
 le tvoji svéti besédi in vsimu, kar je
 tebi dopadljiviga, odperte; opravljivi-
 vim in nespodobnim besédam pa vse-
 lej sagrajene; — svoj jésik in svoje
 usta, de sa naprój s' njimi le tvojo
 hvalo prepévam, in vselej po tvoji
 svéti volji govorím; — svoje roké,
 de bi bile nevtrudene v' dobrih dé-
 lih in nikoli omadeshane f' krivizh-
 nim blagam ali f' ktérim drugim gré-
 ham; — svoje nogé, de me ne bodo
 nikoli po nápszihnih potih, temuzh vse-
 lej po tvojih sapovedih nofile. Daru-
 jem se ti vsiga; is ljubésni do tebe
 hozhem délati in terpéti. Nobena rézh
 na svétu, ne bogastvo, ne uboshtvo,
 ne sdravje, ne bolésen, ne shivljenje,
 ne smert naj me nikoli vezh od té
 ljubésni ne lózhi.

Nikar me ne sapústi, o Gospod! oštani vsaj védno per meni. — Ktéro gnado mi bosh pazh odrékel, kér si mi samiga sebe v' jéd in pitje in v' saštavo vézhniga svelizhanja dal! Dodéli mi tedaj, o Jésuf! shivo véro, terdno upanje in gorézho ljubésen. Daj mi ljubiti, kar sapovedujesh in sheléti, kar si obljudil. Daj mi spolniti, kar sapovedujesh, potlej sapovéj, kar ti dopade. — Oštani f' svojo gnado per meni, in stóri, de tudi jest s' ljubésnijo in svéstim spolnjenjem tvojih sapoved v' tebi oštanjem, de po tvojih naukih shivim in tvoje sgléde posnémam. Brani, varuj me gréha. Dodéli mi, kar sa teló in dufho, sa sidanje in prihodnje shivljenje potrebujem.

Poshégnaj me, o Jésuf! kakor si pred svojim vnebohodom svoje uzhenze poshégnal. Poshegnaj vse moje misli, beséde in déla, vse moje veselje in moje terpljenje; poshégnaj vse dni mojiga shivljenja, poséбно pa uro

moje smerti; sakaj tebi, o Jésuf! ho-
zhem shivéti in umréti, — tvoj she-
lím biti v' shivljenji in v' smerti.

Kar te pa sa-fe prosim, o Go-
spod! te prosim tudi sa vse vérne;
slasti sa svoje staršhe, dobrótnike, pri-
jatle in sovráshnike, zhe jih imam.
Dodéli fléhernimu potrešno gnado. Daj
nam všim, tvojo voljo sposnati in spol-
niti. Zhuj nad svojo sveto zérkvijo,
varuj jo, in ohrani jo v' miru in
edinosti; poshiljaj ji pastirje po tvojim
ferzu in napolnúj jih s' svojim svetim
Duhom; stóri jih vrédne flushábnike
nove savése. Ohrani pravizhne v' svoji
gnadi; spreoberni gréshnike, rasfvétli
nevérnike; oveséli shalostne; in do-
déli vérnim dufham luzh in vezhni mir.
Amen.

BOSHJE ZHEDNOŠTI.

Djanje vére.

Vérujem v' tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Šin in svéti Duh! ktéri si vse stvaril, ktéri vse ohranish in vi-shafsh, ktéri dóbro polonafsh in hudo fhtrafash. Vérujem, de je Šin boshji zhlovek postál; de naf je f' svojo svéto smertjo na krishi odréfhil, in de naf svéti Duh f' svojo gnado posvezhuje. Vérujem in terdim vse, kar si tí, o Bog rasodèl, kar je Jésuf Kristuf uzhil, kar so apósteljni pridigvali in kar nam svéta Rimfka katolfska zerkév vérovati sapoveduje. Vse to vérujem, ker si tí, o Bog! vézhna in nefkonzhna resníza in modroft, ki ne morefh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stóri mozhnéjshi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo nefkonzhno dobroto in miloft, o Bog!

de mi bofh po nefkonzhnim saflushe-
nji svojiga edinorojeniga Šina Jésufa
Kristufa v' tem shivljenji sposnanje,
pravo obshalovanje in odpufhenje mo-
jih gréhov, po smerti pa vézhno sve-
lizhanje dal, in dodélil, tebe od ob-
lizzhja do oblizzhja glédati, ljubiti in
bres konza vshivati. Tudi upam od
tebe potreéne pomozhi, vse to dofé-
zhi. Upam to od tebe, kér si tí to
obljubil, ktéri si vfigamogozhen, svélt,
nefkonzhno dobrotljiv in usmiljen. **O**
Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubésni.

O moj **Bog!** ljubim te is vfiga
svojiga ferza, zhes vse, kér si nar
vézhi dobrota, nefkonzhno popólna-
ma, in vse ljubésni vréden; ljubim
te tudi sató kér si od mene in do
vsih stvari nefkonzhno dobrotljiv. Vó-
fhim is zéliga ferzá, de bi te jest
ravno takó ljubil, kakor so te tvoji
nar sveftéjshi flushabniki ljubili in te

fhe ljubijo. S' njih ljubésnijo fklénem svojo nepopólnama ljubésen; povikfhaj jo v' meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Kér te tedaj refnizhno in is ferza ljubiti shelím, in si to terdno persadévam, mi je is ferza shal, de sim tebe, svojo nefkonzhno dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe, svojiga štvárnika, odrefhenika in pofvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim grefhil, de sim tebe svojiga vřigamogozhniga Gospóda, svojiga narboljfhiga Ozhéta rasshalil. Terdno fklénem, vse gréhe in hude perlóshnosti sapuřtiti, řtorjene gréhe zhedalje bolj obshalovati in nikdar vezh soper tvojo preřvéto voljo ravnati. Vsemi me řpét sa svojiga otrôka, in dodéli mi gnado, ta svoj fklep dopolniti. To te prošim řkos nefkonzhno sařluřshenje tvojiga boshjiga řřina, nafhiga Gospóda in Svelizharja, Jésufa Kristufa. Amen.

Popolnoma grévenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni gréhi so mi is ferza shal, kér sim tebe, svojiga preljubesnjíviga Bogá, tebe vso svetost in samo svéto dobroto, ki te is ferza ljubim, s' njimi rasshalil. Terdno fklénem, f' tvojo gnado svoje shivljenje pobóljshati, in vse tudi smert, raji preterpéti, kakor tebe, svojiga Bogá, tebe, neskonzhno svetost in dobroto, she kdej f' kakim gréham rasshaliti. Daj mi gnado, spolniti ta moj fklep; to te prosim po neskonzhnim saflushenji tvojiga boshjiga Šina nashiga Gospóda in Svelizharja Jésufa Kristufa. Amen.

Kerfhanfka ozhitna spoved.

Jest ubogi gréfhni zhlovek se odpovém hudizhu, vsimu njegovimu vdanju, svétovanju in djanju. Vérujem v' Bogá Ozhéta, Šina in svétiga Duha.

Vérujem vse, kar svéta kerfhanfka katolfhka zérkev sapoveduje vérovati. Š'to svéto katolfhko véro prizham in se spovém Bogú vsigamogózhnimu, Devizi Marii, njegovi zhaftiti materi, in vřim ljubim řvetnikam, ter se obtořhim, de řim se od řvojih mladih dní do sdajne ure dořtikrat in veliko pregréřhil s' miřlijo, s' beřédo, s' djanjem, in s' samudo veliko dobrih déł; kakor se je vse sgodilo na řkrivnim ali ozhitno, védama ali nevédama; soper deřét boshjih sapoved, v' ředmérnih poglavitnih gréhih, na peřérnih pozhutkih mojiga teléřa; soper Boga, soper mojiga blishnjiga in soper svelizhanje moje uboge duřhe. Tí in vři moji gréhi řo mi možno řhal, in me is ferza grévajo.

Sató tebe, vézhniga, milořtljiviga Boga, pohlévno prošim, de mi řvojo boshjo milořt dodeliřh, mojimu řhivljénju tóliko odloga dařh, de se bom mogel spovédati in řpokoriti, tvojo dobroto in priřasnořt řadobiti, in po

tém révnim shivljenji vézhno veselje in svelizhanje dofézhi. Sató povdarim na svoje gréfhno ferzé, in rezhem s' ozhitnim gréfhnikom : o Gospod ! bódi milostljiv meni ubogimu gréfhniku. Amen.

S. Obhajilo v' duhu.

O preljubesnjivi Jésuf ! kakó rad bi po sglédu pervih kristjanov vsak dan tvoje svéto réfhnje teló, in tvojo sveto réfhnjo kri prejél ! Sakaj kakor koperní vpéhan jelen po mersli vódi, takó koperní moja dusha po tebi, studenzu vsiga dobriga. Tode moja nevrédnost me strafhi, — in fili me s' evangélskim zólnarjem od délezh stati; sgrévano na svoje perfi tèrkati in f' potertim ferzam, kakor evangélski stótnik, sdihovati : Gospod ! nisim vréden, de gréfh pod mojo strého, temuzh rezi le s' besédo in moja dusha bo osdrávljena. Oshívi me, o

Jésuf! f' svojim duham in navdaj me f' svojo gnado, kér se ne smém predèrsniti, tvojiga teléfa in tvoje kerví danf savshiti. Daj mi duhá ljubésni do Bogá in do mojiga blishnjiga; daj mi gnado, de se bom ferzhno soper gréh bojevál, de bom vse kríshe in nadloge voljno nôfil, in de bom v' kerfhanfskih zhédnostih zhedalje bolj rafel. Ne pústi moji dushi pogubljeni biti, ki si ji v' hrano svoje lastno teló in svojo krí v' presvétim sakramentu altarja sapústil, — temuzh vodi jo po poti tvojih sapoved k' vézhnimu shivljenju.

Dusha Kristufova, posvéti me!

Teló Kristufovo, svelizhaj me!

Krí Kristufova, napôji me!

Voda is défne strani, operi me!

Terpljenje Kristufovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jésuf uflisli me!

V' svoje svéte rane fkri me,

Od tebe lozhiti se, ne pústi me,

Šovrashnika peklénfskiga varuj me,

Ob uri moje smerti, poklizhi me,
K' tebi priti, sapověj mi,
De f' tvojimi angeli hvalim te, sdaj
in vėkomej. Amen.

LITANIJE

od presvėte Trojize.

Gospod, usmili se naš!

Krište, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Presvėta Trojiza, flisli naš!

Presvėta Trojiza, uflisli naš!

Ozhe nebėfhki, usmili se naš!

Šin vsiga svetá rešhnji Bog, usmili
se naš!

Švéti Duh, rešnizhni Bog, usmili se
naš!

Švétá Trojiza, en sam Bog,

Bog, edin v' natori,

Bog, trojin v' pershonah,

Bog Ozhe, Šin in svėti Duh,

} usmili se
naš!

Bog, Ozhe fvetá, ki si ga f' svojo
vfigamogozhnoftjo ftvaril,
Bog, Ozhe edinorojeniga vezhni-
ga Šina,
Bog, Ozhe, ki si naf sa svoje o-
troke vsél,
Bog Šin, edinorojeni od Ozhéta,
Bog Šin, prava podoba Ozhéta,
Bog Šin, fvetlôba velizhastva Ozhéta,
Bog Šin, Beféda Ozhéta,
Bog Šin, modroft Ozhéta,
Bog Šin, luzh od luzhi,
Bog Šin, prav Bog od praviga
Bogá,
Bog Šin, Beféda Ozhéta, ki se je
sa naf vzhlovézhila,
Bog Šin, Beféda Ozhéta, ki je med
nami prebivala,
Bog, fvéti Duh,
Bog, fvéti Duh, bíftvina ljubésen
Ozhéta,
Bog, fvéti Duh, ktériga je Ozhe
nad naf islíl,
Trojedini Bog,
Trikrat fvéti Bog,

ufmili se naf!

Trojedini Bog, Gospod vojskinih
trum,

Trojedini Bog, Gospod vsih kra-
ljev,

Trojedini Bog, ki sam nevmer-
jozhnost ima,

Trojedini Bog, ki v' fkrivnostni
luzhi prebiva,

Trojedini Bog, velik v' svojih fkle-
pkih,

Trojedini Bog, nesapopadljiv na-
shimu umu,

Bódi nam milostljiva! uflifhi nas, o
presvéta Trojiza!

Bódi nam milostljiva! réfhi nas o pre-
svéta Trojiza!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga gréha,

Od svoje jése,

Od nejevére,

Od smót nashe flabe pámeti,

Od predersne misli, tvoje fkriv-
nosti sapopasti hotéti,

Škos svojo vsigamogozhnost,

Škos svojo neskonzhno modrost,

uflifhi se nas!

réfhi nas, o presvéta
Trojiza!

Škos svojo ljubesnivo dobroto, réfhi
naš o presvéta Trojiza!

Škosi svoje nesapopadljivo velizhaftvo,
réfhi naš o presvéta Trojiza!

Mi ubogi gresniki,

De frézhó, posnati te, vselej spo-
dobno obrajtamo,

De véro v' té, v' shivljenji in smer-
ti fkerbno ohranimo,

De te kdej v' nebésih vézhno
vshivamo,

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, uflifhi naš, o Gospod!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, ufmili se naš! o Gospod!

Presvéta Trojiza, uflifhi naš!

Presvéta Trojiza, uflifhi naš!

próšimo te, uflifhi
naš!

MOLIMO.

Všigamogózhni, vézhni Bog, ktéri
si dal svojim flushábnikom v' prizhe-
vanji prave vére zhaft vézhne Trojize

šposnati, in v' mogožhnosti velizhaftva edinoſt moliti; próſimo, de bomo ſ' terdnoſtjo ravno té vére vſelej vſih sópernoſt obvárovani. Po Goſpodu naſhim Jéſufu Kriſtufu, Šinu tvojim, ktéri ſ' tebój ſhiví in kraljuje v' edinoſti ſvétiga Duha Bog od vékomej do vékomej. Amen.

LITANIJE

od ſladkiga iména Jéſufoviga.

Goſpod, uſmili ſe!

Kriſte, uſmili ſe!

Goſpod, uſmili ſe!

Bog Ozhe nebéſhki,
Bog Šin, odreſhenik ſvetá,
Bog ſvéti Duh,
Švéta Trojiza, en ſam Bog,
Jéſuf, Šin ſhiviga Bogá,
Jéſuf, Šin prezhiſte Devize,
Jéſuf, nar mogožhníſhi,

uſmili ſe naſ!

Jésuf, nar popólnifhi,
 Jésuf, nar zhaſtitljivſhi,
 Jésuf, nar zhudniſhi,
 Jésuf, nar veſélifhi,
 Jésuf, nar ljubesnjevſhi,
 Jésuf, zhiſtejſhi, kakor ſonze,
 Jésuf, lépfhi kakor luna,
 Jésuf, ſvetlejſhi, kakor svésde,
 Jésuf, vſe zhaſtí vréden,
 Jésuf, nar poníſhnifhi,
 Jésuf, nar ubóſhnifhi,
 Jésuf, nar krotkéjſhi,
 Jésuf, nar poterpeſhljevſhi,
 Jésuf, nar pokórnifhi,
 Jésuf, nar zhiſtejſhi,
 Jésuf, ki zhiſtoſt ljubíſh,
 Jésuf, naſha ljubésen,
 Jésuf, ſgled naſhiga ſhívljenja,
 Jésuf, podoba zhédnoſti,
 Jésuf, ſgled ſvétiga ſadershanja,
 Jésuf, naſhe perbeſhálifhe,
 Jésuf, ki naſhe duſhe ljubíſh,
 Jésuf, Ozhe vſih ubogih,
 Jésuf, troſht vſih ſhaloſtnih,
 Jésuf, bogatſvo vſih révnih,

uſmili ſe naſ!

Jésuf, shlahten kamen,
 Jésuf, bramba vse popólnamosti,
 Jésuf, dobri pastir svojih ovzhiz,
 Jésuf, svésda na morji,
 Jésuf, prava luzh,
 Jésuf, vézhna modrost,
 Jésuf, nefkonzhna dobrota,
 Jésuf, veselje angelov,
 Jésuf, kralj patrijarhov,
 Jésuf, rasvetljevaviz prerokov,
 Jésuf, uzhenik apostelnov,
 Jésuf, uzhenik evangelistov,
 Jésuf, mozh marternikov,
 Jésuf, svetlôba sposnovavzov,
 Jésuf, shénin zhiftih dufh,
 Jésuf, krona vsih svetnikov,

ufmili se naf!

Bódi nam milostljiv, sanesi nam, o Jésuf!
 Bódi nam milostljiv, uflifhi naf, o Jésuf!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga gréha,
 Od svoje jése,
 Od fkufhnjav hudobniga duha,
 Od duha nezhistosti,
 Od vsih pregréfnih perloshnost,
 Od prelomljenja tvojih f. sapoved,

veshi naf, o Jésuf!

Od vezhne smerti,
Škos skrivnost svojiga svétiga vzhlo-
vezhenja,
Škos svoj prihod,
Škos svoje rojstvo,
Škos svoje gajshljanje,
Škos svoje kronanje,
Škos svojo smert na krishi,
Škos svoje snotranje in sunanje
terpljenje,
Škos svoje od smerti vstajenje,
Škos svoj vnebohod,
Škos svojo nebéshko zhaft in ve-
felje,
Na prošnjo svoje presvéte Ma-
tere,
Na prošnjo vsih svojih svetnikov,
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, sanéši nam, o Jésuf!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, uflisli nas, o Jésuf!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh, ufmili se nas, o Jésuf!
Jésu Krite, flisli nas!
Jésu Krite, uflisli nas!

réshli nas, o Jésuf!

Gospod, usmili se nas!
Krisite, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

MOLIMO.

Bog, ktéri si svojiga edinorojéniga Šinú dal Odrefhenika zhlovéfhkiga rodú, in si ga Jésusa rékel imenovati, dodéli milostljivo, de, ki njegovo svéto imé zhaštímò na semlji, tudi svoje iména v' bukvah isvóljenih v' nebésih sapifane najdemo, in ondi Jésusa vékomej glédamo in vshivamo. Po ravno tém Gospodu nashim Jésusu Kristufu, ki f' tebój shiví in kraljuje v' edinosti s. Duhá Bog od vékomej do vékomej. Amen.

MOLITEV

ob zhetertkih svezher v' spominj smertnih tesháv Jésofovih na oljki gôri.

1) „**M**oja dusba je shaloftna do smerti,“ je djál Jésof s'vojim uzhenzam na oljki gôri. Ozhe nash . . . Zhefhéna . . .

2) In je na koléna padel in môlil rekozh: „Ozhe! Ako je mogozhe, odvsemi mi kélh terplénja; vender ne moja, ampak tvoja volja naj se s'godí. Ozhe nash . . . Zhefhéna . . .

3) In s'he perfèrzhnishi je môlil; smertne teshave mu hôdijo; njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na semljo. Tedej se mu je angel s' nebéf perkasal in ga pokrepzhàl. Ozhe nash . . . Zhefhéna . . . Boshji Odrefhenik in Svelizhar, usmili se naš!

MOLIMO.

Postavi nam, o Gospod Jésof vselej s'voje smertne teshave pred ozhí,

kader shalošt in britkošt nashe ferze opada. Daj nam duhá molitve, de bomo, kakor tí, v' voljo tvojiga Ozheta vdani s' molitvijo v' svojim terpljenji in v' svojih nadlogah potolasheni, in v' svojih smertnih teshavah od tvojiga svétiga angela pokrepzhani. Amen.

MOLITEV

ob pétkih, kader k' zhasti Jésofove smerti svoní.

1) **O**d fhešte ure do devete je bila tma po vsi semlji. Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

2) Ob deveti uri je Jésof s' velikim glasom savpil: „Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapuštíl?“ Ozhe nash . . . Zhefhena . . .

3) Jésof je spét velik glas sagnál in rékel: „Ozhe! v' tvoje roké srozhim svojo dušho;“ in je glavo na-

gnil, in svojo dušho isdihnil. Ozhe
našh . . . Zhefhena . . .

Mólimo te, Jésuf, Šin boshji! in
te hválimo, de si umerl sa našh.

MOLIMO.

Próximo te, o Gospod! osri se na
svoje véрно ljudstvo, sa ktéro se je
našh Gospod Jésuf Kristuf voljno gréfh-
nikam v' roke dal in smerti na kri-
shi podvergel. Dodéli nam, de bo-
mo po njegovih stopnjah hodíli, in
saflushenja njegoviga terpljenja in nje-
gove smerti, kdej pa vézhniga shivlje-
nja deléshni. Téga te prošimo po ravno
tém Kristufu, Gospodu našhim, ktéri
f' tebój in f' svetim Duham enak Bog
shiví in kraljuje od vékomej do vé-
komej. Amen.

LITANIJE

od Krístufoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Bog, Ozhe nebéfhki,
Bog Šin, odrefheník svetá,
Bog, svéti Dub,
Švéta Trojiza, en sam Bog,
Jésuf, sa trideset freberníkov pro-
dán,
Jésuf, v' svojih nar vézhkih brit-
kostih na oljfski gôri popolnoma
v' voljo boshjo vdán,
Jésuf, na oljfski gôri v' brítkofti ker-
vaviga potu od angela poterjen,
Jésuf, od Judesha f' kushevanjem
isdán,
Jésuf, od Judov kakor rasbojnik
vjet in svésan,
Jésuf, od svojih uzhénzov sapufhén,

usmili se nas!

Jésuf, pred Anasa in Kajfsha pe-
lján, in tamkej saframován,
Jésuf, od hlapza sa uho udarjen,
Jésuf, od sgol krivih prizh toshen,
Jésuf, po krivizi k' smerti obfo-
jen,
Jésuf, v' obras pljuván in f' pestmi
bít,
Jésuf, od svojiga uzhénza trikrat
satajèn,
Jésuf, svésan Pilatushu isdán,
Jésuf, od Herodesha saframován,
Jésuf, hudobnimu rasbojniku in ubi-
javzu nasaj postavljen,
Jésuf, neufmiljeno gajshljan,
Jésuf, s' rudézhim plajsham oger-
njen,
Jésuf, f' ternjem kronan in f' ter-
stam po glavi tolzhen,
Jésuf, od Judov s' velíkim vpitjem
k' smerti krisha pogirvan,
Jésuf, od Pilatusha Judam isdán,
in k' strafhni smerti obfojen,
Jésuf, f' teshkim krishem obloshen,
in neufmiljeno k' smerti vlézhen,

ufmilji se naf!

Jésuf, vsiga oblazhila obropan in
 s' sheblji na krish perbit,
 Jésuf, ki si v' frédi dvéh rasbojni-
 kov na krishi raspét vifel,
 Jésuf, ki si na krishi sa svoje
 fovrashnike mólil,
 Jésuf, ki si fpokornimu rasbójni-
 ku ràj obljudil,
 Jésuf, ki si svojo shaloftno Mater
 Marijo f. Janesu, in njega svoji
 Materi perporozhil,
 Jésuf, ki si bil na krishi od svojiga
 nebéfhkiga Ozhéta sapushèn,
 Jésum, ki si bil v' svoji shéji na krishi,
 s' sholzham in jésum napajan,
 Jésuf, ki si na krishi vse, kar je
 bilo k' nashimu odreshenju po-
 trébnó, dopernéfel,
 Jésuf, ki si na krishi svojo dusho
 v' roké svojiga nebéfhkiga Ozhéta
 srozhil,
 Jésuf, ki si bil f' fulzo prebodèn,
 Jésuf, ki si savolj nashih gréhov
 vse to terpel,
 Jésuf, ki rane nashih dush f' svojimi
 kervavimi ranami sazélifh,

ufmili fe nafi

Bódi nam milostljiv, persanesi nam, o
Jésuf!

Bódi nam milostljiv, uflifhi naf, o
Jésuf!

Od vsiga hudiga na dusi in teléfu,
Od vsiga gréha, savolj ktériga si
tóliko terpel,

Od zagovitnosti in nejevolje v' kri-
shih in terpljenji,

Od jése in fovrashtva do tistih, ki
nam hudo storé,

Od preveliziga strahu pred terplje-
njem in pred smertjo,

Od vézhne sméрти,

Škos svoje neufmiljeno gajshljanje
in kronanje,

Škos svojo shalost in saupanje na
krishi,

Škos svojo grosovitno martro in
smert,

V' dan sodbe,

Mi ubogi gréshniki, prófimo té, ufli-
fhi naf!

De nam sanefesh po svoji nesméрни
milosti, prófimo te, uflifhi naf!

réfhi naf, o Jésuf!

De nam vse nafhe gréhe odpuftih
savolj fvojiga nefkonzhniga sa-
flushenja,

De naf po premifhljevanji tvojiga
terpljenja k' pravi pokori per-
péljesh,

De naf v' teshavah in terpljenji
s' sgledam tvojiga terpljenja v'
poterpeshljivosti poterdisth,

De bi tudi mi svoje mefó s' shelja-
mi in gréhi vred krishali,

De bi po tvoji britki smerti vézh-
no shivljenje dofégli,

prósmo te, uflifhi naf!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; sanesi nam, o Jésuf!

Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljesh; uflifhi naf, o Jésuf!

Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; ufmili se naf, o Jésuf!

Kriste flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

MOLIMO.

O Jesuf! ki si f' svojim terplénjem
in f' svojo smertjo svét odréshil, in
nam nar lépfhi sgled sapustil, kakó
se nam je v' terplénji in ob smertni
uri sadershati; dodéli nam gnado, de
tvoj nauk in sgled védno pred ozhmí
imamo, se na tanko po njem ravna-
mo, in se f' tém zhaštítiga fadú tvo-
jiga odrefhenja obilno vdeléshimo;
ktéri s' **Ozhétam** in svétim **Duham**
enak **Bog** shivish in kraljujesh véko-
mej. **Amen.**

KRISHEV POT.

Kdor shtazijone Krisheviga pota poboshno obifkuje, dofeshe take odpústike, kakorfhne vidni poglavar zerkve, Rimfki papesh, tífim delí, kateri v' Jerusalemu s' Jésusovo kervjó posvezhene kraje obifhejo; — Obúdi, preden sazhnéfh krishev pot obifkati, grévengo nad svojimi gréhi; — po vsakim shtazijonu móli Ozhe nash... Zhefhena... Zhaft bódi Bogu Ozhétu... enkrat; konz vsíh shtazijonov pa shestkrat; enkrat namrezh sa papesha.

Grévenga.

Moj Bog in moj Odrefhenik! Tukej klezhím pred tvojimi nogami. Is vsíga ferza obshalujem vse svoje storjene gréhe, kér sim tebe, nar vikfhi in nefkonzhne ljubésni vrédno dobroto s' njimi rasshalil. Raji hozhem umréti, kakor te fhe kdaj shaliti.

I. SHTAZIJON.

Jesuf je k' smerti obsojen.

Mólim te, o Jésuf! in hvalim te, kér si f' svojo britko smertjo svét odréshil,

Premifli, kakó Pilatush nedolshniga Jésufa v' smert obfodi, in kakó se tvoj Svelizhar ti krivizhni smertni sodbi podvershe, tebe refhiti od sodbe vézhne smerti.

O Jésuf! sahvalim te sa to tvojo nesméno ljubesen in profim: Prekli- zhi sodbo vézhne smerti, ki sim jo f' svojimi gréhi saflushil, de bom vré- den vézhniga shivljenja.

Kér si hotel is ljubesni sa-me terpéti, daj mi tudi f' tebój umré- ti. Ozhe nafh . . . Zhesfena . . . Zhaft bódi . . .

II. ŞHTAZIJON.

Jésuf krish na svoje rame vsame.

Mólimo te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó Jésuf krish, ki so ga tvoji obilni gréhi takó per- teshili, na svoje rasgajshljane rame vsame.

O Jésuf! daj mi gnado, de tvo-
jiga krisha nikoli vezh s' novimi gré-
hi ne obteshím, in svoje krishe v'
duhu prave pokore ferzhno nofim.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash...
Zhefhena... Zhaft bódi...

III. ŞHTAZIJON.

Jésuf pervikrat pod krishem pade.

Molim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kako vsiga spéhaniga in
rastepeniga Jésufa tésha krisha pre-
maga, de pod njim omahne in na
tla pade.

O Jésuf! moji gréhi so te na tla
poderli; daj mi gnado, de nikoli vezh
tvojih bolezhín f' povrazhevanjem v'
gréh ne ponovím.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash...
Zhefhena... Zhaft bódi...

IV. ŠHTAZIJON.

Jésuf frézha svojo sháloftno Mater.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó fe Jésufu ferzé od britkofti térga, ko Marijo ugléda, — in kakó Marii, ko Jésufa na tém shaloftnim potu frézha. Tvoji gréhi so kriví té sinove in materne grosovitne britkofti.

O Jésuf! obúdi v' meni po profh-nji svoje ljube matere fklézho bolezhino nad mojimi gréhi, de jih vse svoje shive dní objokujem, in o smertni uri miloft najdem pred teboj.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash... Zhefhena... Zhaft bódi...

V. ŠHTAZIJON.

Šimon is Ziréne permoran Jésufov krish nefe.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó Judje Jésufu krish is hinavfkiga ufmiljenja odvsamejo,

in Šimonu is Zirene naloshé, kér vidijo, de je preflàb, dalej ga neſti, in ſe bojé, de bi med potjo na goro Kalvarijo ne umerl.

O Jéſuf! meni gré krish noſiti, kér ſim jeſt greſhíl. Puſti ſe mi na krishovim potu faj ſpremljevati, in daj mi krish nadlog is ljubezni do tebe noſiti.

Kér ſi hotel i. t. d. Ozhe naſh . . .
Zhefhena . . . Zhaſt bódi . . .

VI. ŠHTAZIJON.

Verónika podá Jéſufu pert, de ſi ſvoje ſ' potam in kervjó oblito oblizhje obriſhe.

Mólim te, o Jéſuf! i. t. d.

Premiſli, kakó ſi ta ſvéta shena persadéne, Jéſufu terpljenje smanjſhati, in kakó lepó ji Jéſuf to poſtréshbo plazha, kér ji v' ta zhiſt pert podobó ſvojiga ſvétiga oblizhja vtifne.

O Jésuf! pomagaj mi mojo dušho od vsih mádeshev ozhifiti, — in vtifni svoje svéto terpljenje globoko v' moje ferzé.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash . . .
Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

VII. ŠHTAZIJON.

Jésuf pade drugizh pod hrishem.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli terpljenje, ktéro Jésuf per tém drugim padzu obzhúti, — ktéro mu tudi ti nakladash, kér se tólikokrat v' gréh povernefh.

O Jésuf! ves oframotèn stojím pred tebój! Daj mi mozh, is mojih gréhov takó vřtati, de nikdar vezh va-nje ne padem.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash . . .
Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

VIII. ŞHTAZIJON.

Jésuf frezha poboshne shené is Jerusalema.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó Jésuf te shené opominja, ne tóliko nad njim, ampak nad feboj jokati, tebe poduzhiti, de jokaj velíko bolj nad svojimi gréhi, kakor nad njegovim terpljenjem.

O Jésuf! daj mi folsé prave grévenge, de mi bo ufmiljenje, ki ga savolj tvojih bolezhin imam, k' saflushenji.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash... Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

IX. ŞHTAZIJON.

Jésuf pade trétjizh pod krishem.

Mólim té, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó Jésuf, predin na goro Kalvariyo pride, obnemaga in

spét f' krishem pade. Tega je kriva tvoja terdovratnost, kér smiram v' nove gréhe padašh.

O Jésuf! terden je sdaj moj fklèp, svojim gréham sa vfelej konz storiti, de tvoje bolezhine ohladim in tvoje terpljenje polajšham. Podpéraj ta moj fklèp, in daj mi ga f' tvojo gnado ispeljati.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe našh . . .
Zhefhena . . . Zhašt bódi . . .

X. ŠHTAZIJON.

Jésusa flézhejo in s' sholzhem napajajo.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premišli framoto, ktéro je Jésuf prestál, ko ga oblazhíl obropajo, in grenkôto, ktéro je obzhutil, ko mu vina s' míro in sholzhem smeshaniga podadó. Tó je terpel savolj tvoje neframnosti in kozhljivosti.

O Jésuf! shal mi je vfaka gréfhna prostošt, ki sim si jo dovôlil, in

vša nesmérnost, ktéri sim se bil vdal. Terdno fklénem f' tvojo pomozhjó, nikoli vezh ne ponavljati tvojiga saframovanja in tvojih marter, in posihmal v' vsi spodobnosti in smérnosti shiveti.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nafh . . . Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

XI. ŠHTAZIJON.

Jésusa na krish perbijajo.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premišli nesnane bolezhíne; ktére je Jésuf terpel, ko Judje njegovo vse kervavo teló po krishi neufmiljeno rastégnejo, mu roké in nogé prebodejo in s' sheblji na-nj perbíjejo.

O Jésuf! vse to sa-me terpíh, in jest bi ne hotel nizh savolj tebe terpeti? Perbí mojo termasto voljo na svoj krish. Sveštó sim fklenil, te nikoli vezh ne shaliti, in vse is ljubesni do tebe terpéti.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash . . .
Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

XII. ŞHTAZIJON.

Jésuf na krishi umerje.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premifli, kakó tvoj Svelizhar, ko je she tri ure v' smertnih teshavah bil, od vsih mozhi sapushèn, na krishi umerje, dopolniti tvoje svelizhanje.

O Jésuf! kér si tí fvoje shivlje-nje sa-me dal, fe pazh fpodobi, de tudi jest fvoje le v' tvojo zhaft obrazham. To je tudi sdaj moja refnizh-na volja. Le sa gnado, jo dopolniti, te prosim fkos saflushenje tvoje fvéte smerti.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash . . .
Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

XIII. ŞHTAZIJON.

Jésufa f' krisha snamejo.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premisli shaloft matere Boshje, ko je truplo s'vojiga Şina bledó, f' kervjó oblító in mertvo v' s'voje narozhje vséla.

O svéta Devíza! sprósi mi gnado, de Jésufa nikoli f' s'vojimi gréhi krishal ne bom, temuzh de ga s' rastjo v' kerfhanfkih zhednostih smiram shiviga v' febi ohranim.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nafh... Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

XIV. ŞHTAZIJON.

Jésusovo truplo v' grob poloshé.

Mólim te, o Jésuf! i. t. d.

Premisli, kakó je bilo sveto Jesusovo truplo s' nar vézhi zhaftjo v' nov v' f'kalo vdobljèn grob djano.

O Jésuf! sahvalim te sa vse, kar

si, me odrefhiti, terpel in prósim, daj mi gnado, fe prav perpraviti, de presvéto teló, ki si ga sa-me na krishi darovál, per svétim obhajilu vselej vredno prejemem. Prídi sa vselej v' mojo dufho prebivat.

Kér si hotel i. t. d. Ozhe nash . . . Zhefhena . . . Zhaft bódi . . .

Ufmili fe naf, o Gospod, ufmili fe naf!

MOLIMO.

O Bog! ki si bendero krisha s' drago kervjo svojiga Šina hotel posvetíti; prošimo te, dodeli vsm, kakor zhaftí tvojiga svétiga krisha, tako tudi tvojiga varstva fe veseliti, po Gospodu nashim Jésufu Kristufu. Amen.

Dufhe vernih mertvih naj pozhivajo po milosti Boshji v' miru. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena . . . Zhaft bódi . . . fhétkrat.

ROSHNI KRANZ.

1. Veséli déł.

*Per véri v' tréh zhesheña si Mari-
ja! se rezhe:*

1. Ktéri nam oshiví pravo véro.
 2. Ktéri nam da terdno úpanje.
 3. Ktéri nam ushgè ferzhno ljubesen.
1. Ktériga si devíza spozhéla.
 2. Ktériga si devíza v' obifkanji Elisabete nosila.
 3. Ktériga si devíza rodila.
 4. Ktériga si devíza v' tempelnu darovála.
 5. Ktériga si devíza v' tempelnu nashla.

2. Shalostni déł.

*Per véri v' tréh zhesheña si Mari-
ja! se rezhe:*

1. Ktéri nam poterdí spomin.
2. Ktéri nam rasfvetlí pamet.
3. Ktéri nam omezhi voljo.

1. Ktéri je sa naf kervav pot potíl.
2. Ktéri je sa naf gajshljan bil.
3. Ktéri je sa naf f' ternjem kronan bil.
4. Ktéri je sa naf teshki krish nofil.
5. Ktéri je sa naf krishan bil.

3. Zhaftiti dél.

*Per véri in tréh zhesheña si Mari-
ja, se rezhe:*

1. Ktéri nam vódi nafhe misli.
 2. Ktéri nam vódi nafhe beséde.
 3. Ktéri nam vódi nafhe djanje.
1. Ktéri je od smerti vstál.
 2. Ktéri je v' nebéfa fhel.
 3. Ktéri je svétiga Duhá poslál.
 4. Ktéri te je v' nebéfa vsél.
 5. Ktéri te je v' nebéfih kronal.

MOLIMO.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojé-
ni po svojim shivljenji, smerti, in vsta-
jenji vézhniga svelizhanja plazhilo per-
dobil; dodéli, prófimo, de ki té fkriv-

nosti f' svétim roshnim kranzam své-
te Marije devize zhaštimo, tudi po-
fnemamo, kar imajo v' febi, in kar
obétajo, doféshemo. Po ravno tem
Gospodu nashim Jésufu Kristufu, Ši-
nu tvojim, ktéri f' tebój shiví in
kraljuje v' edinosti svétiga Duhá, Bog,
od vékomej do vékomej. Amen.

LITANIJE

vseh svetnikov.

Gospod! usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Ozhe nebeški, vsigamogozhni Bog,
usmili se nas!

Šin, vsiga svetá rešnji Bog, usmili
se nas!

Svétí Duh, rešnizhni Bog, usmili se nas!

Švéta Trojiza, en sam Bog, usmili
se nas!

S. Marija,

S. Mati Boshja,

S. deviz Deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi svéti angeli in arhangeli, sa nas
Bogá profíte!

sa nas Bogá profi!

Vse svéte veríte svelizhanih duhóv, sa
naš Bogá profíte!

S. Janes kerštnik, }
S. Joshef, } sa naš Bogá prófi!

Vsi svéti ozhaki in preroki, sa naš
Bogá profíte!

S. Péter,
S. Paul,
S. Andrej,
S. Jakob,
S. Janes,
S. Tomash,
S. Jakob,
S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevsh,
S. Simon,
S. Tadej,
S. Matija,
S. Barnaba,
S. Lukesh,
S. Marka,

sa naš Bogá prófi!

Vsi svéti apostelni in evangelisti, sa
naš Bogá profíte!

Vsi svéti uzhenzi Gospódovi, sa naš
Bogá profíte!

Vsi svéti nedolshni otrozi, sa naš Bo-
gá profíte!

S. Štefan, }
S. Lavrenz, } sa naš Bogá prôfi!

S. Vinzenz, }
S. Fabjan in Boshtjan, }
S. Janes in Paul, } sa naš Bogá
S. Kosma in Damjan, } profíta!

S. Gervasi in Protasi, }
Vsi svéti marterniki, sa naš Bogá profíte!

S. Silvester, }
S. Gregor, }
S. Ambrosh, }
S. Augufhtin, } sa naš Bogá prôfi!

S. Hieronim, }
S. Martin, }
S. Miklavsh, }

Vsi svéti fhkofje in sposnovavzi, sa
naš Bogá profíte!

Vsi svéti uzheniki, sa naš Bogá profíte!

S. Anton, }
S. Benedikt, } sa naš Bogá
S. Bernard, } prôfi!

S. Dominik,
Š. Franzhišk, } sa naf Bogá prôfi!

Vši svéti mášhnik i in levíti, sa naf
Bogá profíte!

Vši svéti minihi in pušhávniki, sa naf
Bogá profíte!

S. Marija Magdalena, }

Š. Agata,

Š. Luzija,

Š. Nésa,

Š. Zezilija,

Š. Katarina,

Š. Anaftasia,

sa naf Bogá
prôfi!

Vše svéte devíze in vdove, sa naf Bo-
gá profíte!

Vši svetniki in svetnize boshje, sa naf
Bogá profíte!

Bódi nam milostljiv; sanesi nam o Go-
spod!

Bódi nam milostljiv; uflifhi naf, o Go-
spod!

Od vsiga hudiga, }

Od vsiga gréha, }

Od svoje jése, }

Od shibe potrefa, }

rêfhi naf, o Gospod!

Od nagle in neprevídene smerti,
 Od fkuſhnjav hudizhevih,
 Od jése, ſovraſhtva in vſe hude volje,
 Od duhá nezhiſtoſti,
 Od tréſka in hudiga vreména,
 Od vezhne smerti,
 Škos ſkrivnoſt ſvojiga ſvétiga vzhlo-
 vezhenja,
 Škos ſvoj prihod,
 Škos ſvoje rojſtvo,
 Škos ſvoj kerſt in ſvétí poſt,
 Škos ſvoj kriſh in terpljenje,
 Škos ſvojo ſmert in ſvoj pokòp,
 Škos ſvoje ſvéto vſtajenje,
 Škos ſvoj zhudni vnebohòd,
 Škos prihod troſhtarja ſvetiga Duhá,
 réſhi naſ, o Goſpod!

réſhi naſ, o Goſpod!

V' dan ſòdbe, réſhi naſ, o Goſpod!
 Mi gréſhniki,
 De nam ſaneſeſh,
 De nam odpuſtiſh,
 De naſ k'pravi pokori perpeljeſh,
 De ſvojo ſveto zerkev viſhaſh in
 ohraniſh,

proſimo te, vſli-
ſhi naſ!

- De pastirja apostolskiga in vse zerkvene stanove v' svoji svéti véri ohranish,
- De fovrashnike svéte zerkve ponishash,
- De kerfhanfkim kraljem in oblastnikam mir in pravo enovoljnost darujesh,
- De vsimu kerfhanfkimu ljudstvu mir in edinost dash,
- De nas vse v' svoji svéti flushbi poterdish in obdershish,
- De nashe misli k' nebéshkim sheljam povsdignjesh,
- De vsim nashim dobrotnikam vezhne dari dodelish,
- De dushe nashe in nashih bratov, blishnjih in dobrótnikov od vezhniga pogubljenja réshish,
- De sad semlje dash in ohranish,
- De vsim vernim dusham vézhni pokoj dodelish,
- De nas uflishish,
- Šin boshji,

prósmo te, uflifhi nas!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjem-
ljesih, sanéši nam, o Gospód!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjem-
ljesih, uflisih nas, o Gospód!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjem-
ljesih, usmili se nas, o Gospód!

Kriste flisih nas!

Kriste, uflisih nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Ozhe nash . . .

MOLITVE

po litanijah,

v' dan s. Marka in krishev teden.

69. Psalm.

Bog! hiti me otet;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omóteni, in oframoteni naj bodo,
ktéri mi stréshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bódi,
ktéri mi hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframote-
ni, ktéri pravijo: Haha, haha!

Vsi pa, ktéri tebe ishejo, naj se
veselé in radujejo.

Védno naj rekó: „Hvaljen bódi
Bog!“ ktéri ljubijo tvoje odrefhenje.

Jest pak sim révesh in fromák,
o Bog! hiti k' meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhe-
nik, Bog! nikar se ne múdi.

Zhaft bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Bódi nam, Gospod! mozhen
turn.

O. Pred fovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi fovrashnik
per naf!

O. In otrók krivize naj se ne loti
nam fhkódovati.

V. Gospod! ne ravnaj s' nami po
nafhkih gréhih.

O. In ne povrazhuj nam po na-
fhkih hudobijah.

V. Molimo sa nafhiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj
in ofrézhi ga na semlji, in ne daj ga
v' voljo njegovih fovráshnikov.

V. Molimo sa svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo
savolj svojiga iména vézhno shivljenje
všim, ktéri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo sa vérne mertve.

O. Gospod! daj jim vézhni mir
in pokoj, in vézhna luzh naj jim
sveti.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, ktéríh ni tukej.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Poslji jim, Gospód! pomozh is svetísha.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospód! uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

MOLIMO.

Sa odpushtenje gréhov.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in persanesti, uflifhi nashe pohlévne prošnje, de nas in vse tvoje flushabnike, ktere gréhov kétina véshé, milost tvoje dobrote odvéshe.

Uflifhi, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam gréhe, ki se ti jih obtoshimo, de nam

dobrotljivo s' odpushtenjem vred mir dodelish.

Škashi nam dobrótljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó milost, de naf od vsih gréhov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktére sa-nje saflúshimo, refhish.

Bog! ki te gréh rasshali in pokora potolashi, osri se milostljivo na profhnjo k' tebi klizhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naf odverni.

Sa papesha.

Vfigamogozhni, vézhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I. nashiga papesha, in vódi ga po poti vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo shelel, in s' vfo mozhjó storil.

Sa mir med ljudmi.

O Bog! od ktériga pridejo svéte sheljé, dobre misli in pravizhne déla, daj svojim flushabnikom taki mir,

ki ga svét ne more dati, de bodo nashe ferza tvojim sapóvedim vdane, in po satertim strahu sovrasnikov zhasi f' tvojo pomozhjo varni in mirni.

Sa gnado, Bogú prav flushiti.

O Bog! ushgi nashe ferza s' ognjem svojiga svétiga Duhá, de ti bomo f' zhistim teléfam flushili, in s' ozhíshenim ferzam dopadli.

Sa vse vérne dushe v' vizah.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodéli dusham svojih flushábnikov in flushabniz odpushenje vsih gréhov, de milostljivo odpushenje, kériga so vselej sheléli, po bogabojézhih profhnjah doféshejo.

Sa frézho per délu.

Sazhni, prósimo, Gospod! f' svojim Duham nashe djanje, in sprém-ljaj ga f' svojo svéto pomozhjó, de se

vše naše molitve in dela vselej is tebe sazhno, in is tebe sažete, tudi v' tebi konzhajo.

Sa shive in mertve kristjane.

Vsiganogozhni, vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktére is vére in dobrih del sa svoje sposnash, prosimo te pohlévno, de vsi, sa ktére smo se namenili moliti, ktéri so she per shivljenji, ali pa so se she is svetá lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vsih svojih grehov doséshejo. Po Gospodu našim Jésusu Kristusu, Šinu tvojim, kteri f' teboj shiví in kraljuje v' edinosti s. Duha Bog od vékomej do vékomej. Amen.

V. Bog! usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Vsiganogozhni in usmiljeni Bog naj naš usliši.

O. Amen.

V. In vérnih dushe naj po mi-
lofti boshji pozhivajo v' miru.

O. Amen.

MOLITVE

po litanijah,

*per popoldanji flushbi boshji ob
nedéljah in prásnikih.*

K' svétimu refhnjimu telésu.

(Kader je ispostavljeno.)

V. Krùh is nebéf si jim dodélil.

O. Ktéri ima vfo fladkost v' febi.

MOLIMO.

Bog! ktéri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapuстил, daj nam, te prósimo, svéte skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kerví takó zhaftiti, de fad tvojiga odreshe-
nja védno v' febi zhutimo. Ktéri shi-

víh in kraljuješh s' Bogam Ozhétam
v' edinosti f. Duhá Bog od vékomej
do vékomej. Amen.

**Sa odvernjenje víh nadlog in
nevarnost.**

Vfigamogozhni, vezhni Bog! ne-
béfhki Ozhe pogléj s' ozhmí svoje
nefkonzhne milosti nafhe réve in nad-
loge. Usmili se víh vérnih kristjanov,
sa ktére se je tvoj edinorojeni Šin,
nafh Gospod in Svelizhar, Jésuf Kri-
stuf, voljno gréfhnikam v' roke dal,
in je tudi svojo drago krí na léfu
svétiga krisha prelil. Po tém Gospo-
du Jésufu odverni, milostljivi Ozhe!
saflushene fhibe, fidànje in prihodnje
nevarnosti, punte, vojfko, kugo, la-
koto, dragino, bolésni, in shalostne
révne zhafé.

Sa pápesha.

(Najdesh spredej na 241 strani.)

Sa fhkófa.

O Bog, pastir in vishar vsih vérnikov! glej milostljivo na svojiga flushábnika, nashiga fhkófa I., ki si ga pastirja nafhe fhkofije postavil; dodéli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s' besédo in s' djanjem k' dobrimu flushi, in tako f' zhédo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doféshe.

Sa zefarja.

Bog, varh vsih kraljéstev! dodéli svojimu flushabniku, nashimu zefarju I., tvojo mozh, f' ktéro se sov-rashnik premaga, sposnati in zhasitati, de bo, kér je is tvoje volje zefar postal, tudi v' tvojim varstvu vselej mogozhen.

Sa gosposko.

Rasfvétli in poterdi v' vsim dobrim duhovske in deshelfke oblastni-

ke in gosposke, de naf bodo na vse to napeljevali, kar samore k' tvoji boshji zhafti, k' nafhimu svelizhanju in k' miru in frezhi vsiga kerfhanstva perpomozhi.

Sa vse, ki smo dolshni moliti sa - nje.

Próximo tudi, kakor hozhefh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Sa shive in mertve kristjane.

(Glej sgorej na 243 strani.)

Sa dufhne in telésne potrebe.

Dodéli nam, o Bog miru! pravo edinost v' véri bres vsiga rasder-tja in lozhitve. Preoberni nafhe fer-za k' pravi pokori in k' pobóljshanju nafhiga shivljenja. Ushgi v' naf ogenj

svoje ljubésni. Daj nam gorezhe sheljé po vsi pravizhnosti, de ti bomo, kakor tvoji pokorni otrózi v' shivljenji in v' smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bódi védno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe délo in opravílo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukej vshivati, in tamkej s' vsimi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v' vezhnim vesélji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodéli, o Gospod, nebeshki Ozhe! po Jésufu Kristufu, tvojim ljubim Šinu; Gospodu nashim in Odreshniku, kateri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svétiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. Amen.

V. Boshja pomózh oftani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

(pétkrat.)

L a v r e t a n s k e

LITANIJE.

(Ob prasnkih matere boshje in ob fabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebéshki, vfigamogozhni
Bog,

Sin, vfiga svetá rešnji Bog,

Svéti Duh, rešnizhni Bog,

Svéta Trojiza, en sam Bog,

Svéta Marija,

Svéta mati boshja,

Svéta devíz devíza,

Mati Kristusova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhistá,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

usmili se sa nas
Boga prófi!

Mati presvéta,
Mati ljubesnjava,
Mati prezhudna,
Mati nashiga stvarnika,
Mati nashiga odreshenika,
Deviza modra,
Deviza zhaftitljiva,
Deviza hvale vredna,
Deviza mogožhna,
Deviza usmiljena,
Deviza vérna,
Podoba pravize,
Šédesh modrosti boshje,
Šazhétik nashiga veselja,
Posoda duhovna,
Posoda zhafti vredna,
Posoda vse svetosti,
Škrivnostna rósha,
Turn kralja Davida,
Turn flonokosténi,
Hifha slata,
Škrinja miru in sprave,
Vrata nebéshke,
Sgodnja daniza,
Sdravje bolnikov,

sa naš Bogá próš!

Perbeshalifhe gréshnikov,
Trofhtarza shaloftnih, *Tola z nica z aloz*
Pomozh kristjanov, *tnih*
Kraljiza angelov,
Kraljiza ozhakov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza aposteljnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza sposnovavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vsih svetnikov,
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; sanesi nam, o Gospod!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; uflifhi nas, o Gospod!
Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; usmili se nas, o Gospod!
Krisite, flifhi nas!
Krisite, uflifbi nas!
Ozhe nash . . . Zheskena . . .

sa naf Bogá prófi!

MOLITVE.

1. K' presvétimu réshnjimu teléfu.

(Najdesih na 241 strani.)

2. K' svéti devízi, materi Marii.

Pod tvojo pomozh perbeshimò, o svéta boshja porodniza! ne saversi nafhah profhinj v' nafhah potrebah, temuzh réfhi naf vselej od vseh nevarnost. O zhaftitljiva in shegnana deviza; nafha gospá; nafha frédniza; nafha besédniza; nafha pomozhniza! Š' tvojim Šinam naf spravi! tvojimu Šinu naf perporôzhi; tvojimu Šinu naf isrôzhi.

V. Prôfi sa naf, svéta boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kri-
stufovih.

MOLIMO.

Dodéli nam, tvojim flushabnikom, prófimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dushi in teléfu vshivamo; in de bomo po zhaštutih prošhnjah presvéte Marije vselej devíze, od sidanje shalosti refheni, in vézhniga veselja deléshni.

3. K' svéti devízi, materi Marii.

Od perve adventne nedélje do bo-shizha.

Ufmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebéshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vštati, tí, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, devíza prej in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejéla zheshenje, usmili se greshnikov.

V. Angel Gospodov je osnanil Marii.
O. In je spozhéla od svétiga Duhá.

MOLIMO.

Svojo milost, prošimo! Gospod! v' naše ferza vlij, de, ki smo po angelovim osnanjenji vzhlovezhenja Kristufa, tvojiga Šina sposnali, po njega terpljenji in krishi zhaftitljivo vstajenje dofeshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Ufmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza prej in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zheshenje, usmili se gréshnikov.

V. Po porodu si deviza zhistá ostala.

O. Prôsi sa nas, boshja porodniza!

MOLIMO.

Bog! ktéri si po rodovitnim devishtvu svéte Marije zhlovéshkimu rodu dar vézhniga svelizhanja dodélil:

daj, prófimo, de njo sa naf prófíti obzhutimo, po ktéri nam je frézha dofhlá prejeti shivljenja sazhétnika, Gospoda nashiga Jésufa Kristufa, Šina tvojiga.

*Od frézhnize do véliziga zhe-
tertika.*

Bódi zhefhena, nebéf kraljiza, zhefhena angelov gofpá; zhefhena korenina, zhefhena ti, ki si svétu pravo luzh rodila! **Bodi** posdravljena, devíza zhaftita, mémo vsih lépa; **bodi** posdravljena, preljubesnjava in prófi sa naf **Kristufa**.

V. Naj te hválimo, devíza pre-
svéta.

O. Daj nam mozh soper sovrash-
nike tvoje.

MOLIMO.

Dodéli, milostljivi **Bog!** brambo nashi flabósti, de, ki svéte bóshje porodnize spomín obhajamo, f' pomozh-

jo njénih proshinj od svojih gréhov
vstanemo.

*Od vélike sabote do perve nedélje
po binkushtih.*

Veséli se, kraljiza nebéshka, a-
leluja! Ktériga si saflushila nositi,
aleluja; je vstal od smerti, kakor je
rékel, aleluja! Prósi sa naš Bogá,
aleluja!

V. Veséli se in raduj, devíza Ma-
rija, aleluja!

MOLIMO.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga
Šina, Gospoda našhiga Jésufa Kristufa
svét rasvesélil; dodéli, prosimo, de po
njegovi materi devízi Marii doséshemo
vezhniga shivljenja veselje.

*Od 1. nedélje po binkushtih do 1.
adventne nedélje.*

Zhesheha bódi kraljiza, mati mi-
lofti, shivljenje, sladkost in upanje

našhe, bódi zhefhena! K' tebi vpíjemo sapušheni Evini otrozi; k' tebi sdi-hujemo sháloftni in objókani v' tej do-
lini fols. Oh, oberni, tedej, našha pomozhníza! svoje miloftljive ozhí v' naš; in pokashi nam po tem révnim shivljenji Jésufa, shegnani fad tvojiga teléfa; o miloftljiva, o dobrotljiva, o fladka devíza Marija!

V. Prôsi sa naš, svéta boshja po-
rodníza!

O. De bomo vrédni obljud Kri-
stufovih.

MOLIMO.

Vfigamogozhni, vézhni Bog! ki
si dušho in teló zhaštite devíze mate-
re Marije, de bi vrédno prebiválishe
tvojiga Šina biti saflushila, f' perpo-
mozhjó svétiga Duhá perpravil; daj,
de bomo, ki se njéniga spomína vese-
limò, po njénih miloftljivih prošnjah
od prihodnjih slégov in vézhne smer-
ti résheni.

4. K' svétimu Jóshefu.

Glejte svét in moder hlapez, ktériga je postavil Gospod zhes svojo družino.

V. Prôsi sa naš svéti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Krištofovih!

MOLIMO.

Naj nam, prósimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvéte matere Marije pomaga, de, kar naša slabóšt ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te prósimo, rasvéshi po svoji milosti naših gréhov vesí, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere, ljube devíze Marije in vsih svojih svetnikov naš svoje flushabnike, naše dobrotnike, in naše pohišstvo v' vsi svetosti; tudi ozhi-

ťti vťo naťho ťhlahto in naťhe prijatle
 od hudobe in gréhov, in napolni jih
 s' lépimi zhednoťmi; dodéli nam mir
 in sdravje; odverni od nať vidne in
 nevidne ťovrashnike, in odsheni vťe
 hude ťhelje; daj nam sdravo vreme
 in dobro létino; ťkashi miloťt naťhim
 prijatlam in neprijatlam; in obvaruj to
 faro s' vťimi, ktéri v' njej prebivajo,
 kuge, lakote, vojske, ognja, potreťa,
 povodnji; in dodéli miloťtljivo vťim vér-
 nim kerťhenikam, ťhivim in mertvim,
 v' nebéťhkim kraljéťtvu vézhno ťhiv-
 ljenje, mir in pokoj. Obvaruj naťhiga
 papesha I., naťhiga ťhkofa I., naťhiga
 ťvétliga zefarja I., in vťo naťho du-
 hovťko in deťhéťko goťpoťko, in vťe
 kerťhanťko ljudťtvo vťih nadlog in vťi-
 ga sléga. In tvoj ťhégen pridi s' ne-
 béť dol na nať, in bódi vťelej nad
 nami. Po Goťpodu naťhim Jésufu Kri-
 ťufu, ťinu tvojim, ktéri f' teboj ťhiví
 in kraljuje v' edinofťi f. Duhá Bog
 od vékomej do vékomej. Amen.

V. Boshja pomózh oftani vfelej
per naf.

O. Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesfiena . . .
(pétkrat.)

Molitev k' svojimu f. patronu.

Svéti I., flushabnik in prijatelj boshji! per f. kerstu si mi bil od zérkve dan varh in poseben pomozhnik; s' vsm saupanjem se tedaj k' tebi obernem. Le pod tvojim iménam me hozhe zérkev posnati in med svoje otroke fhtéti. Torej mi je to imé drajfi in ljubfi od vsih posvetnih imén; kér me opomni, de sim kristjan in k' vézhnimu svelizhanju poklizan. — Svoje shivljenje shelím po tvojim shivljenji ravnati, kokor si ti svoje po Kristufovím ravnál; shivéti shelím po sglédih, ki si mi jih sapustil; pravi uzhéz Jésufa Kristusa shelím biti, ne pa fovrashnik njegoviga krisha. Sato

hozhem sam sebe satajiti, svoj krish
voljno nositi, svet sanizhevati, tudi
pred fenzo greha beshati, v' ljubésni
ostati, s' ljubesnijo Bogu pokorn biti
in s' Jésufam Kristufam terpéti, de
bom kdej s' njim vred kraljevál. —
Prósi pa sa-me sveti I., in sadóbi mi
gnado per Bogu, de vse svestó spol-
nim, kar sim per f. kerstu po bótrih
obljubil, de prav po kersthanfko shi-
vim, se k' smerti fkerbno perpravim,
in s' nobeno rezhjo ne ogerdim svéti-
ga iména, ki ga po tebi imam, in ki
je sapífano v' nebésih. Amen.

Molitev k' f. Joshefu.

O vfigamogozhni, vézhni Bog!
nash Gospod in Svelizhar Jésuf Kri-
stuf! ktéri si f. Joshefa svoji ljubetni-
vi materi, devízi Marii sa shénina pre-
vidil, in sa svojiga svéstiga varha isvô-
lil; ponishno prófimo, dodéli nam,
de bomo po njegovi profhnji in nje-
govim saflushenji tukej v' pravim mi-

ru shivéli, in po tém shivljenji k' vézhnimu gledanju tvojiga boshjiga oblizhja v' nebésih perpeljani. **Ki shivísh in kraljujesh s' Bogam Ozhétam v' edinosti f. Duha, Bog od vékomej do vékomej. Amen.**

Molitev k' f. Petru.

O Bog, ktéri si f. Petru apostelju s'vojimu dal kljuzhe nebésihkiga kraljéstva, in oblast savesati in rasvesati srozhil: dodéli, de bomo f' pomozhjo njegove proshnje od svés svojih grehov résheni. Ktéri shivísh in kraljujesh i. t. d.

Molitev k' f. Pavlu.

Bog! ktéri si ves svét po uku svetiga Pavla aposteljna poduzhil: daj nam, te prosimo, de ki njegov spomin zhaštimo, mozh njegove proshnje per tebi obzhútimo. Po Gospodu našim Jésusu Kristusu i. t. d.

Molitev k' f. Janesu Nepomuzhanu.

Bog, ktéri si savolj nepremágniga spovednika samolzhanja svétiga Janesa svojo zérkev s' novo krono marterstva pozhaštil; daj de po njega sglédu in profhnji svojim ustem strašho postávimo, in smo svétim, ktéri s' jesikam niso grehili perfhteti. Po Gospodu našim Jésufu Kristufu i. t. d.

Molitev k' f. Alojsju.

Bog! deliviz nebéshkih darov, ktéri si v' angelskim mladénzhu Alojsji prezhudno nedolshnost shivljenja s' enako pokoro sdrushil; dodéli po njega saflushenji in profhnjah, de, ki ga nedolshniga nismo naflédovali, ga spokorniga posnemamo. Po Gospodu našim Jésufu Kristufu i. t. d.

Molitev k' f. Ani.

Bog! ktéri si svéti Ani tóliko milost fkasal, de je bila vrédna mati

biti matere tvojiga edinorojeniga **Šinú**; dodéli milostljivo, de, ki njen spomin obhajamo; se nam po njenim perporozhevanji per tebi pomaga. Po ravno tém **Gospodu** nashim **Jésufu Kristufu** i. t. d.

Molitev k' s. Marii Magdaleni.

Naj nam, prósimo! **Gospod!** svéte **Marije Magdalene** perporozhenje pomaga, ki si po njenih prošnjah shtir-dnévniga brata **Lazarja** od mertvih v' shivljenje obudil. **Ktéri** shivísh in **kra-ljujesh** i. t. d.

Molitev sa vse duhovne pastirje.

Gospod Jésuf! ki svoji zérkvi **pa-stirje** in **uzhenike** dajesh, voditi vérne po poti pravize in refnize v' **nebésa**; dajaj tudi njim svojo gnado, de visoko imenitnost flushbe, ki so jo nastopili, shivo sposnajo, in de po sglédu **aposteljnóv** molitev in osnanovanje s. **evangélija** sa **pervo** in **nar vézhi** dolsh-

noft imajo. — Naj bodo oni nafhi mozhni befédniki per tebi, in naj s' molitevjo in fvétim shivljenjem tvojo jéso od naf odvrazhujejo! — Rasvetlúj, podpéraj jih, de nam vfelej s' luzhjo vñih dobrih dél fvétijo; nam pa gna-do dodéli, na tanko posnemati njih lepe sgléde. Poshégnaj, — ohrani jih; poverni njih veliki trud in délo — ftotéro. — Kér zhujejo nad nafhimi dufhami, kakor taki, ki bodo kdej od njih odgovor dati mogli: nam do-déli — v' njih tolashbo in k' nafhimu svelizhanju — tako pokórfhino do njih fvétih náukov, kakor bi jih is tvojih laftnih uft flifhali. — Daj nam vñim, pafirjem in ovzhizam fodni dan na tvoji defnizi ftati! Amen.

Molitev sa fvojiga fpovednika.

Prosim te, o Bog! ne púfti, de bi bil moj fpovednik flép vodnik, ktéri bi me s' fabo v' bresen pogubljenja potégnil, ali de bi bil mutaft

pastir, ktéri bi svojih uft ne odperl, kader mi je tréba nevarn ftan moje dushe rasodéti, — me savolj gréha posvariti, od perlóshnosti gréha odverniti in napeljati k' resnizhni pokori. Daj mojemu spovedniku to meni biti, kar je Ananija Šavlu bil; de vidim in sposnam, kaj mi je storiti, in svétiga Duha prejmem. Daj mu gnado, de se v' všim sveftó dershé naukov f. evangélija; de me f' prijasno resnizo k' tebi vódi, s' mojimi slabostmi ljubesnivo poterpi, se mojim nerodnim nágnjenjam ftanovitno vftavi, in mojo termo ferzhno podere. — Mene pa navdaj do njega s' všim sposhtovanjem, f' poduzhljivoftjo, ponishnoftjo in potrebnim saupanjem, ki mu gré kakor tvojimu naméftniku. Dodéli, de nad njim tebe samiga sposnám; de per njem drujiga ne ishem, kakor tebe; de me frézhno k' tebi perpélje; po Jesufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Molitev sakonfskih.

O Bog! ki si sakonfski stan postavil in k' sakramentu povsdignil; dodéli nama gnado, de v' svéti ljubésni fklénjena vfelej po tvojim svétim naménu shivivà, tebi dopadeva, svojim lép sgled dajeva, in febi in njim k' vézhnimu svelizhanju pomágava; po Jé-susu **Kristufu**, **Gospodu** našim. Amen.

Molitev starshev sa svoje otroke.

O moj Bog! ti si **Ozhe** mojih otrók, si njih stvarnik in njih gospod. Tebi jih isdám, tvoji so; tvoji ljubésni ozhétovfski fkerbi jih srozhim. Pred vsim sa-nje prosim tvoje kraljé-stvo in tvojo pravizhnoft; vse drugo jim po svojim dopadajenji naversi. Daj jim pravo modróft in ferzé, ki tebe, in is ljubésni do tebe blishnjiga ljubi. Napolni jih f' fovrashtvam do fleherniga gréha; varuj jih sapeljivih ljudi, flabih naukov in sglédov; isuri jih popolnoma po uku f. evangélija. —

Dodéli pa tudi meni gnado, de f' kakim napzhnim svétam ali naukam, ali s' lastnim slabim sglédam téga ne poderem, zhéfar sim te ravno profil. — Poshegnaj me, o Bog! v' mojih otrozih, zhuj ti nad mano, de tudi jest nad njimi zhujem; pomagaj mi jih v' strahu boshjim in v' vsi kreposti le sa-te isrediti; po Jésufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Shégen, ktériga naj starshi svojim otrokam dajo.

Moj otrok, Bog ti bódi vse tvoje shive dní v' tvojim ferzu. Nikoli v' noben, tudi nar manjshi gréh ne pervôli. Dèrshi se boshje postave, in vse ti pojde po frézhi. — Vfigamogozhni Bog te shégnaj in ti bódi milostiv! Njemu te perporozhim, in podelim ves shégen, ktériga ozhe svojimu otroku dati samore. — Presvéta Trojiza, Ozhe, Šin in svéti Duh! ohrani moje déte; varuj ga hudiga, poséбно pa gréha,

nar hujiga, smed vsih slégov; de kdej s' njim h' tebi v nebéfa pridem in te neprenéhama hvalim. Amen.

Molitev otrók sa svoje staršhe.

O Bog! namešt febe si mi dal staršhe in sapovedujesh mi, jih sposh-tovati, vbogati in jim pomagati. Daj mi gnado, de jih vselej prav sposh-tujem; de njih svéte in nauke takó svešto poslušham, njih povelja takó na tanko spolnim, kakor bi mi jih sam tí dajal. — Poverni jim tí, kér jest ne morem, vse dobro, kar so mi od sazhétka mojiga shivljenja doslej storili; plazhaj jim vso fkerb in ves trud, ki so ga s' menoj iméli. Daj jim dolgo, frézhno shiveti, v' lepih zhédno-stih zhedalje bolj rasti, v' dobrim bogatéti in kdaj k' tebi priti, po Jésufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev višhiga.

O Gospod! gospodarja in vikšhiga zhes druge si me postavil. Daj mi

svojo gnado, de glédam pred vsm drugim, — kader jih v' flushbo jemljem in med njih flushbo, — na njih lépo sadershanje; de s' njimi ravnam kakor f' svojimi otrozi in svojimi brati ali sestrami; de skerbim sa njih zhasno, she bolj pa sa njih vézhno frézho; de jih s' befédo in s' lastnim sglédam opominjam k' molitvi, k' flushbi boshji in vrédnimu prejémanju svétih sakramentov; de jih, kader je tréba, s' refnizo in s' ljubésnijo fhtrafujem. Daj pa tudi njim gnado, de me bodo radi poslushali in vbogali. Téga te prosim po Jésufu Kristufu Gospodu našim. Amen.

Molitev posla.

Tí, o Bog! hozhefh, de naj flushim, in v' flushbi svojo dusho posvetim. Tvoja volja se sgôdi! Š' stanam, v' ktériga si me poklizal, sim prav sadowoljin; sej vém, de tebi samimu flushim, ako ljudém délam, in de ti

ne glédafh ſtanú, ampak ferzé. Šam tvoj Šin je podobo hlapza na - ſe vsel. Dodéli mi le gnado; de dolshnoſti ſvojiga ſtanú ſveſtó dopolnim in vſe nje - gove teſhave bres godernanja noſim, de ſe obvarjem nesveſtobe, nepotréb - niga poſtajanja in ſgovarjanja per délu, nevoſhljivoſti do ſvojih ravnopoſlov, opravljanja, raſnaſhanja ſvojih doma - zkih, iſhá in vſiga, kar je tebi, o moj Bog! in mojim dolshnoſtim naſproti. Daj ſe mi v' vſih rezhéh do mojih vikſkih takó ſadershati, kakor ſe ſa - dershí dober otrók do ſvojih ljubih ſtarſhev. Proſim te téga po Jéſufu Kriftufu, Goſpodu naſhim. Amen.

Molitev ſa ljubéſen boſhjo.

Kaj hozhem bolj gorézhe ſheleti, zhéfar bolj ſheljno te proſíti, o moj Bog! kakor gnade, ljubiti te? — Do - volíh mi, de te ſmem ljubiti; ſapo - vedujefh mi, de naj te ljubim, zlo ſhugaſh mi s' neisrezhenim terpljé -

njem, zhe te ne ljubim. **O** Gospod!
 nar vézhi nefrézha, ki si jo le misliti
 samorem, je gotovo, te ne ljubiti. —
Hozhem te ljubiti, **Gospod!** ki si moja
 mozh, moje perbeshálifhe, moj odre-
 fhenik. **O** tí smiram stara in smiram
 nova — vézhna lepota! o tí nefkonzh-
 ne ljubésni vrédni **Bog!** sakaj te takó
 posno sazhénjam ljubiti? **Pa** oh! zhe
 mi sam svoje ljubesni ne dafh; zhe
 tvoj svéti **Duh** v' moje ferzé ne stopi:
 te fhe sdaj ne bom takó, kakor bi
 imel, ljubil. **Podéli** mi tedaj to lju-
 bésen, o moj **Bog!** **Daj** mi gnado,
 te is vsiga ferza, is vse dushe in s'
 vso mozhjó, — in le is té tvoje lju-
 bésni, blishnjiga, kakor febe ljubiti.
Dodéli mi táko ljubésen, ki tebe le
 savolj tebe samiga, prijatle le v' tebi
 in fovrashnike is ljubésni do tebe ljubi.
Dodéli mi ljubésen, ki le tebe mémo
 vsiga zhifla, le na-te vse obrazha, le
 tebe v' vsm ishe. **Daj** mi, o moj
Bog, poterpeshljivo, krotko, ponishno
 in modro ljubésen, ki nizh flabiga

ne misli in ne pozhnè, ki se nikoli hudiga ne veseli; veseli se pa refnize in pravize. Dodéli mi táko ljubésen, bres ktére nizh nisim in bres ktére mi vse drugo nizh ne pomaga; — táko ljubésen, ki nikoli ne néha in je mozhnejši, kakor smert; ljubésen, ki je v' tém shivljenji edini saflushek pravizhniga, in ki mu v' prihodnjim vézhno svelizhanje pernese.

Molitev sa ponishnost.

Vézhni Šin boshji, svojemu Ozhétu v' všim enak! takó si se ponishal, de si zhlovéfhko natóro, podobo hlapza na-fe vsél, in do smerti na krishi pokorn bil, — úzhi me ponishnosti; daj mi rasuméti, kakó krotak si in isferza ponishen. Utifni mi ta nauk, ki všo zhlovékovo uzhenóft obféshe, globoko v' ferze, de sam is sebe nizh nisim in nizh nimam, kar pa sim in kar imam, sim in imam od tebe. Ponishuj me pod svojo vřigamogozhno

roko. Daj mi, moje flaboſti moje gréhe poſnati in zhutiti. Ne púſti, de bi ſe kdeſ ſam pred ſeboj, ali zheſ druge povſdigovál, in ſam ſe bi perlaſtoval, kar je tvojiga. Ne púſti, de bi ljudſke hvale iſkal; zhe jo pa najdem, deſi je ne iſhem, ne púſti, de bi ſe ſavolj nje prevsél, in daj mi veliko vezh ſdihovati, de niſim ſhe takò dober, kakor ljudjé miſlijo. — Štóri me, o moj Bog! iſferza ponishniga, in ſadovoljniga, deſlih ſvétu neſnán oſtanem; štóri me mirniga in krotkiga, deſlih me drugi ponishujejo in ſanizhujejo, in povſdigni me v' prihodnjim ſhivljenji, kér ſim v' tém ponishan, k' vézhni zhaſti.

Molitev ſa zhiſtoſt.

Vém, o moj Bog! de mi ni mo-
gozhe zhiſto ſhivéti bres tvoje gnade.
Šató k' tebi pertezhem in te ſa-njo
iſ vſiga ſerza proſim. Dodéli mi, kar

sapovedujesh, in sapovéj, kar hozhefh, Zhiftoft mi sapovedujesh, dodéli mi jo. Daj mi nedólshen jesik, zhiste ufhéfa in framoshljive ozhi. Ozhifti moj um, in ga s' refnizami svoje svéte beféde napolni, ozhisti moje ferzé, in vlij va-nj fkos svétiga Duha tisto ljubésen, ktére zhift plamen le sa-tegori. Štvari v' meni zhifto ferzé, in ponôvi v' mojim oferzhji praviga duhá. Nikoli mi ne daj posabiti, de fo moji udje — udje Jésufa Kristufa, in de sim jest sam tvoj tempel, — de tvoj Duh v' meni prebiva, in de sim bil shé per f. obhajilu s' boshjim jágnjetam, ki je hrana zhiftih devíz, pofvezhèn. Nikar ne pusti mojiga ferza in mojiga teléfa s' nobenim tudi narmanjim gréham ognufiti. — Tiftim, ki fo zhiftiga ferza, si, moj Bog! obljubil, de te bodo tamkaj v' neskonzhnim veselji glédali; perdàj k' ti obljubi tudi gnado, ktéra naj me od vsih dufhnih in teléfnih makeshev opere in télépe obljube deléshniga storí.

Molitev sa poterpeshljivoſt.

Uzhil ſi naſ, o Goſpod! de nam je poterpeshljivoſt potrebna, tvojo voljo ſpolniti, in nam ſtorjenih obljub ſe vdeléſhiti. Daj mi tedaj poterpeshljivoſt, in podpéraj me v' malih in velikih nadlogah, de mi ſerzá ne poderó, in me v' mermranje ne ſapéljejo. Jéſuf je tóliko terpel ſa naſ in nam ſgled ſapuſtil, de po njegovih ſtopinjah hodimo. Prejétiſh kriviz in povrazhevál ſ' krivizami, in ni protil njim, ki ſo takó neufmiljeno in nezhlovéſhko ſ' njim délali. O de bi pazh tudi jeſt ſ' tvojo pomozhjo, o moj Bog! prav po tém ſglédu ravnál! De bi poſnémal poterpeshljivoſt prerokov, ki ſo v' Goſpodovim iménu govorili, Jobovo terpljenje, bolezhine Svelizharjeve, in konz njegovih apoſtelnov in vſih ſvetnikov, ki jih ſató toliko zhaſtimò, ker ſo toliko preterpéli. Daj mi vſe kriſhe, ki mi jih tí poſhiljaſh, ali ki mi jih drugi ſ'

tvojim perpušhenjem nakladajo, is ljubésni do tebe voljno nositi in v' vsih tvoji svéti volji se podvrézhi, sej sim preprizhan, de me le tepešh, kér me ljubíš; in de me raníš na telésu, sazeliti me na dushi. **Poterdi** me tedaj, te prosim, v poterpeshljivosti, de bom kdej popolnoma najden pred teboj.

Molitev sa spreobernjenje gréshnikov.

Ufmili se me, o **Bog!** gréshen zhlovek sim. — Pa naj te tudi poprosim ufmiljenja drugim gréshnikam; kér ne shelíš gréshnikove smerti, in nozhešh, de bi bil kdo pogubljen, temuzh de naj se flehern spokorí in shivi. Uflishal si Mojsefa, ki je sa puntarško ljudstvo odpušhenja prošil; sapovedujesh nam po svojim apostelnu, de molimo eden sa drugiga, de bomo svelizhani, in sagotovíš nas, de, ako gréshnika od njegove krive poti ver-

nemo, réfhimo tudi njegóvo duſho od ſmerti in pokrijemo veliko ſhtevilo ſvojih gréhov. To me persdiguje, tudi drugim gréſhnikam miloſti profíti, deſlih je ſam tako mozhno potrebujem. Oduſti jim, Gospod, ſej ne vedó, kaj délajo. Odprí jim ozhí, de ſpreglédajo, nevarni ſtan ſvoje duſhe ſpoſnajo, ſe ſavolj njega preſtraſhijo in zhutijo, kakó ſtraſhno je, od tebe ſe lozhiti. Odprí jim uſhéſa, de ſliſhijo tiſti mozhni glaſ, ktéri zlo merlizhe obuditi ſamore. Omézhí njih kamnitno ſerzé, de ſe bodo dali poduzhiti in po tvojih ſvétih ſapóvedih voditi. — Hiti nam na pomozh, o Bog! f' ſvojim neſkonzhnim uſmiljenjem, pomagaj nam ſavolj kervi Jéſufa Kriſtufa in otmí duſhe, ki ſo s' njo odkupljene bile. Uſliſhi naſho molitev, ki naſ tvoja ljubéſen k' nji perganja, in ki jo opravljamo, de ſmo tebi pokorni in dopadljivi.

MOLITVE

ob posébnih potrebah.

Ob sushih.

Bog! v' ktérim shivimò, se gibljemo in smo; dodéli nam potrebniga deshja, de v' zhasnih rezhéh potrebnò pomozh doséshemo, in f' tóliko vézhim saupanjem nebéshkih prófimo.

Dodéli, prófimo, vsigamogozhni Bog, de kér v' svojih nadlogah v' tvojo milost saúpamo, naf tvoja pomozh védno vsih nevarnost obvarje.

Daj nam, prófimo, Gospod! sdraviga deshja, in semlje suho oblizhje s' nebéshkimi potoki milostivo namôzhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te gréh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na profhnje k' tebi klizhejozhiga ljudstva,

in fhibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naf odvèrni.

K' tebi, **Gospod!** klízhejozhe uflifhi, in dodéli nam, te prófimo, lepo vreme, de, kér sa svoje gréhe po pravizi terpimò, f' pomozhjò tvoje milosti tvojo dobroto obzhútimo.

Prófimo, vfigamogozhni **Bog!** tvojo dobroto, de nalive deshja vstanovish, ki nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. **Po Gospodu** nafhim i. t. d.

Ob hudi uri.

Bog! ki te gréh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na prošnje k' tebi klízhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naf odvèrni.

Od svoje híshe, prófimo, **Gospod!** duhovno hudobo presheni, in odvèrni nadsemljifko napako hudiga vremena. **Vfigamogozhni,** vézhni **Bog!** samesi; kér se bojimò; bódi milostiv,

kér prófimo, de naf po fhkodljivim ognji v' oblakih, in po filnim viharji shuganje hudiga vreména napélje tebe hvaliti.

Gospod Jésuf! ki si vetrovam in morju sapovédal, in je bila velika ti-hôta, uflifhi profhnje svojiga ljudstva; in dodéli, de po tém snamnji svétiga krisha † preide vse divjanje hudiga vreména.

Vfigamogozhni in ufmiljeni Bog! ki naf f' tepenjem sdravish, in s' od-pufhenjem ohranujesh, dodéli, te prófimo, de se mirú sasheljeniga potola-shenja rasveselimò in dar tvoje dobro-te vselej vshívamo. Po Gospodu na-fhim i. t. d.

Ob flabi létni in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Go-spod! svojo neisrezheno miloft; de naf od vsih gréhov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktére sa-nje saflushimo, réshifh.

Uflifhi, prófimo, Gospod! nafhe pohlévne profhnje, in lákoto miloftivo odverni, de umerlivi zhlovek fposná; de po tvoji jési take fhibe pridejo in po tvoji milofti odidejo.

Tebi podvèrsheno ljudstvo, ki savolj fvojih gréhov lákoto terpi, Gospod miloftivo k' febi fpreoberni, ki fi rékel, de bo tiftim vse perverssheno, ktéri tvojiga kraljeftva ifhejo. Ktéri shivífh in kraljujefh i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Uflifhi naf, Bog, nafh Svelizhar! in na profhnje fvéte in zhaftitljive boshje porodnize Marije, vselej devíze, in fvétiga Šebastjana marternika in vfih fvetnikov fvoje ljudstvo od strahú tvoje jése odréfbí, in po obilnofti fvojiga ufmiljenja otmi.

Škashi miloft, Gospod! nafhim ponishnim profhnjam, in osdravi dufhne in telésne bolésni, de odpufhenje prejmemo, in fe védno v' tvojim shégnu veselimò.

Uflifhi, prófimo, Gospod! nafhe pohlévne profhnje, in kugo in merjenje miloftivo odverni, de umerlivi zhlovek fposna, de po tvoji jési take fhibe pridejo, in po tvoji milofti odidejo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob shivinſki kugi.

O Bog! ktéri ſi zhlovéku tudi neumno ſhivíno per délu v' pomozh dal, pohlévno prófimo, de nam ſhivíne, bres ktére ſe zhlovéfhki rod ne more ſhivíti, per nafhíh potrebah ne puſtiſh poginiti. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob vojſki.

Bog! ktéri vojſke potiraſh, in naſprotnike tiſtih, ktéri v' té ſaupajo, s' mozhjo ſvoje brambe premagaſh, pomagaj ſvojim flushabnikom, ki tvojo miloſt próſijo, de ſvojih ſovraſhnikov ſilo ſateremo, in tebe s' neprenéhano ſahvalo zhaſtimò.

Bog! od ktériga pridejo svéte sheljé, prave misli in pravizhne déla, daj svojim flushábnikom tak mir, ki ga svét ne more dati, de bojo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovráshnikov zhafi f' tvojo pomozhjo varni in mirni.

Poteri, prófimo, **Gospod!** napuh naslih sovráshnikov in pobíj njih neukrétnost s' mozhjo svoje desnize. Po **Gospodu** naslim i. t. d.

Ob sleherni nadlogi.

Ne saversi, vsigamogozhni **Bog!** svojiga ljudstva, ki v' nadlogi sdihuje, temuzh savolj flave svojiga iména stiskaním ufmiljen pridi na pomozh.

Skashi nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neisrezheno milost, de nas od vsih gréhov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktére sa nje saflushimo, réshish.

Dodéli nam, svojim flushabnikom, prófimo, **Gospod Bog!** de védno sdravje na dushi in telésu vshívamo, in de

bomo po zhaſtitih proſhnjah ſvéte Ma-
rije vſelej devíze od ſidanje ſhaloſti
réſheni in vézhniga veſelja deléshni.

Pogléj dobrotljivo, próſimo, Go-
ſpod! naſho nadlogo, in odverni ſerd
ſvoje jéſe, ktéro po pravizi ſaflúshimo.

Bog, naſhe perbeſhálifhe in mozh,
ſazhétik dobrote! poſluſhaj ponishne
proſhnje ſvoje zérkve in dodéli, de,
kar s' ſaupanjem próſimo, gotovo do-
féshemo. Po Goſpodu naſhim i. t. d.

Sa frézhno iſvoljo noviga pá-
peſha.

S' ponishnim ſerzam, Goſpod! te
próſimo, de po ſvoji neſkonzhni do-
broti ſvéti Rimſki zérkvi taziga pápe-
ſha dodélifh, ktéri bo tebi ſavolj do-
brótljive ſkerbi do naſ vſelej prijéten,
in nam tvojimu ljudſtvu, ſavoljo ſvé-
ſtiga viſhanja, v' zhaſt tvojiga iména,
vſelej zhaſtitljiv. Po Goſpodu naſhim
i. t. d.

Ob kaki sahvali.

Bog! ktériga usmiljenje nima fhtevila; in ktériga dobrote bogastvo je nefkonzhno, sahválimo tvoje velizhastvo sa dodeljene dari in prósimo védno tvojo milost, de, ki proshnikam dodelish, kar shelé, jih ne sapustish, temúzh perpéljesh k' prihodnjimu plazhilu.

Bog! ktéri si vérnih ferza s' rasfvetljenjem svétiga Duhá uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo fposnati in njegovo poveselenje védno vshivati.

Bog, ktéri nobeniga, ktéri v' té saupa, ne pustish prevezh stifikati, temuzh proshen dobrotljivo na pomozh pridefh, sa svoje proshnje in spólnjne sheljé ti hvalo dajemo, in te pohlévno prósimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarovani. Po Gospodu našim i. t. d.

Sahvalna pésem f. Ambrossha.

Tebe, Boga, hválimo, Gospóda te zha-
stímò.

Tebe, vézhniga Ozhéta, zhaští vfa semlja.
Vsi angeli, nebéfa in vse mozhí,
Kerubi in Šerafi tebi neprenéhama pojó:
Švét, svét, svét Gospod, Bog fabaot!
Polne so nebéfa in semlja flave tvoji-
ga velizhastva.

Tebe hvali zhaštiti sbor apoftelnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v' bélo oblézhena truma.
Po vesoljnim svétu te svéta zérkev zhaští:
Ozhéta nesmérniga velizhastva;
Prezhastitiga tvojiga praviga ediniga
Šina,

Tudi svétiga Duha poterdnika.

Tí, Kriste, kralj zhaští,
Ši vézhni Ozhétov Šin.

Kér si hotel savolj odrefhenja zhlo-
véka na - fe vséti, se nisi bal devizhni-
ga teléfa.

Smagal si selo smerti, in odperl
vérnkam nebéfhko kraljéstvo.

Na defnizi boshji fedífh, v' zhafti **Bogá Ozhéta**.

De imash fodit priti, vérujemo.

Prósimo te tedaj, pridi na pomozh svojim flushábnikam, ktére si s' drago kervjó odréfhil.

Daj nam v' vézhni zhafti fhtétim biti med tvoje svetnike.

Svelizhaj, **Gospod**, svoje ljudstvo; in poshegnaj svojo érbfhino.

Vishaj jih, in povikfhuj jih vékomej.

Šlednji dan te zhaftimò, in hvalimo tvoje imé vékomej, in od vékomej do vékomej.

Daj naf, **Gospod**, danafhnji dan milostljivo bres gréha ohraniti.

Úsmili se naf, **Gospod**, úsmili se naf.

Dodéli nam svojo milost, **Gospod**, kakor saupamo v' té.

V' té, **Gospod**, upam, ne bom oframotèn vékomej ne.

V. Hvalimo Ozhéta in Šina, f' vétim Duham.

O Zhaštimo in povikshujmo ga vékomej.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

MOLIMO.

Bog! ktériga usmiljenje nima fhtevila, in ktériga dobrote bogastvo je neskonzhno, sahválimo tvoje velizhastvo sa dodeljene darí, in prófimo védno tvojo milost, de, ki profhnikam dodelifh, kar shelé, jih ne sapustifh, temuzh perpeljesh k' prihodnjimu plazhilu. **Po Kristufu Gospodu** nashim i. t. d.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

V. Hvalimo Gospóda.

O. Bogú bódi hvala.

Sa frézhno pót.

O Bog! ki si svojiga flushábnika Abrahama is Urja ispeljal, in ves zhaf

njegove poti v' vsih nevarnostih po ozhétovfko vároval; ki si Israelove otroke f' fuho nogo fkos frédo morja fpravil; in ki si modrim is jutroviga po svésdi pot k' svojimu Šinu pokazal, bódi tudi nam varh in pomozhnik na nafhi poti; poshégnaj naf; daj nam svojiga svétiga angela tovarfha, de pridemo od tebe vójeni tje, kamor grémo, frézhni, — spét od tam domú sdravi, — in kdej — po dokonzhanim vélikim popotvanji na semlji, — v' svoj pravi dóm, v' nebéfa; po Jésufu Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Sa frézhno smert.

Tí, o Bog! ki si zhlovéka v' nedólshnosti ftvaril, in k' neumerjozhnosti poklizal, nisi kriv nafhe smerti. Le v' pravizhno fhtrafengo njegove nepokórfhine in njegoviga gréha si ga k' smerti obfodil. Navdihni moje ferzé f' sovrashtvam do gréha; po kté-

rim je smert na svét prifhla, in varuj me smerti v' gréhu, ktéra je smed vsih slégov nar strafhnejfhi. — Naj mi podoba smerti, — ta vřim meh-kushnikam takó grosovitna podoba, — védno pred ozhí hódi, de me od posvetne nizhémernosti védno odvrazhuje; de bom v' frézhi ponishen, v' veselji pameten, v' terpljénji poter-peshljiv; k' dobrim délam védno perpravljén; de vse svoje shive dni tvoje sapóvedi svesto spolnujem. — Dopadlo ti je, Gospod shivljenja in smerti! uro moje smerti mi perkriti; kar si mi pa rasodél, je, de me bo smert, kakor tat v' nôzhi, salésla, kader si je bom nar manj svést. Daj mi tedaj gnado, de bom vsako uro na-njo perpravljén; de vsak dan tako shivim, kakor bi bil sadnji mojiga shivljenja; de shé sdaj sazhném to sapufhati, kar bom o smerti tako sapufstiti mogel, in de she sdaj vřimu odmerjem, kar me prevezh na svét véshe.

Trojedini Bog! daj mi frézšno sadnjo uro. Ozhe! daj mi smertne teshave stanovitno premagati. Jésuf! bódi na krishi umirajozh takrat pred ménoj in rezi mi veséle beséde: She danf boh s' mano v' raji. — Švétí Duh! rasfvetljuj, podpéraj me takrat, de v' svoji véri nepremakljiv ostanem, vse fkufhnjave soper véro frézšno premagam, in kakor ud Rimške katólfške zérkve umerjem. — Švéta Marija, mati usmiljenja, mati boshja, kraljiza nebél in semlje, kraljiza angelov in ljudi, posébna besédniza, in sa Bogam nar várníshi perbeshalíshe gréshnikov, pomozh kristjanov, hzhi nebéshkiga Ozhéta, mati boshjiga Šínú, nevésta svétiga Duhá! osri se na-me ubosiga gréshnika. K' tebi sdihujem: Štoj mi tisto uro na strani, na ktéri je vse leshézhe, in savolj ktére sim te vselej na pomozh profil. — Š. Joshéf! prósi sa-me, de smerti pravizhniga umerjem. Švétí angel varh! varuj me in ne odstópi od mene, dokler

konza svojiga popótvanja ne doféshem.

Sa kakiga bolnika.

Gléj, Gospod! ktériga ljubifh, je bolan! — in jest se predersnem sa-nj profiti in moliti. — Ne bódi mu ta bolésen k' smerti, temuzh k' tvoji zhafti in njegovimu svelizhanju. Tóliko bolnikam si njih popréjshno sdravje, zlo merlizham si spét shivljenje dodélil; ohrani tudi téga bolnika in osdraviga. Vfigamogózhin si in nefkonzhno dobrotljiv; le s' befédo rezi in bolnik bo sdrav. — Kér pa ne vém, kaj je saréf dobro sa-nj, stóri po svoji svéti volji. Dodéli mu poterpeshljivost, meni pa pravo ljubésen do njega, de te bom spét s' njim vred tukej v' tempelnu, kdej pa v' nebésih vékomej hvalil. Amen.

MOLITVE

v' b o l é s n i.

Moj Ozhe! odvsémi mi ta kélh terpljénja; pa ne moja, temuzh tvoja volja naj se sgodí.

Vse bolezhine svoje bolésni, tudi smert vsamem sa ljubo, o Bog! de fo mi le isbrifani moji gréhi.

Gospod! réshi, shgi me tukej, nikar ne sanefi; famó gréhe mi odpústi in daj vézhno shivljenje.

Ne saversi me, o Gospod! v' svoji jési, in ne tepi me v' svojim ferdu.

Úsmili se me, kér sim flab; osdravi me, kér fo moje kostí polne strahú.

Bres tebe me ne bodo osdravile sdravíla, ki mi jih sdravnik daje: pa zhe ti rezhesfh, bom sdrav. Osdravi me, o Gospod! zhe je tvoja volja, in sdrav bom; réshi me is bolésni in sopet bom dober.

To trohlivo teló mi dufho teshí. Kdo me bo od téga umerjozhiga té-

léfa réfhil? Tvoja gnada, o Bog! po Gospodu našim Jésufu Kristufu.

Jésuf, sin Davidov! ufmili se me, in pridi fhe k' meni, préden umerjem.

Gospod! hude bolezhíne terpím. Daj mi v' mojim sdihovanji ufmiljeno befédo od tebe flifhati. Kaj ti hozhem rézhi, in kaj mi bofh odgovoril? Tí si me f' to bolésnijo obiskal.

Pretezhene léta svojiga shivljenja bom v' britkofti svoje dufhe pred teboj premifhljeval.

Gospod pravizhen si, in pravizhne fo tvoje fôdbe; tvoje póta fo polne milofti, pravize in refnize. Nikar se ne mafhuj nad menoj savolj mojih gréhov, in nikar se ne fpomni mojih prelomov.

Délaj s' menoj, o Gospod! po svoji fvéti volji, in daj moji dufhi v' miru is téga svetá se lozhiti; boljshi mi je umréti, kakor dalje shivéti.

Vém, de moj odrefhenik shiví; fpét bom fodni dan vftál, in v' tém shivotu vidil svojiga Svelizharja; to u-

panje je globóko hranjeno v' mojim ferzu.

Kér fhe došti nisim perpravljén sa smert, fe bojim umréti; pa tudi shivéti fe bojím, kér je tóliko nevarnost na svétu, in kér v' dobrim takó malo rafem. Tvoji milosti, o Bog! fe tedaj popolnoma isrozhím.

LITANIJE

v' b o l é s n i .

Jésuf Kristuf,
Svelizhar svetá,
Jésuf, kí si na semljo prifhel, shalofne odshalít,
Jésuf, kí si starimu Simeonu v' miru fe dal lozhiti, ko je tebe viditi gnado sadobil,
Jésuf, kí si ofem in trideset lét bolniga osdravil,
Jésuf, kí si mertvoúdnimu sdravje dodélil; in gréhe odpustil, de je

ufnili fe nafi!

na telésu in dushi sdrav svojo
posteljo domú néfil,
Jésuf, ki si sheno, ktéra je dva-
najst lét bolehal, savolj njéniga
posébniga saupanja gredozh o-
sdravil,
Jésuf, ki si gobove ozhifhevál, in
dajal flépip spreglédati, gluhim
spresflifhati, hromnim f-hajati in
mertvim vstajati,
Jésuf, ki si shalofni vdovi sina,
ktériga so shé k' pogrèbu nefli,
spét shiviga dal,
Jésuf, ki si Jajrovo hzhér v' shiv-
ljenje obudil,
Jésuf, ki si Lazarjeve festre v' niju
nar hujih bolezhinah f' tém ove-
félil, de si jima brata, ktéri je
shé fhtiri dni v' grobu leshal,
oshivel,
Jésuf, ki si naf f' prelépip sglé-
dam svoje poterpeshljivoosti na kri-
shi uzhil, v' terpljenji v' voljo
boshjo popolnoma se vdati,

ufmili se nafi!

Jésuf, ki si fhe umiraje sa fvoje
morívze profil in sgrévanimu ras-
bójniku miloft dodélil,
Jésuf, ki si f' fvojo smertjo tifti-
ga premagal, ki je oblašt fmer-
ti imel,
Jésuf, ki si po terplénji fhel v'
fvoje velizhaftvo in nam f' tém
pot va-nj pokasal,
Jésuf, ki si naf s' fvojim vftaje-
njem od mertvih v' véri na vfta-
jenje shivota poterdil,
Jésuf, ki naf bofh kdej od mertvih
obudil in po nafhieh délih fodil,
Od bolezhin bolésni,
Od maloferzhnosti in zagovitnosti,
Od predersniga saupanja in golj-
fiviga sanafhanja,
Od grose in nepokoja vefi,
Od godernjanja in nepoterpeshlji-
vofti,
Od vfaziga gréha,
Od fkufhnjav hudizhevih,
De nam gnado dodelifh, do sadnjiga
pojémljeja kakor popotnim shivéti,

ufmili fe naf!

odréfhi naf, o Go-

fpodi!

in po nebésih, našim pravim
domu hrepenéti,
De nam zhaš, vefelje in mozh k'
pokori dašh,
De nam gnado dodelišh, bolezhni-
ne bolésni ferzhno nositi,
De naš v' véri v' té in v' vézhno
shivljenje poterdišh,
De naš v' saupanji v' tvojo vsiga-
mogožno pomozh podpirášh,
De naš v' ljubésni do tebe do kon-
za ohranišh,
De naše ferzé od fovrashtva in
nevošhljivosti ozhistišh,
De naše duše s' nebéškimi mi-
slimi in sheljami napolnišh,
De naš f' toliko vézhi tolashbo na-
vdajášh, kólikor bolj se naše
terpljenje narafha,
De se f' zhuvanjem in molitvijo
na tvoj prihod perprávljamo,
De naš ne bolezhina, ne smert od
tvoje ljubésni ne lozhi,
De naš, ko se ta persténa hišha
našhiga teléfa raspade, k' febi

te prošimo, ušlišhi naš!

v' vézhno prebiválifhe vsamefh, te prófimo, uflifhi naf!

De si ti sam nafhe shivljenje, in de nam bo umréti dobizhek, te prófimo, uflifhi naf!

De tebi shivimò in umerjemo, te prófimo, uflifhi naf!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh, sanéfi nam, o Gospód!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh, uflifhi naf, o Gospód!

Jagnje boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh, usmili se naf, o Gospód!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

MOLIMO.

O Jésuf! Šin shiviga Bogá! tí si vštajenje in shivljenje; kdor v' té vérje, bo shivel. V' svojim shivljenji na fvétu si toliko bolnikov na njih profh-njo osdravil; osdravi tudi mene. Daj de bom vef v' tvojo voljo vdan; ras-veféli me, de te bom tukaj shé v'

tvojim svétim tempeljnu mólil, in kdej
v' nebésih zhaštil vékomej. Amen.

LITANIJE

od vdánosti v' voljo boshjo.

Gospód, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospód, ufmili se naf!

Bog Ozhe nebésiki,
Bog Šin, odreshenik svetá,
Bog, svéti Duh,
Švéta Trojiza, en sam Bog,
Bog, ki vse vésh in previdish,
Bog, ki vse vladash in napravljash,
Bog, ki vse po svojih nar skrivni-
fhih naménih zhudno ispéljesh,
Bog, ki tudi hudo, kar se sgodi v'
prid svojih isvóljénih obrazhsh,
V' vsih rezhéh in permérah, sgódi se
tvoja svéta volja, o Bog!

ufmili se naf!

V' vsih okóljshinah in pergodbah,
V' mojim stanu in v' moji flushbi,
V' mojih opravih in napravah,
V' mojim djanji in nehanji,
Na mojim premoshenji in blagu,
Na mojim dobrim iménu in moji
zhafti,

Na mojim sdravji in moji môzhi,
Na mojim telésu in na moji dufhi,
V' mojim shivljenji in v' moji smerti,
Nad menoj in nad mojimi,
Nad vsimi ljudmi in angeli,
Nad vsimi stvarmi na svétu,
Na vsih krajih svetá,

Vfak zhaf,

Deflih bi se moja natora vstavljala,
Deflih bi moji lastni ljubésni in
posheljivosti teshko djalo,

S' vsimi svetniki in pravizhnimi
vpijem:

S' devishko materjo vpijem:

S' Jésufam na oljski gôri vpijem:

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem-
ljesh; sanesi nam, o Gospod!

sgódi se tvoja sveta volja, o Bog!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; uflifhi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjem-
ljesh; ufmili se nas, o Gospod!

Kriste flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

MOLIMO.

O Bog! ponishno mólim tvojo
prefvéto voljo, podvershem se tvojim
nesapopadljivim sodbam in nar pra-
vizhnishim narédbam. In kér je sve-
sto spolnovanje tvoje volje dno vse po-
pólnamosti, sgled vse kreposti, edini
vir snotranjiga mirú in praviga ve-
felja: nizm drusiga ne voshim in ne
shelim, kakor de se tvoja prefvéta volja
v' meni in od mene vselej na tanjko
spolnuje. Amen.

MOLITVE

po sadobljenim sdravji.

⓪ Bog! is ferza fe ti sahvalim sa sdravje, f' ktérim si me rasvesélil. Špét si fe mi tóliko milostljiviga fkasal. Šmert sim saflushil, pa shivljenje si mi fhe perdaljfal. Sato te hvalim, in she- lím vse dni fvojiga shivljenja sveštó ti flushiti. Vdaril si me, in fpét sazélil; pokasal si mi, de je moje shivljenje v' tvojih rokah, in de naj fe s' zhujezhnostjo in pokoro vfak dan f' smerti perpravljam. To bom f' tvojo pomozhjo tudi storil. — Kakor evan- gélski mosh, ki je poln hvaléshnosti, de je bil od gobe ozhifhen, pred Jé- sufove nogé na obras padel, tudi jest préd-te, o moj Bog! pridem, sa sdravje fe ti sahvalit, in te prosim: Osri fe milostljivo na grevengo f' ktéro fvoje gréhe objokujem, in poterdi fklep, ki sim ga v' bolésni storil, de fe bom refnizhno poboljfal. Níkar mi ne daj

nikoli te smertne nevarnosti, deflih sim jo sdej prebil, posabiti! Daj mi kakor takimu shivéti, ktérimu je smert shé napovédana, de si tvoje shibe in skufhnjave k' pridu storim; to perh-ljivo shivljenje sanizhujem, in s' vfo mozhjo po vézhnim hrepenim; po Jé-sufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

MOLITEV

bolnika, kadar se smert blisha.

Moj Bog! morebiti me bofh kmalo — kmalo k' febi poklizal! — kakor je tvoja volja; va-njo se popólnama vdam.

Oh, de bi bil pazh lépfhi shivel!
— Oh, de bi bil pazh tebe fvojiga Bogá in Ozhéta bolj ljubil.

Švojih gréhov ne samorem nizh vezh nestorjenih storiti; — le kfati se jih samorem, — in tebe, o moj Bog! odpufhenja profiti.

Bog! moje ferzé vidish, — shal fo mi vsi gréhi, — is ljubésni do tebe, o moja previkshi dobrota, fe vsih kfam! — Oh, de bi pazh nikoli nizh hudiga storil ne bil! — Odpústi mi, dobrotljivi, ufmiljeni **Bog!** — Kfam fe!

Tako dolgo, o **Bog!** si imel s' manoj poterpljenje! Tudi sdaj ne bofh savergel svojiga otroka, ki fe s' sgrévanim ferzam k' tebi obrazha. — Saupam v' tvojo neskonzhno dobroto in ufmiljenje, — saupam v' saflushenje svojiga Svelizharja **Jésusa Kristufa!**

Kaj ko bi mogel pred svojo smertjo fhe kaj dobriga storiti! — Prosim sa odpushenje vse, ki sim jih kdej rashalil! — **Bog** bo tudi meni odpustil.

O kakó malokdej si spomni zhlovek v' mladih dnéh, ali ko je fhe sdrav in terden, smerti, — konza vsih rezhí!

O moji prijatli, delajte dobro, dokler vam je mozh! — Na smertni

postelji zhlovek drugiga ne more, kakor sdihovati in terpéti. — Bog! tí vidish svojiga otroka v' terplénji! Ozhe, tvoja volja se sgódi! Tepi me takej, de mi le tamkej persanesesh.

O de bi me pazh vsi umirati vidili, ki sdaj v' gréhih shivé! Vse bi savolj svelizhanja njih drage dushe profil, spreobernjenja kar nizh dalje odlafhati. Sakaj bi nek' tako kratkiga shivljenja vsiga tebi o Bog! ne darovali! — Oh, sdaj pazh vse druga zhi mislim, kakor svoje mlade dni! —

Kakó kratko je shivljenje! kakó dolga vézhnost! — O de bi bil vunder vezh storil sa vézhno shivljenje; de bi bil vezhkrat per nizhémernim veselji mislil na vézhnost, — v' svojim terplénji na nebéfa!

Moj Bog! — Moj Ozhe! tí vésh, kóliko tvoj otrók terpi! Podpéraj me, in daj mi fkorej prestati.

Po tvoji volji shelím umréti, deflih nisim vselej po tvoji volji shivel. — Švoje shivljenje ti dam, o Bog! v' dar, — drujiga nizh vezh ne morem storiti.

Sahvalim fe ti fhe, o moj Bog! sa vse dobrote, kar sim jih ves zhal svojiga shivljenja od tebe prejél. — Smiram si mi bil tóliko — tóliko dober! — Na dusi in telésu si mi tólikanj dobriga fkasal, — hvalim te, in saupam fhe v' tvoje usmiljenje! ne sapustífh jih, ktéri v' té svoje saupanje stavijo; — tudi v' smerti, — v' vézhnosti bofh moj ljubi Ozhe! — Hvalil te bom — vékomej te bom ljubil!

Kadar fe bolnik s' shégnano vodo pokropí.

O moj Jésuf! f' to shégnano vodo, in f' svojo svéto réshnjo kervjo me vsih mojih grehov omí, is ferza so mi shal, — is ljubésni do tebe.

Kadar bolnik svéto britko martro kufhne.

Gospod Jésuf! hiti mi na pomozh, kér si me f' svojo smertjo na krishi odréfhil. — O Jésuf! daj mi, de te bom fkorej, ne vezh v' podóbi, ampak kakor si sam na febi, od oblizhja do oblizhja vékomej glédal.

Kader se bolniku luzh v' roke podá.

O Jésuf! ti si naša prava luzh. V' té vérujem, ohrani luzh svoje svéte vére v' meni, dokler te od oblizhja do oblizhja ne vidim. Jésuf! tí si studenz svelizhanja, — v' té upam, dokler te ne sadobím. Jésuf! tí si vézhna ljubésen, — ljubim te, — vékomej te shelim ljubiti. O Jésuf! tí si luzh fvetá, rasfvetlih vfaziga, ktéri na svét pride; rasfvetli tudi mene sdaj, ko is téga fvetá grém; pelji me

is smertniga mraka v' luzh vézhniga shivljenja; rasfvétli moje ozhi, de te bodo v' desheli shivih vékomej glédale!

Perporozhevanje dushe Marii, ángelam in svetnikam.

O svéta Marija, milostiva mati Jésufova! moja nar mogožnišhi pomozhniza sa Bogam! tebi perporozhim svojo ubogo dusho; — ne sapústi me. — **O** Marija, moja frédniza, moja befédniza! govôri sa-me per svojim ljubim Šinu, préden k' sodbi pridem, de mi bo milostiv. — **O** Marija, per-beshalifhe gréšnikov! spravi me s' svojim Šinom in prôsi ga, de me v' mojih poslednjih fkušnjavah peklénfkiga fovrashnika obvaruje. — **O** Marija, troshtarza shalostnih! spomni se me v' mojih nar vézhih teshavah, prôsi sa-me v' mojih sadnjih potrebah, — potroshtaj me v' moji smertni britkosti. — **O** Marija, vrata nebéfhke!

isrôzhi me svojemu Šinu, perpelji me po smerti k' njemu. — Oh oberni svéta boshja porodniza! svoje milostive ozhí v' mé, in pokashi mi po tém révnim shivljenji, Jésufa, shégnani sad tvoji-ga teléfa. — Mati milosti boshje! prósi sa-me, nikar me ne sapústi!

O svéti Mihael! pridi mi na pomozh v' moji sadnji vojfki, in brani mojo dusho pred hudobnim sovráshnikam, ktéri jo sheli pogubiti.

O svéti angel varh! bódi sdaj moj pomozhnik v' moji nar huji nevarnosti.

O vsi svéti angeli in arhangeli! hitite mi na pomozh, vojfkujte se sa-me; premagajte vse moje sovráshnike, in spremíte mojo ubogo dusho frézhno na uni svét.

O svéti Disma, svéta Barbara, svéti Joshef, moj svéti patron, vsi svetniki in svetnize boshje! profíte sa-me Bogá, de frézhno dokonzham svoj ték, in v' vasho svéto drushbo pridem, kjér s' vami vred Bogá vézhno hvaliti in ljubiti shelím.

Sadnji sdihljeji umirajozhiga kristjana.

O Jésuf! s' mozhjó fvétiga kri-
sha me od mojih sovráshnikov réfhi.

Jésuf! ki si sam britke smerti u-
merl, perstópi mi v' smertnih teshavah.

Jésuf! svoje terpljénje fklénem f'
tvojim terpljénjem; — svojo smert
fklénem f' tvojo smertjo.

S' svojim grenkim terpljénjem me
krepzhàj, o Jésuf!

Uflifhi me, o ufmiljeni Jésuf!

V' svoje fvéte rane me sakrí, o
Jésuf!

Pred hudim sovráshnikam me bra-
ni, o Jésuf!

Ob smertni uri me k' febi pokli-
zhi, o Jésuf! de te f' tvojimi fvetni-
ki vékomej hvalim.

O Jésuf! moj Bog in moje vse!
réfhi me savolj svojiga presvétiga
iména.

Jésuf! v' té vérujem, ufmili se me.

Jésuf! v' té saupam, ufmili se me.

Jésuf! ljubim te is vsiga ferza,
usmili se me!

Jésuf! is ljubésni do tebe shivim.

Jésuf! is ljubésni do tebe terpim.

Jésuf! is ljubésni do tebe umerjem.

Jésuf! tvoj sim v' shivljenji in
smerti.

Pridi, pridi, o Jésuf! otét me.

Jésuf! daj se mi v' miru lozhiti.

Jésuf! v' tvoje roké isrozhim svo-
jo dusho! vsemi jo k' febi.

Jésuf! bódi mi milostljiv.

Jésuf . . .!

Litanije

per umirajozhih.

Gospod! usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Svéta Marija; sa-nj (sa-njo) Bogá
prósi!

S. mati boshja,
S. deviz deviza,
Vsi svéti angeli in arhangeli,
S. Abel,
Vsa drushba pravizhnih,
S. Abraham,
S. Janes kerstnik,
S. Joshef,
Vsi svéti ozhaki in preroki,
S. Peter,
S. Pavl,
S. Andrej,
S. Janes,
Vsi svéti aposteljni in evangelisti,
Vsi svéti uzhénzi Gospodovi,
Vsi svéti nedolshni otrozi,
S. Shtefan,
S. Lavrenz,
Vsi svéti Marterniki,
S. Silvester,
S. Gregor,
S. Avgushtin,
Vsi svéti shkofje in sposnovavzi,
S. Benedikt,
S. Franzhifhk,

sa-nj (sa-njo) Bogá prôfi, (profite)!

Vsi svéti minihi in pufhavniki,
S. Marija Magdalena,
S. Luzija,
S. Barbara,
S. Katarina,
 Vse svéte devíze in vdove,
 Vsi svetniki in svetnize boshje,
 Bódi mu (ji) miloftljiv; sanefi mu (ji)
 o Gospód!
 Bódi mu (ji) miloftljiv; odréfh ga (jo)
 o Gospód!
 Od fvoje jése,
 Od nefrezhne fmerti,
 Od vfiga hudiga,
 Od fkufhnjav hudobniga duhá,
 Od oblafli peklénfke hudobe,
 Od vézhniga pogubljenja,
 Skos fvoje svéto rojftvo,
 Skos fvoj svét krish in terpljenje,
 Skos fvojo fmert in fvoj pokòp,
 Skos fvoje zhaftitljivo od fmerti
 vftajenje,
 Skos fvoj zhudni vnebóhod,
 Skos gnado trofhtarja f. Duhá,
 V' dan fodbe,

sa-nj (sa-njo)
 Boga prófi, (pro-
 fite)!

réfhi ga (jo) o Gospód!

Mi gréfhniki,
De fe na téga umirajozhiga miloft-
ljivo osrèh,
De mu (ji) vse gréhe odpuftih,
De ga (jo) v' véri, saupanji in
ljubésni poterdifh,
De mu (ji) refnizhniga duhá po-
kore in pravo shalofh dodelifh,
De ga (jo) pred hudimi miſlimi
varjefh,
De mu (ji) v' prizhijozhi nevar-
nosti pomagafh,
De ga (jo) v' sadnji uri f' svojo
ſvéto gnado ne ſapuſtífh,
De ga (jo) v' vézhno vefelje peljefh,
De naf uflifhati hozhefh,
O Jéfuf! Šin boshji,
Jagnje boshje, ki gréhe ſvetá odjem-
ljeſh; ſaneſi nam, o **Gospod!**
Jagnje boshje, ki gréhe ſvetá odjem-
ljeſh; uflifhi naf, o **Gospod!**
Jagnje boshje, ki gréhe ſvetá odjem-
ljeſh; uſmili ſe naf, o **Gospod!**
Kriſte, flifhi naf!
Kriſte, uflifbi naf!

próſimo te, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naš! Kriste usmili se naš! Gospod usmili se naš!
Ozhe našh . . . Zhefhena . . .

MOLIMO.

O Gospod, našh Bog! uflifhi naše molitve in bódi milostljiv téj dušhi, ki se bo sdaj lozhila is téga svetá. Odpušti ji vse gréhe, réšhi jo od vsih shtrafeng, in vsemi jo v' vézhno nebéshko stanovanje, ktéro ji je perpravil Jésuf Kristuf, tvoj Sin, našh Gospod, ki f' teboj shiví in kraljuje, v' edinosti svetiga Duhá, Bog, od vékomej do vékomej. Amen.

Kader se dušha od teléfa lozhi.

Pridite na pomozh, vsi svetniki boshji! pridite naproti, vsi angelzi Gospodovi! vsemite to dušho in spremite jo pred boshje oblizhje — prenesite jo v' nebéshko prebiválifhe. — O Jésuf Kristuf! tí jo vsêmi k' febi, ktéri si jo is téga svetá poklizal. Amen.

Gospod, uflifhi nas! Krifte uflifhi nas! Gospod uflifhi nas!

V. Gospod! dodéli ti dušhi vézhni mir in pokoj.

O. In vézhna luzh naj ji sveti!

V. Naj v' miru pozhiva.

O. Amen.

MOLIMO.

Tebi o Bog perporozhimò to dušho, de hi sdaj, ko se je is svetá lozhíla, per tebi v' nebéshkim kraljestvu prebivala; in kar je po flabošti svoje zhlovéshke nature v' svojim shivljenji pregréshila, ji tí po svoji neskonzhni milošti odpušti; po Jésufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Molitev per pogrébu trupla rajnkiga (rajnke).

Hvala Bogú, ki tudi nad našim pokopalifhi zhuje! Tudi po grobéh je on prizhijozh, kakor v' naših hifhah!
— Duh trohljivosti pride od mertvi-

ga trupla; dušha pa ne gnije, — vézhno shiví. — Truplo tudi ne bo vékomej mertvo ostalo; boshja mozh ga bo spét oshivéla. Kakor pogrébiz sdaj s' lopato tamkej stoji, takó bo kdej angel f' trobénto tukej stal. — Hvala Bogú! de je fosédu (fosédi) po kerfhanfko dal umréti; obudil ga (jo) bo spét kdej is deshele mertvih. — Hvala Jésufu Kristufu! de ga (jo) v' smertnim boji ni sapustil; — sodni dan ga (jo) bo sodil. — Svelizhan (svelizhana), ki je v' Gospodu saspal (saspala)! S' nami je jédel (jédla) Gospodovo teló. — Krùh angelzov ga (jo) je pokrepzhàl na poti v' vezhnost. — Kakor béli krish na mertvafhkim pertu, tako je ostalo upanje prihodnjiga vstajenja na obrasu rajnkiga (rajnke). Ne vsamemo nè — sa vselej flovéfa od tebe! Kmalo, kmalo bomo tudi mí sem k' tebi djani. Véliki dan Gospodov pa bojo nafhe kofhize spét oshivljene! — Zhaft Bogú po vishavah! — Mir in pokoj v' grobu, — v' glo-

bozhini — tebi in všim, kteří tukej f' teboj pozhivajo! —

Molitev sa dushe, kterih trupla na britofu pozhivajo.

O Bog! is zhigar usmiljenja dushe vérnih v' miru pozhivajo, daj svojim flushábnikam in flushábnizam, kteří tukej in drugjé v' **Kristufu** pozhivajo, milostljivo odpushtenje gréhov, de se bojo, od vših pregréh odvéšani, f' teboj bres konza veselili. **Po ravno tém Jésufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.**

Kar je vsakimu, kader se pameti savé, potrebno véditi in vérovati, de bo svelizhan, je:

1. De je en Bog. 2. De je Bog pravizhen sodnik, ktéri dobro plazhuje in hudo fhtrafuje. 3. De so tri boshje perfhone eniga bitja in ene natore: Ozhe, Šin in svéti Duh. 4. De je druga boshja perfhona, Bog Šin, zhlovek postál, naf f' svojo smertjo na krishi odreshiti in vezhno svelizhati. 5. De je zhlovefhka dusha neumerjozha. 6. De je gnada boshja k' svelizhanju potrebna, in de bres gnade boshje zhlovek nizh sa vézhno svelizhanje saflushenja vredniga ne more storiti.

Lastnosti boshje.

1. Bog je vézhin; je vselej bil, je, in bo vselej.

2. Bog je sgol duh; bitje, ki ima nar bolj popolnoma um in nar boljshi voljo, teléfa pa ne.

3. Bog je vsigavedozh; vé vse, sidaanje, preteklo in prihodnje, vé tudi nashe nar fkrivnejshi misli in sheljé, torej mu ne moremo nizeh perkriti.
4. Bog je nefkonzhno moder, stori vse is nar boljshiga konza, in isvóli vselej nar perpravnihi perpomozhke, svoj konez dofézhi.
5. Bog je vsigamogozhen; je stvaril nebó, semljo in vse, kar je; njemu ni nizeh nemogozhe storiti.
6. Bog je vsigaprizhijozh; je povfod, v' nebesih in na semlji.
7. Bog je nefkonzhno svét; hozhe in ljubi vse dobro, in sovrashi vse hudo.
8. Bog je nefkonzhno resnizhin in svést; vse, kar rezhe, je réf; in kar oblubi ali shuga, vse spolni.
9. Bog je nespremenljiv; je vékomej ravno tisti.
10. Bog je nefkonzhno dobrotljiv; fkerbi po ozhétovo sa vse svoje stvarri, vse dobro imamo od njega.

11. Bog je nefkonzhno usmiljen; nam odpušči naše gréhe, ako se ref-nizhno pobóljshamo.
12. Bog je nefkonzhno pravizhin; polóna vse dobro in poshtrafa vse hudo na tanko, kakor si kdo sa-flushi.

Darovi f. Duha.

1. Dar modrosti, 2. dar úmnosti,
3. dar svéta, 4. dar mozhi, 5. dar uzhenosti, 6. dar pobóshnosti, 7. dar strahu boshjiga.

Boshje in zerkvéne sapovedi, kakor tudi po-glavitne in vnebovpijozhe gréhe, gréhe soper f. Duhá in ptuje gréhe, teléfne in duhovne déla usmiljenja, najdesih na 107 — 140. strani spredej.

Šveti sakramenti.

1. Š. keršt, 2. f. birma, 3. f. réshnje teló, 4. f. pokora, 5. f. posléd-nje olje, 6. f. mashnikovo posvezhe-vanje, 7. f. sakon.

Poglavitne djanske zhédnosti kerfhanstva.

1. Modroft. 2. Smernoft. 3. Pravizh-
noft. 4. Mozhnodushnoft ali ferzhnoft.

Poglavitnim gréham nasprotne zhédnosti.

1. Ponishnoft je napuhu nasproti, 2. dobrotljivoft je lakomnosti nasproti, 3. zhítoft je nezhítofti nasproti, 4. lju-
bésin je nevošhljivofti nasproti, 5. smer-
noft je poshréfhnofti nasproti, 6. po-
terpeshljivoft je jési nasproti, 7. go-
rézhnoft do dobriga je lenôbi nasproti.

Dolshnosti od Jésusa poséбно per- porózhane.

1. Narprej boshjiga kraljéftva in
njegove pravize ifkati, 2. sam sebe sa-
tajiti, 3. svoj krish nositi, 4. sa Kri-
stufam hoditi, 5. krotek in ponishen
biti, 6. sovrashnike ljubiti; jim dobro
storiti, kteri naš sovráshijo; moliti sa-
nje, ktéri naš shalijo in preganjajo.

Jésusovi blagri na gôri.

1. Blagor ubogim v' duhu; kér njih je nebéfhko kraljéstvo. 2. Blagor krotkim; kér bodo semljo pofédli. 3. Blagor sháloftnim; kér bodo oveseljeni. 4. Blagor jim, ktéri fo pravíze lazhni in shéjni; kér bodo nasiteni. 5. Blagor ufmíljenim; kér bodo ufmiljenje dofégli. 6. Blagor jim, ktéri fo zhiftiga ferzá; kér bodo Boga gledali. 7. Blagor mirnim, kér bodo otrôzi boshji imenovani. 8. Blagor jim, ktéri savolj pravíze pregánjanje terpé; kér njih je nebéfhko kraljéstvo.

Evangélski svéti.

1. Radovoljno ubofhtvo, 2. védno devifhtvo, 3. védna pokórfhina pod duhovnim poglavarjem.

Poslédnje rezhí zhlovékove.

1. Šmert, 2. fodba, 3. pekel, 4. nebéfa.

SVĚTE PEŠMI.

Per světi mafhi.

Sazhetik.

Pred Bogám pokleknĭmo,
Povsdĭgnĭmo ferzě,
V' neběsa sdaj poshljĭmo,
Vse miſli in sheljě.
Ta dar preſvěte mafhe,
Šprejmi od naſ, o Bog!
Naj sbrishe grěhe naſhe,
Naj varje naſ nadlog.

Mi greſhniki ſpoſnamo,
Shalili ſmo Bogá;
O teſhko věſt imamo,
Pokoja nam ne da.

Marija, vsi svetniki!

Pomozhi prof'mo vas;

Šmo gréfhniki veliki,

O Krište, usmil' se nas!

Gloria.

Bogú bod' zhašt in hvala!

Na semlji mir ljudém;

K' je milošt boshja dala

Rešhenje vsim stvarém.

Bog! hvalo ti pojemo;

Prifhel si gréh odvsét;

Ti vézhno zhašt dajemo;

Ti sam, o Bog, si svét!

Evangéli.

Bog sam nam osnanuje

V' shivljenje frézhno pot;

Temoto rassvetljúje,

Nas varje gréfhnih smót.

Kristjani, poslušajmo,

Kaj Jésuf nas uzhí;

Po njem se vsi ravnajmo,

De vsak svetó shivi.

Kredo.

To vérjem Bog, nebéfhki!
De tí si stvarnik moj;
Tvoj Šin je rod zhlovefhki
Šam spraval spét f' teboj.
Švét Duh per naš prebiva,
Od Jésufa poslán;
Od njega mozh dobiva
Na semlji vsak kristján.

Kar si, o Bog, osnanil,
Kar je tvoj Šin uzhl,
V' katoljfhki zérkvi hranil,
K' je sa-njo kri prelil,
To verjem vse resnízhno;
Le, Bog, pomozh mi daj,
Shivéti tud' pravizhno,
De pridem v' svéti raj.

Darovanje.

Šprejmi, Bog, Ozhe vézhni,
Od naš prezhisti dar,
K' ga gréfhniki nesfrézhni
Damo na tvoj altar;

Sa fvoje hudobije,
In zéliga fvetá,
Naj jih nam zhišto smije,
Nam tvojo milost da.

Ponishno vſi poſhljimo
Ta ſvéti dar v' nebó,
Gospod - Bogá proſimo,
De mu prijétin bo!
De naj mu bo zheſhenje,
Œpodobna vézhna zhaſt,
De duſham da ſhivljenje,
Vſi zérkvi boſhjo raſt.

Œanktus.

Œvét, ſvét, ſvét Bog nebéſhki!
Oblaſt imaſh zheſ vſe,
Veſ ſvét, veſ rod zhlovéſhki,
Ti hvalo zhaſt dajè.
Naj vſelej hvaljen bóde;
Zheſhen in povikſhan,
Svelizhat vſe narode
Nam od Bogá poſlán.

Po povsdigovanji.

O angelzi! hitite,
In pridite s' nebéf,
S' nam' fvéti krùh molíte,
Ni vezh krùh, **Bog** je réf.
Pozhutam vsm teléfa,
Je **Jésuf** tukej fkrit.
De b' fkorej fhli v' nebéfa,
Ga glédat in zhaštít!

Ti Jésuf! fe usmili,
Duh bratov in sestriz.
De bodo mir dobíli,
Odrefhi jih is viz.
De grémo k' teb' prebivat,
Nam gréshnikam tud' daj
Nebéshko luzh vshivat
S' fvetniki vékomej.

Nash duh, o **Bog**, ti poje:
Zheshen bód' **Ozhe** tí;
Kraljéstvo pridi tvoje;
Naj fe, kar zhesht, sgodí;
Daj nam nash krùh, jéd sdravo;

Dolgé odpústi nam,
Ne vpeljaj naf v' fkušhnjavo;
Otmì sovrashnikam.

Med f. obhajilam.

Moj Jésuf! tebe vshiti
Is ferza réf shelím;
Pa k' teb' ne morem priti,
Kér tóljkokrat grefhim.
Operi dušho mojo,
Šlaboſti njéne véšh;
Pokashi miloſt svojo,
De v' duhu v' mene gréšh.

O Jésuf! k' meni pridi,
Presheni gréhov nozh,
De dušha moja vidi
Dobrote tvoje mozh.
Oſtani védno v' meni,
De dušho mi shivišh;
S' menoſj fe terdno fkleni,
Me frezhniga ſtorišh.

Per konzú f. maſhe.

Švét dar ſmo dokonzhali,
Odpéli zhaſt Bogú;

Ozhétu darovali,
Njegoviga Šinú.
Mertvim in shivim sprava
Sa gréhe naj bo to;
Naj nam bo vsim saltava,
De pridemo v' nebó.

Per pervim shégnu.

Vsi ponishno pozhaštimo,
V' sakramentu Jésufa;
Na kolénih ga molimo,
Švojiga Svelizharja.
Na altarji on stanuje,
Zhe ga tudi vidit' ni;
Shiva véra nam sprizhuje,
Kar ne vidijo ozhí.

Per drugim shégnu.

Vse stvarí naj mu pojejo
Švetmu trojnemu Bogú;
Naj Ozhétu zhašt dajejo,
Naj sahvalijo Šinú.

Švet'mu Duhu, ktér fe s-haja
Od obéh od vékomej,
Naj fe zhašt in hvala daja,
Vézhne zhafe, kakor sdej.

Pred pridgo.

1.

O Jésuf, dufha moja
Je shéjna flifhat te;
Ker le beséda tvoja
Refniza vézhna je;
Osnani nam povelje
Nebéshkiga Bogá,
Kristjanam vse veselje
In vézhno frézhno da.

2.

Tvoj nauk nam temôto
Dufh nafbih rasfvetlí,
In pámeti flepôto
S' refnizo rasjafní.
Šlóp zhlovek fam od febe
Ne vé, kaj je hudo,
In dobriga bres tebe,
Sposnal nikol' ne bo.

3.

Beféda tvoja kashe

V' nebéfa pravo pot,

Zhe nafha pamet lashe

Naf ona varje smót.

Le ta nam da fposnanje,

De vidimo svetóft;

Odverne gréfhno djanje,

Podpéra nam flaboft.

4.

Pa ojltra je, bolézha,

In dusho v' shivo fklí,

Ognjena je, gorézha,

Pa vender tud' hladí;

Poterdi véro nafho,

Podpira jo povfod.

Daj vselej nam to pafho,

Te prófimo, Gospod.

5.

Je gréfhnik marfiktéri

K' nefrézhi svoj goljfán,

Mirú ne ishe v' véri,

Tizhí v' pregréh saspán.

Tí k' dushi gréfh saspáni,

Tér gréfhnika sbudífh;

Mu rezhefh : gréfhnik vftani,
De vézhno ne saspífh.

6.

O deb' beféda tvoja
Ne vtihnila nikdar!
O daj, de dufha moja
Prejema ta tvoj dar.
Daj v' krishih, daj v' fkufhnjavah,
V' fkerbéh ga, Bog, nam daj!
Naf veseli v' teshavah,
Naf pelje v' vézhni raj.

Per svéti mafhi.

Kirje.

Pred ftolam tvoje milofti
Troj véрни ljud klezhí:
In tebe, Bog v' ponishnosti
Svoj'ga Boga zhaftí!
Štór' miloft tém, kater' shelé
V' folsah oprat' laftne dolgé.
Odpústi, Ozhe, gréfhnikam,
In fkashi se dobrotljiv nam,

Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv fkash' se nam.

Ob darí tvoje fmo prifhli

Kakor sgubljeni sín;

In kakor ovzé fmo safhli

Sgubili tvoj spomin.

Al', Ozhe vřiga ufmiljenja!

Na ferza polne grévanja

S' dopadajenjem dol' pogléj,

In svojo gnado sopet dej,

In gna — do dej

In gnado sopet dej.

řej délo fmo vři tvojih rók

In tvoja lařtna řtvar,

Opri flabořti fvoj'h otrók,

Nar viřhi gořpodar!

Sa řpravo sdaj darújemo

Tvoj'ga řinú srozhújemo,

O Bog! fkos njega řvéto kri

Vře nařhe gréhe nam odmi

Vře nam — od — mi

Vře grehe nam odmi.

Gloria.

Zhaft bòdi na visokosti
Bogu na vékomej,
In mir po fhirokoſti
Na ſemlji bod' vſelej.
V' ponishnoſti pojemo
Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mí prejmemo
Reſhenje is nadlog.

Evangelí.

Is tvojih uſt iside
Švét evangelium,
Na dno letó ſe ſnide
Vſih kriſtjanov um;
Modroſt naſ ſama viſha
Reſniza naſ uzhi,
Kdor ſe pod njo ponisha,
Ta frézhno práv ſhiví.

K r e d o.

Gospod! pred tabo ſ' trepetanjem
Te tvoja révna ſtvar ſpoſná,
In vérje s' ſhivim ſpoſhtovanjam,
Na tebe, praviga Bogá.

Tud' vérje v' tvoj'ga ljub'ga Šina,
 Špozhét'ga od svét'ga Duhá,
 Ktér'ga Jese korenína
 V' devíshkim zvéti je szvetlá.

De je prifhel is sgol ljubésni
 Ljudí naf spravít, Bog! f' tabó,
 De na-fe vsél je vsih bolésni,
 Prelil na krishi krí fvojó;
 De spét je vstál, pekel premagal;
 Na déšnim tebi sdej fedí,
 De naf bo enkrat vse prevágal,
 Šodnik pravizhni vsih štvari.

De svéti Duh nam zérkev visha,
 De bo do konza védno s' njo;
 De kdor se k' njem v' folsah perblisha,
 Od gréhov spét ozhišhen bo:
 Sopet de enkrat bomo vštali
 Vsih svétih drushba sprôši nam,
 De bomo fkupej ushivali,
 Shivljenje vézhno s' Jésufam.

Darovanje.

Tvoj mafhnik sdaj ofruje;
Gospod! leté dari,
S' njim tud' tvoj ljud sdihuje,
In f' ferzam kvifhk' puhtí.
Zhift krùh je ino vino
Sa gréhe nafhe dar;
K' tvoj'ga Šinú spomino
Je obloshèn altár.

Vsem', Bog, letó dar'vanje,
Dobrotljiv Ozhe nafh,
Omézhi to sdih'vanje,
De nam spét gnado dafh.
Le smert in krí prefvéta
Tvoj'ga ljub'ga Šinú
Nam daje trofht, de vséta
Ta profhnja bo v' nebú.

Šanktus.

Poj: Švétí, fvéti, fvéti
Je Bog in nafh Gospod,
S' angelzi pojte: Švétí
Ši tí, Bog Šabaot.

V' nebésih in na semlji
Vfo hvalo, zhaft vfelej
Štvari od svojih jemlji,
Sdaj in na vékomej.

Veféli vkup pojemo
Is ferza zéliga,
In njega vfi sprejmemo
Kot svojiga Bogá,
Katér v' iménu pride
Gospodá nashiga,
Vef svét se k' zhafti fnide
Šinú njegoviga.

Po povsdi govnanji.

Poglej, o Ozhe! 's visokosti
Miloštivo na ta altar!
Kjér pernefemo po dolshnosti
Sdaj tebi dopadljivi dár;
Ta dar je fam tvoj Šin edini,
Is sgol ljubésni darovan;
Sa naf perfojen umornini
Štrafhno na krish' je bil saklan.

Šlaboſti on vſe naſhe nóſi,
De naſ perpravi v' ſvéti raj;
On per Ozhétu ſa naſ próſi,
De b' s' njim ſhivéli vékomaj.
Naj te ljubésin ta ognjena
Škos proſhnjo, Jéſuf omezhi.
De ſe ta tvoje ſmertí zéna
Nad nami níkdar ne ſgubí.

Jagnje boſhje.

Pogljíte boſhje jagnje,
Kak' tózhi ſvojo kri,
Kakó ſdaj glavo nagne,
Kakó ſa naſ medlí.
On gréhe nam odjemlje,
On nóſi vſe dolgé;
Pokrajne zéle ſemlje
Po njemu mír dobé.

Duhovno obhajilo.

Gospod jeſt niſim vrédin,
De b' tebe danſ ſavshíl,
Al' rezi, de bom vrédin,
In bodem ſopet ſhiv.
V' duhu te prejéti

Is ferza jest shelím,
Daj shénin nash presvétí!
De gnado sadobím.

Per konzú svéte mashe.

Daritev fmo konzhalí,
Ta dar je, Bog, tvoj Šin;
Mí fmo vsi fkup sposnali
Tvojih darov spomín.
Škos njega fmo prejéli
Refhenje 's nashih vés.
Sdaj sadnizh nam dodéli
Švoj shégin is nebéf.

Na zhašt Materi boshji.

1.

Glas is ferza poshenímo,
Mater boshjo prav hvalít',
Vsi poníshno sapojímo,
Jo spodobno pozhaštít';
Ona je nebéf kraljiza
Ino nasha pomozhniza,
Naj jo hval'jo vse stvarí;
Bod' zhefhena, d'víza tí!

2.

Perfhla je, sa naf rojena;
Lépfhat in ofrézhit svét;
Kakor limber safajena,
Lépfhal jo je d'vifhki zvét.
Je shivéla le v' famôti,
Le v' ponishnosti, tihôti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

3.

S' boshjo milostjo navdana,
Polna od Bogá dobrot,
Mati boshja bila sbrana,
In veselje naf firôt,
Jésufa nam je rodila,
Nam Svelizharja sredila,
Naj jo hval'jo i. t. d.

4.

Sdaj je ona nafha mati,
Ino Jésus Šin je njé;
Nam samore pomagati,
Zhe pred fedesh Šina gré!
Nafhe profhnje prédenj nófi,
In sa naf nadloshne prófi.
Naj jo hval'jo i. t. d.

5.

Kakor je fvitla daniza,
V' nji gorí takó fvetóft;
Je oſtala vſelej d'víza,
V' nji ſe boſhja vid' modroſt!
Kriſtjanje jo hvalímo,
Œvojo mater pozhaſtímo.
Naj jo hval'jo i. t. d.

5.

O poſluſhaj ſdaj, Marija!
Mile proſhnje naſ otrók!
Naſ ſatíra hudobija,
O poſluſhaj tí naſh jok;
Daj Bogá ſa naſ proſíti;
Vſelej te ſhel'mò zhaſtiti.
Naj te hval'jo i. t. d.

Ob kaki ſahvali.

1.

Hvala bod' Goſpod Bogú,
Vſe ſtvarí ga ſdaj molíte!
Œtvarnika, dobrotnika,
In Ozhéta ga zhaſtíte!

Kerub, Šeraf mu pojó,
Hvali semlja in nebó.

2.

Švéti, svéti, svét' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale,
Trume isvoljenih, o Bog,
Vézhno zhašt ti bodo gnale.
Vsi svetniki te zhašté,
Vsi pravizhni te shelé.

3.

Zhefhen bódi trojni Bog:
Ozhe, Šin in tí Duh svéti!
Zérkve tvoje nauk ves
Moramo svešto verjéti;
Jésuf Kristuf, boshji Šin
Je sapuštíl ga v' spomín.

4.

O preljub Svelizhar nash,
Koljka je ljubésin tvoja!
V' gréhe sim bil sakopan,
Révna je bila dušha moja;
Tí pa pridešh nam na svét,
Šmert, pekel in gréh satrét.

5.

Vézhni Bog in kralj nebéf
Še ponisha brat naš bití;
Nam shiví in nam vmerjè,
Nam nebéfa saflushiti.
Njega svéta réfhnja krí
Naš ozhífti vse ljudi.

6.

Na defnizi boshji sdaj
Ga fhe imamo pomozhnika;
Šodni dan ga gréfhnik bo
Vidil ojstriga sodnika.
Milost, gréfhnik, le dobífh,
Dokler fhe na svét' shivífh.

7.

Jésuf! bod' ufmiljen nam,
V' flushbi svoji naš ohrani;
Krí si svojo dal sa naš;
Gréh konzhàj, per naš oštani.
Peljaj naše dušhe v' raj,
Delesh svoljenih nam daj.

8.

Švoje ljudstvo frézhno stor',
Sdaj in vselej naš obvari:
Obdaruj in povikshuj,

In svelizhaj svoje stvari;
Hvalo bomo péli ti,
Tukej in v' vézhnosti.

9.

Milostiv nam bódi danf,
Pota v' gréhe nam sagrađi;
Švéti in preljubi Bog,
Daj de stor'mo dobro radi.
V' tebe upamo vsak zhať,
De ne bošh savergel naš.

O Boshizhu.

1.

Poglejte! zhudo se godí!
Kaj mora nek' to biti?
Nebéshki dan o polnozhi;
To mora kaj pom'niti.
Lej angela pred nami štát',
Luzh svetla ga obféga,
Od grose moram trepetat',
Povéjte, kaj bo 's téga?

2.

Tako pastirji govore;
Pa angel se oglási:

Veseljé osnanujem lé,
O frézni, frézni zhasi!
Svelizhar se nezój rodí,
Ni tréba nizh se bati.
Je vboshin, v' jállizah leshí;
Lahko ga je posnati.

3.

Saflishijo nebéshkih trum
Zhaftit Bogá na nébi,
Veséli mu shenejo shum,
De svét otmè v' potrebi.
Njih pétja glaf rasléga se
Vesélo po shirjavah;
Mir vam, ki svéte volje ste,
Bogú zhaft po vishavah.

4.

Pastirji se rasveselé,
Ko flishijo to novízo;
Do Betlehema hrepené,
Šposnat' shelé resnízo.
Poglédat pojmo, pravijo,
Kar angeli so rekli;
Tekó in se ne vstavijo,
In k' jašlam so pertekli.

5.

Tam déte vglédajo lepó,
De ni se mozh naglédat',
Tak' ljubo, in takó svetó.

Shelé mu dopovédát,
De ljubijo ga is ferza,
De vse bi radi dalí;
Nauke vse, katére da,
De bodo spolnovali.

6.

Tud' mi sdaj k' jáflizam pojmo,
In bod'mo ga veséli;
Sahvalo, zhašt Bogú dajmo,
De smo pomozh prejeli!
Posdravljen bod', Svelizhar moj!
Vfak rezi sam per febi,
De bi prifhel do nas nezoj,
De bomo mi per tebi.

Od Jésofoviga terpljenja.

1.

Daj nam, Jésof, de shalujem,
Šmert, terpljenje objokujem,
Kar si, jagnje, ti prestal,

Gréhe sbrifal, milost dal.
Jésuf! daj de tvoje rane
Naf presunejo kristjane;
Šmert, terpljenje prebritko
Naj nam mozh v' smerti bo.

2.

Naf odréfhit smert si svôlil,
Pred Ozhétam trikrat môlil,
Si kervavi pot potíl,
Kélh terpljenja zhisto spíl.
Jésuf, daj de i. t. d.

3.

Tolovaji te obdali,
Te svesali in peljali;
Oklenili ti roké,
Ktère zéli svét dershé.
Jésuf, daj de i. t. d.

4.

Trinogi só te fodili,
Krishaj ga, hudobni vpili;
Tepli, bili, de se kri
Is bolézhnih ran zedí.
Jésuf daj de i. t. d.

5.

Ternje bôde zhelo tvoje
Sa velíke gréhe moje,

Tebi, Jésuf, králj fvetá,
Še v' roko teršt podá.
Jésuf, daj de i. t. d.

6.

Oh! na krish fo te raspéli,
In na krishi te s'he kléli;
Oh! sa naf si toljk' terpèl,
In sa nafhe gréhe umerl.
Jésuf, daj de i. t. d.

7.

Nafhi gréhi fo te sdali,
Tebe, Jésuf, safram'vali;
Sa nafh gréh si tepen bil,
In na krishi kri prelil.
Jésuf, daj de i. t. d.

8.

Daj nam tebe le ifkati,
Švoje gréhe objok'vati,
De se tvoja refhnja kri
Nad kristjani ne sgubí.
Jésuf, daj de i. t. d.

O velíki nôzhi.

1.

Svelizhar gré is grôba,
Ob mozh je smert, trohnôba:

Velikanozhno jagnje bil,
Je sa-me drago kri prelil.

2. Aleluja!

Otét je zhlovek, réshen,
V' bresin fatan tréshen,
Smert nima svojiga sela vezh,
Ódpert je grob! in kamin prez.

3. Aleluja!

Odréshil je ozhéte,
Veliko zhafa vjéte;
Zhaftito jih peljá febó
V' saperto s' gréham préd nebó.

4. Aleluja!

O kak' se fvetjo rane
Neufmiljeno mu dane;
Veselje angelfko verfhí,
De smert je mertva naf uzhi.

5. Aleluja!

Je térdna nafha véra
Refniza jo podpéra;
Svelizhar je svoj grob prestál,
Tud nam bo vstat s' grôba dal.

6. Aleluja!

Le kratka nozh bo v' grôbi,
Kér angel kmal satróbi;

Teló tud' potlej popeljá
Svelizhar v' raj, in smert nehá.

7. Aleluja!

Dopolnit nafhe shelje,
Perpravít nam veselje,
Gréfh tí Svelizhar pred menoj,
Prifhel bom, upam, tud' sa t'boj.

8. Aleluja!

Shivljenje ponoviti,
Takó v' nebó daj priti,
Kjér per Ozhétu tí fedífh,
Od tam plazhilo všim delífh.

9. Aleluja!

Pred fodbo bom postavljén,
Po svatovfko napravljén,
S' kervjò, bom jagnjeta oprán,
Med tvoje svate svat odbran.

10. Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jésuf, bratam brat,
Daj tudi nam od smert vřtat'!

Aleluja!

O Binkefhtih.

1.

Prid' svéti Duh, apostelnam dan,
Kér si bil danes va-nje poslan,
De zhuda boshje pravijo,
Šovrashnikam se vstavijo;
Prid' svéti Duh, te prósi kristjan.

2.

Prid' svéti Duh, daj svoje darí,
In jih med svoje vérne raslí,
Resnizo, de poslušhajo,
In njé sladkost okušhajo,
Prid' svéti Duh rasvetli nas tí.

3.

Prid' svéti Duh, omêzhi ferzé,
Sashgi v' kristjanih svéte sheljé,
Ljubit', kar je pravizhniga,
Še varvati krivizhniga;
Prid' svéti Duh, ljubésni sveté.

4.

Prid' svéti Duh, podpéraj slabost,
Poterdi v' ferzih pravo svetost,
Daj, de se ne spodtaknemo,
Is pota ne premáknemo,
Prid' svéti Duh, ti nafha krepkost.

Prid' svéti Duh, tí svésti vodnik,
Veselje nafhe, nafh pomozhnik,
O vôdi naf do vézhnosti,
Perpelji naf do frezhnosti;
Prid' svéti Duh, ti nafh poterdnik.

Švetiga réfhnjiga Teléfa dan.

1.

Prasnika svétiga
Danf veselímo se,
Prav is unétiga
Šerza naj hvala gré,
Štaro preide naj,
Vse novo bódi sdaj,
Mifli; djanje, vřak prenavljaj.

2.

Danef prasnujemo
Sadnje nozhí spomin
Kér se spomnújemo,
Kako je boshji Šin
Švoje prijatle sbral,
Jagnje jim jésti dal,
Tak' sapovd Judov dořtal.

3.

Uzhénzi savshivajo
Velikonozhno jéd,
Sadnjizh dobivajo
Réfhnje teló prejét'
Jésti ga jim dajè,
Pa rasdelí se ne,
Vfak posébej zél'ga prejmè.

4.

Kader prejemajo,
Šlabi njegov teló,
Še ga navsamejo,
Mozh jim je prava to,
Kélih jim tud' srozhí,
Da jim ga in velí:
Vši ga pite, moja je krí.

5.

Tak' je postavljeno
Njega teló v' dar,
Dúfham perprávljeno,
De ga savshiva stvar.
Mafhniki to storé,
De od njega shivé,
In ga vrédnim vérnim delé.

6.

Sdaj od nebéshkiga
Kruha nafh duh shiví
’S kruha zhlovéshkiga
Še nam prav Bog storí.
Zhudi se, o kristjan,
Jésuf je všim jéd dan,
Bod’ si révin in sanizh’van.

7.

Danf te prósimo,
Trojni edini Bog!
V’ ferzih te nósimo,
Vari naf vših nadlog.
Shivi naf flabe sdaj,
K’ tebi nam priti daj,
In te vshivat do vékomaj.

K a s a l o .

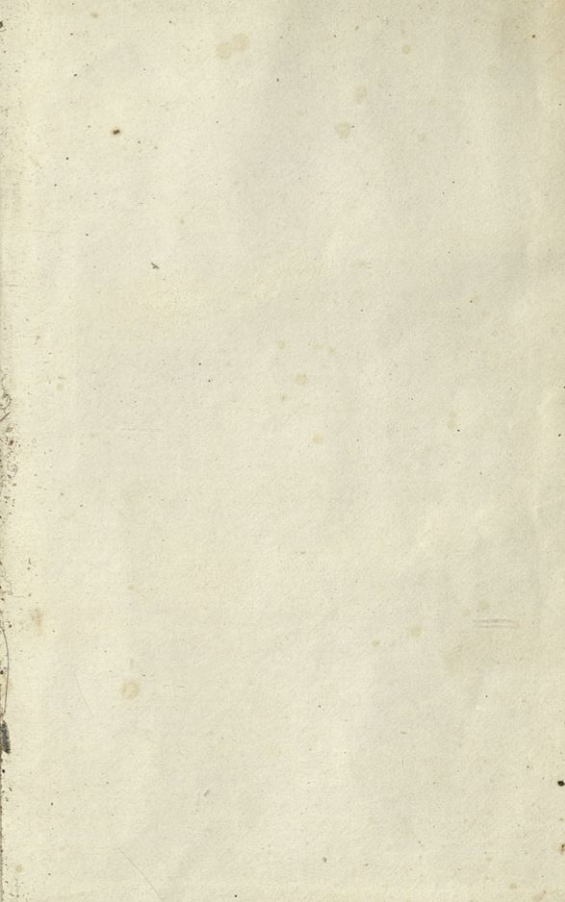
	Štran.
S jutrenje molitve	3
Vezherne molitve	7
Molitve per navadnih opravih in perlosh- nostih zhes dan	12
Švéta mafha. Nauk	23
Molitve per f. mafhi	26
Krajšhi molitve per f. mafhi	55
Molitve per zherni mafhi	70
Premišljevanje terpljenja Jésufoviga per svéti mafhi	79
Molitev, kader ne morešh k' ozhitni flushbi boshji iti	101
Sakrament f. pokore	103
Isprafhevanje vesti	105
Grévenga	142
Šlep svoje shivljenje pobóljšhati	144
Molitve pred spovedjo	146
Nauk sa spoved	148
Molitev po sadobljeni odvesi	153
Šedem psalmov od pokore	157
Šveto obhajilo :	174
Molitev pred f. obhajilam	178
Molitve po f. obhajilu	185
Boshje zhédnosti: véra, upanje in ljubésin	191
Keršhanska ozhitna spóved	194
Šveto obhajilo v' duhu	196
Litanije od presvéte Trojize	198
Litanije od Kristufoviga terpljenja	210
Krishev pot	216
Roshni kranz	228
Litanije od vsih svetnikov	231
Molitve po litanijah per popoldanji flushbi boshji	244

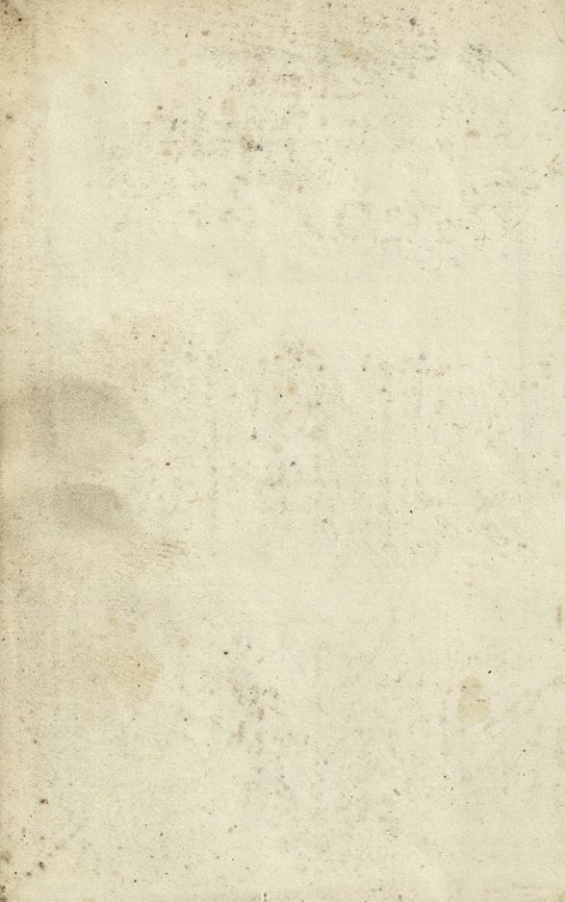
Lavretanške litanije ob prasnikih matere boshje	249
Mnoge molitve	260
Molitev staršev sa svoje otroke	267
Shégen, ktériga naj staršhi svojim otrokam dajo	268
Molitev otrók sa svoje starše	269
Molitev višhiga	269
Molitev pošla	270
Molitev sa boshjo ljubésin	271
Molitev sa ponishnost	273
Molitev sa zhistoft	274
Molitev sa poterpeshljivoft	276
Molitev sa spreobrnjenje gréfhnikov	277
Molitve o pošébnih potrebah	279
Sahvalna péfim s. Ambrosha	287
Molitev sa frézhno smert	290
Molitev sa bolníka	293
Molitve v' bolésni	294
Litanije od vdaností v' voljo boshjo	301
Molitev po sadobljenim sdravji	304
Molitve bolníka, kader se smert blisha	305
Perporozhevanje dušhe Marii i. t. d.	310
Sadnji sdihljeji umirajozhiga	312
Litanije per umirajozhjih	313
Molitve per pogrébu	318
Kar je vsakimu, kader se pameti své, po- tréбно véditi, in vérovati	321
Péfim per s. mašhi	326
Péfim per shégnu	332
Péfim pred pridigo	333
Druga péfim per s. mašhi	335
Péfim ob kaki sahvali	344
Péfim o Boshizhi	347
Péfim od Jésufoviga terpljenja	349
Péfim o veliki nôzhi	351
Péfim o Binkeftih	354
Péfim od s. réshnjiga Teléfa	355

219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...
16. ...
17. ...
18. ...
19. ...
20. ...
21. ...
22. ...
23. ...
24. ...
25. ...
26. ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...
51. ...
52. ...
53. ...
54. ...
55. ...
56. ...
57. ...
58. ...
59. ...
60. ...
61. ...
62. ...
63. ...
64. ...
65. ...
66. ...
67. ...
68. ...
69. ...
70. ...
71. ...
72. ...
73. ...
74. ...
75. ...
76. ...
77. ...
78. ...
79. ...
80. ...
81. ...
82. ...
83. ...
84. ...
85. ...
86. ...
87. ...
88. ...
89. ...
90. ...
91. ...
92. ...
93. ...
94. ...
95. ...
96. ...
97. ...
98. ...
99. ...
100. ...

26, 562, 22, 95, Transit

